

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84

Any X N.º 491

Setmana del 19 al 25
de febrer del 1989

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 90 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Hem d'intentar descobrir els —pagans cristians—. Alguns caminen des de la sortida fins a la posta de sol cap al Regne de Déu per camins que no es troben en cap mapa oficial. Quan ens trobem amb ells haurien de poder descobrir en la nostra actitud que els camins traçats d'ofici són els més segurs i els més curts."

Karl Rahner

Document pontifici "L'Església davant el racisme, per una societat més fraternal"

Tots ens hem de sentir compromesos en la lluita contra el racisme

El document de la Comissió Pontificia Justícia i Pau, fou presentat, el divendres, dia 10, pel President de la Comissió, Cardenal Roger Etchegaray. Consta d'una introducció i quatre parts. La introducció és la justificació del document: "l'Església és particularment sensible a les actituds discriminatòries... i la Santa Seu sent el deure de denunciar profèticament les situacions condemnables. La primera part parla "De les conductes racistes en el curs de la Història"; és aquí on es parla clarament dels defectes i de les virtuts

de la colonització d'Amèrica. La segona part parla "De les formes actuals del racisme", on es condemna la política de l'apartheid. La tercera part parla de "La dignitat de tota raça i la unitat del Gènere humà", on s'explenen els principis bàsics de l'antropologia cristiana". La quarta part tracta de la "Contribució dels cristians a la promoció, amb els altres, de la germanor i solidaritat entre les races". Tots ens hem de sentir compromesos en la lluita contra el racisme.

AVUI, a pàgines 14/18, Especial MANRESA

ACTIVITATS DE "L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA"

PELEGRINATGE A **TERRA SANTA**

Del dia 15 al 22 de març

***Visitant tots els llocs bíblics,
de la Judea fins a la Galilea***

A la Judea - Jerusalem: Getsemaní,
Sant Sepulcre, Calvari, Cenacle, etc.
Betlem: Camp dels Pastors,
Gruta del Naixement, etc.
Ain-Karem. Jericó. Mar Morta.
Qumran. etc.

Basílica Sant Sepulcre

Grup de l'últim pelegrinatge.

A la Galilea -

Natzaret: Gruta de l'Encarnació,
casa de la Mare de Déu, etc.
Mont Tabor. Canà. Cafarnaüm.
Llac de Tiberíades. etc...

"L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA" CONTRIBUEIX
ECONÒMICAMENT QUE CADA SETMANA SURTI AL CARRER
CATALUNYA CRISTIANA

PER A INFORMACIÓ:
Plaça Urquinaona, 11 - 3^a A
08010 BARCELONA - Telf.: 301 37 18

**FES-TE AMIC...
T'esperem!**

COM FER-SE AMIC DE

**Catalunya
Cristiana?**

L'INFORMAREM AL
TELÈFON 301 37 18

EDITORIAL

El text de l'exhortació apostòlica del Papa "Christifideles laici", que trobareu íntegre i encartat en el present número, és un text clar i vigorós que encoratja els laics a assumir seriosament els seus compromisos i responsabilitats. Monsenyor Felipe Fernández, bisbe d'Àvila, en la presentació del document que tingué lloc a la Casa de l'Església, de Madrid, digué que llegint el document pontifici "a un li vénen ganes de ser cristià". Aquest document serveix de cloenda dels treballs del Sinode de Bisbes del 1987, que tingué per tema: "La vocació i la missió dels laics en l'Església i en el món". No és, doncs, un document al marge del Sinode, sinó que recull els fruits de tots els dossiers i tasques sinodals, des dels "lineamenta", passant pels "instrumentum laboris", per l'aportació de bisbes i laics en les assemblees, per les relacions i discussions en els "circuli minores", fins a les "propositiones" i el Missatge final. Consta d'una introducció, cinc capítols i un epíleg.

El fil conductor de la reflexió del document és la paràbola de la vinya (Mt 20:1-16), que dona a conèixer la immensitat de la vinya del Senyor, i com el Senyor crida i envia a tothom i a totes hores perquè treballin en ella. "La vinya és el món sencer que ha de ser transformat segons el disseny diví en vista a la definitiva vinguda del Regne de Déu".

En la introducció, el Papa recorda que "també els fidels laics són cridats personalment pel Senyor, del qual reben una missió en favor de l'Església i del món. Ja el Concili Vaticà II, en el Decret sobre l'Apostolat dels laics, havia invitat a tots els fidels cristians, dones i homes, a sentir-se associats a la missió salvadora del Crist i enviats a donar testimoni de la seva fe. També fa una breu anàlisi del camp on han de desplegar la seva missió: un món fascinat pel desenvolupament científicotècnic, endut per una arrauxada llibertat sense límits i al marge de tota ètica, que el porta fàcilment a la indife-

La vocació i la missió dels laics

rència i a l'ateisme. I, tanmateix, malgrat tot, també pot constatar-se com a l'interior de molts contextos personals i socials, malda per obrir-se pas una visió espiritual i transcendent de la vida, que pot trobar en el missatge i en la salvació de Crist, el camí i la resposta.

El primer capítol descriu els fonaments teològics de la dignitat dels laics i formula una descripció de la seva vocació i de la seva missió, superant anteriors formulacions, prevalentment negatives (laic aquell que no és prevere, ni religiós), i obrint-se a una visió decididament positiva: "la plena pertinença dels laics a l'Església i al seu misteri, i el caràcter peculiar de la seva vocació" que flueixen del seu baptisme i de la seva configuració al Crist, fent-lo partícip de la seva mitjanceria universal.

El segon capítol, a partir de la reflexió sobre el misteri de l'Església-Comunió i dels dons que l'Esperit atorga als seus membres, descriu "els ministeris, oficis i funcions dels laics" i els diferents camins de participació.

El tercer capítol es refereix a la corresponsabilitat dels laics de cara a una nova evangelització. Es tracta de conscienciar-se de la irrenunciable dimensió missionera de la fe i del sentit de servei a Déu i als altres que té el viure cristià. La promoció de la dignitat

de la persona, la família, el compromís social i polític, la cultura; cap camp de la vida pot quedar exclòs de l'acció testimonial i compromesa del cristià.

El capítol quart es refereix als diversos subjectes de la missió laical: infants, adolescents, joves, dones i homes, ancians, malalts, tots són cridats a aportar la seva riquesa espiritual a la comunió eclesial i a participar en el testimoni apostòlic i missioner de l'Església. És en aquest capítol on, a partir dels fonaments antropològics i teològics de la vocació i missió del laic, es parla extensament de la missió de la dona en l'Església i en el món, exhortant a passar del reconeixement teòric a la realització pràctica de la presència activa i responsable de la dona en l'Església.

El capítol cinquè està dedicat a la formació dels laics. Cal que arribin a una autèntica maduresa de fe. Aquesta ha de ser una de les prioritats de les diòcesis en els programes d'acció pastoral. Església, família, escola, universitat, grups, associacions i moviments han de promoure el creixement integral de la personalitat del cristià.

El document acaba amb un epíleg. Conté una crida a acollir la vocació i la missió que Crist ofereix a tots els seus seguidors i a esdevenir conscients de la comuna pertinença al misteri de l'Església-Comunió. Això ens portarà a viure comunitàriament la riquesa dels dons amb els quals cadascú de nosaltres ha estat agraciats, i sentir-nos tots, a les portes del tercer mil·lenni, convocats a una "nova evangelització". Acaba amb una pregària mariana. Així com el Sinode, celebrat en el transcurs de l'Any Marià, va posar els seus treballs sota la protecció de Maria, el Papa hi posa la realització i fecunditat dels seus fruits. Nosaltres ens fem ben bé nostres la seva pregària i el seu desig.

Ser catòlic avui

RENÉ COSTE
Professor de l'Institut Catòlic de
Toulouse

En l'article anterior vaig dir allò que, segons el meu punt de vista, era l'exigència de ser cristià en l'actual societat occidental. Avui voldria explicar allò que implica l'exigència de ser catòlic. L'exigència fonamental és la de ser cristià. Però el fet de ser i voler ser catòlic implica certes exigències pròpies.

1. Retrobar i renovar la gran tradició catòlica. Membres de l'Església catòlica, nosaltres som, com les altres Esglésies, un poble que té la seva història. Una història que es remunta a l'Església apostòlica: per ella té Jesucrist i tot l'Antic Testament. Com les altres Esglésies, germanes nostres. Però també tota l'Església dels Pares i dels concilis ecumènics (retroben en aquesta comuna història, particularment les Esglésies orientals, especialment l'Església ortodoxa). Igualment l'Església de l'Edat Mitjana: amb les seves catedrals, ordes religiosos actius i contemplatius, les seves obres de teologia (Sant Tomàs d'Aquino especialment, i també altres grans teòlegs), i d'espiritualitat (La imitació de Crist, per exemple).

I també l'Església anomenada de la Contrareforma: que no ha estat pas solament antiprotestant, com massa sovint es diu. I que no s'ha tancat en un ghetto. Pensem,

per exemple amb santa Teresa d'Àvila, sant Ignasi de Loiola, sant Francesc de Sales, sant Vicenç de Paül, i amb l'admirable escola d'Espiritualitat que ha estat l'escola francesa del segle XVII. Quina profunditat teològica i espiritual! Quants admirables cristians s'hi han format!

Finalment, el catolicisme popular. Certament que cal renovar-lo a la llum de l'Evangeli i del Concili Vaticà II. Però, quanta riquesa conté! En els anys 60 o 70 (i actualment també), se l'ha menyspreat molt sovint. També s'ha mirat de fer-lo desaparèixer. Quan el que calia era revitalitzar-lo amb els criteris que he formulat.

No serem catòlics vius i dinàmics si no assumim aquest gran i magnífic passat, tot reconeixent de bon grat les deficiències històriques de la nostra Església.

2. Viure el Vaticà II. El Concili Vaticà II ha estat la gran gràcia rebuda per la nostra Església catòlica, en aquesta segona meitat del segle XX. Tots hem d'acollir-la i fer-la fructificar al màxim. En un gran esforç d'acolliment i de fidelitat. Els qui l'han refusat s'han po-

sat ells mateixos fora de l'Església catòlica. Hi seran acollits de bon cor, quan es comprometin a acollir-lo profundament: és la única condició, però és una condició indispensable. Uns altres han volgut introduir les seves pròpies idees a cobert del Concili. És per una part la seva falta, si fins ara no ha produït els fruits que se'n podien legitimament esperar. La ideologia (generalment la ideologia liberal o llibertària, o tal vegada alguna ideologia més o menys marxista) ha passat al davant de la fe de l'Evangeli. Ser catòlic en aquest final del segle XX, és esforçar-se per viure el Concili Vaticà II.

3. Comunió amb el successor de Pere. Joan Pau II és admirat per molts, tant cristians com no cristians: per catòlics, com per protestants i ortodoxos. El seu prestigi es prodigios. Però també és molt criticat ja que se li penja molt sovint l'etiqueta de conser-

vador. La gran premsa fa qüestió dels nomenaments episcopals "conservadors" que ell hauria imposat.

Se'm fa difícil pronunciar-me personalment sobre aquest cas. Puc senzillament dir que, en dos d'aquests nomenaments, sobre els quals estic suficientment al corrent, les etiquetes de "conservadors" són almenys discutibles. Per altres raons, ¿què volen dir exactament quan es tracta al Papa o un bisbe de conservador? Cert que poden sorgir els problemes. Però hom té confiança a priori davant d'aquell que la nostra fe catòlica ens diu que és el successor de Pere! Per altra banda, que es dialogui amb ell! Joan Pau II —he tingut ocasió de constatar-ho personalment— és home de diàleg. La comunió amb el successor de Pere és essencial per a la fe catòlica. I també ho és pel futur de l'ecumenisme.

4. Catolicitat. Som catòlics. Siguem-ho en veritat. És a dir, no solament vivim profundament la nostra fe catòlica, però tinguem també el sentit de l'Església universal, de la nostra solidaritat amb

tots els catòlics i tots els nostres germans cristians d'arreu del món. De la nostra solidaritat també amb tots els germans humans. I sentim-nos responsables de l'evangelització de tot el món. Interressem-nos pel que viuen les Esglésies catòliques en els altres continents. Com a europeus, nosaltres especialment tenim molt a guanyar en el contacte amb les esglésies d'Àfrica.

5. Ecumenisme. Ser catòlic és treballar i pregar amb tot el cor perquè es realitzi la unitat de les Esglésies i dels cristians. Una unitat que es faci sobre els dons essencials de la fe (dogmes) i sobre els actes significants (l'eucaristia, viscuda en la plenitud de la fe apostòlica).

Però que respecti la diversitat de les grans tradicions teològiques i espirituals de les Esglésies. És en tant que catòlic que jo visc l'ecumenisme. Jo no vull renunciar de cap manera a la gran tradició catòlica de la qual abans he parlat. Però el veritable ecumenisme no m'ho demana pas, ja que respecta la diversitat en la unitat. Evitem entre els cristians —entre catòlics i protestants per exemple— tot allò que seria expressió d'agror. Davant d'una altra Església, busquem sempre el diàleg en la caritat.

RESPIR

DUES POBRESSES

Els homes podem ser pobres amb dues menes de pobresa, l'una a potenciar, l'altra a corregir. Hi ha coses que, per moltes que en tinguem, encara ens en falten: caldrà enriquir-nos-en. N'hi ha, en canvi, que per poques que en tinguem, encara ens en sobren: caldrà empobrir-nos-en. Per posar un exemple d'aquestes dues menes de coses, agafo sant Pau: "Les obres de la carn són fornicació, impuresa, llibertinatge, idolatria, màgia, enemistats, discòrdies, gelosies, indignacions, disputes, dissensions, divisions, enveges, embriagueses, orgies...". De tot això, per poc que en tinguem, ens en sobra. Continua sant Pau: "El fruit de l'Esperit és caritat, joia, pau, paciència, benignitat, bondat, fidelitat, dolcesa, templança". Per molt que en tinguem, de tot això, mai no ens farà nosa una mica més.

MIQUEL ESTRADÉ

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS
DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels C/. València, 244, 2on. Tels.: 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84 08007 Barcelona

Sots-directors: Francesc Malgosa i Riera Joan Carrera i Planas

Edita: Fundació Catalunya Cristiana

Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós

Diseny: Josep Samper i Alejo

Impressora: Publiagraf, S.A.L. Pte. Valeri Serra, 30 Tels.: 254 / 16 30 - 17 77 Barcelona D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.680 Ptes.

Europa: 8.580 Ptes. □ Amèrica: 10.530 Ptes. □ Àsia, Àfrica: 11.280 Ptes. □ Filipines: 11.280 Ptes. □ Àsia: (més oriental) 14.080 Ptes. □

No fa gaire, a la cloenda d'un seminari sobre Nou Testament, vaig manifestar tímidament la meva opinió favorable als arguments de Joan Pau II en la seva carta apostòlica sobre "La dignitat de la dona". El professor que ens dirigia va mostrar la seva discrepància de forma correcta i raonada, però no puc dir el mateix d'algunes de les dones participants al seminari: La crispació va arribar a un punt tal, que una d'elles em va dir que "no volia parlar sobre el tema perquè es posava massa nerviosa". Com és natural, vaig plegar veles.

Deixant de banda el fet que, en qualsevol controvèrsia sobre qualsevol tema, el fet de "posar-se nerviós" és senyal de poc esperit científic i de manca de seguretat en els propis raonaments. Deixant de banda això, penso que la qüestió debatuda del "sacerdoci femení" ha arribat a un punt on els elements passionals predominen per sobre dels purament reflexius. Sobretot, després d'establir-se aquesta simbiosi entre el tema —teològic per naturalesa— i el més general de la promoció de la dona. Una simbiosi que ha motivat que determinats nuclis d'opinió teòricament allunyats de l'Església, i fins i tot declaradament fora de tota vinculació religiosa, hagin pres cartes en l'assumpte.

Personalment, no descarto que algun dia l'Església catòlica pugui decidir que no hi ha raons suficients per excloure les dones del ministeri sacerdotal. Però també penso —i així ho he expressat per escrit en més d'una ocasió— que, abans, caldrà replantejar-se en profunditat tot el tema relatiu al sacrament de l'orde, que fins ara ha romàs presoner d'una visió clericalitzada, i doncs funcionalitzada, més que no pas ministerial. I en aquest sentit, estic d'acord amb Maria Martinell quan confessa honradament que les dones tampoc no es podrien sentir còmodes en el model concret de sacerdoti que actualment està en vigor, si més no, en vigor canònic.

La lectura dels evangelis palesa un fet incontestable: Jesús, en el seu tracte amb les dones, va romandre fidel a la línia de crítica a les normes legals vigents en l'Israel del seu temps. Concretament, l'evangelista Marc —el més sensible de tots a aquest aspecte del seu ministeri— posa en boca de Jesús que l'acció de la dona que li va ungir els peus a Betània, seria proclamada de generació en genera-

El tema polèmic

JORDI BASSAS I RIBALTA

ció amb tots els honors de Bona Nova (Evangelí). Però, precisament, la **novetat** que significa l'Evangelí pressuposa, per via de contrast, l'existència d'un estrat de "vellúria" que la humanitat en general, i tot home en particular, arrossega, i arrossegarà fins a la fi dels temps, en litigi permanent amb aquella **novetat**. Per això, l'Evangelí sempre és nou: perquè l'home, per dret de naixença, neix sempre com a "home vell".

Justament això dóna aquest caire sempre problemàtic a les relacions entre l'Església i l'esperit evangèlic que hauria d'informar-la. I alhora és un element de reflexió per evitar escàndols innecessaris. Quan es parla d'"involució" per part de l'Església, no es té en compte un fet cabdal en el Nou Testament: Els deixebles més immediats de Jesús van ser els primers a malentendre l'abast real del seu missatge, i fins i tot els primers a trair-lo. Però, malgrat tot, gràcies a l'acció de l'Esperit, l'Església va néixer. Però va néixer —no podia ser d'altra forma— amb els mateixos condicionaments històrics que la van fundar: la tensió permanent entre allò que realment pretenia Jesús i allò que van entendre els deixebles. Per això, els malentesos, les incomprensions i les infidelitats, no s'han de qualificar, sense més ni més, d'"involucions", sinó que s'han de referir constantment a allò que Jesús mateix ja va denunciar als seus companys més propers. (De fet, Marc ens diu sense embuts que el mateix Jesús va anomenar "Satanàs" a Pere, és a dir, al "primer Papa", perquè no entenia les coses de Déu, sinó dels homes).

En el tema de les dones, podem aplicar-hi la mateixa reflexió. Com en d'altres aspectes, l'actitud de Jesús envers les dones no va ser entesa, ni seguida, al peu de la lletra, ni

pels deixebles, ni per les comunitats cristianes posteriors. I homes d'Església reputats amb tota justícia com a doctors, han dedicat al·lusions ben poc afortunades al sexe femení. Però, hem de ser ben conscients que, d'això, només ens n'hem pogut adonar als nostres dies, en virtut d'una evolució cultural que va posant cada cop més en evidència l'absurditat de les discriminacions en matèria de sexe. Podem dir —perquè és cert— que l'evolució cultural ens ha portat a formular a nivell profà principis que el Jesús dels evangelis ja posava en pràctica. Aleshores, hem d'acusar l'Església de no haver-ho sabut veure? Penso, que, com a mínim, cal agrair a l'Església (a totes les esglésies cristianes) que hagin mantingut la memòria històrica dels Fets evangèlics, perquè els homes de totes les generacions tinguessin una referència perquè aquella evolució cultural pogués ser possible.

En la seva carta apostòlica sobre "La dignitat de la dona", Joan Pau II rernarca que Jesús va obrar amb **absoluta llibertat** quan va escollir homes per a formar el grup anomenat dels Dotze. L'argument és incontestable, perquè afirmar el contrari seria tant com dir que, en un afer d'aquesta transcendència, Jesús es va veure pressionat pels condicionaments externs; justament Ell que no havia dubtat davant dels escàndols que podien provocar les seves actuacions públiques i les controvèrsies amb els doctors de la Llei. D'aquesta premisa exegètica, el Papa en treu una conclusió personal, de caire simbolista: el ministeri sacerdotal expressa, de forma esponsal, la condició masculina de Crist que s'entrega a la seva Esposa, l'Església. Es tracta, val a dir, d'una consideració molt típica del pensament icònic eslau (recordem Paul Evdokimov i la seva teologia inspirada en els arquetipus de Jung). Si la primera part de l'argument expressava una interpretació correcta de l'Evangelí, el segon s'adscriu en la línia d'allò discutible, encara que digne de ser pres en compte. El tema, doncs, no queda tan absolutament tancat, com molts han volgut veure. En tot cas, caldria ara replantejar tota la teologia sacramental dels ministeris i veure, a la llum de l'Escriptura i de la Tradició de l'Església, fins a quin punt la condició viril dels Dotze és necessàriament vinculant en el context de tota la Successió Apostòlica.

M'han cridat l'atenció les disperses valoracions que dues revistes religioses espanyoles han fet de la convocatòria per part del Papa d'un Sínode especial per a Àfrica. Una d'elles —dedicada expressament a temes africans— rep la notícia amb entusiasme, perquè el Papa fa així realitat el somni de molts africans i perquè ha sabut elegir amb exactitud el temps i l'hora per aquesta aventura. En canvi, en l'altra revista, un conegut expert en temes missioners, esclata en desencís. El Papa no hauria concedit ni una petítissima part del Concili somiat pels africans: més aviat amb aquest Sínode hauria avortat aquests somnis, ja que en l'assemblea que el Papa ha convocat només hi estarà reunida una peti-

ta representació dels bisbes africans i aquests seran controlats i dominats pels homes de la Cúria. El desencís del comentarista és tant gran que fins i tot diu que els qui reberen la notícia de la manera més positiva ho feren "amb excés d'optimisme o, potser, amb una mica d'hipocresia o d'ignorància".

Quina és la clau d'aquesta disparitat de posicions enfront un mateix fenomen? Serà, realment, que el segon és sincer i el primer hipòcrita —com gosa dir aquest últim comentarista amb aire desqualificador, típic dels inquisidors—? O serà que tot és segons

Depèn dels ulls

J.L. MARTÍN DESCALZO

el color del cristall amb què es mira?

Avui a l'Església sembla que s'hi hagin multiplicat els "fills de la desconfiança". Foren homes de grans somnis, veritables apassionats per l'Església, a la qual haurien volgut veure córrer com una gasela jove. Només els mancà el realisme de saber que la realitat sempre és més curta que els somnis i desigs. I n'hi ha hagut prou amb uns quants fets objectivament frenats perquè ells, que tant

rebutjaren els "profetes de desventures", es converteixin en un nou gènere de "profetes amargs", de diferent estil, però amb idèntic esperit, disposats a veure negre allò que és gris i no veure el molt de blanc que es mescla amb la penombra.

En el fons, Joan Pau II i el món vaticà se'ls han posat de través i, facin el que facin, ho veuran malament. No acceptaran mai la tàctica dels primers passos; en nom d'allò que és utòpic, discreparan d'allò que és possible: tot esperant l'ideal, desconfiaran de les portes entreobertes. I allò que és pitjor és

que no són conscients —refugiats en la seva sinceritat— que s'estan convertint en sembradors d'amargors.

És clar que tampoc no és bo aplaudir per principi, optimistes ingenus, idolatradors de l'autoritat per l'autoritat. Però sembla bo saber que l'Església creix i camina amb progressos i reculades, que l'art del possible és un bon art, molt millor que la crítica sistemàtica, generalitzada i nascuda d'uns ulls amb ulleres negres que s'ignoren a si mateixes.

Potser per tot això jo miro amb esperança el Sínode africà, que no em sembla un mal menor, sinó un bé possible, un primer pas que, ben aprofitat, n'obrirà molts d'altres. Amb el nostre coratge i la gràcia de Déu.

ARA MATEIX

Hi ha moviments que tenen lloc a la superfície i hi ha moviments que tenen lloc al fons, en la nostra vida de cristians. Els primers afecten la nostra organització i la nostra imatge pública. Fàcilment esdevenen notícia i, a vegades, notícia sorollosa. Cal fer-los atenció, i prou que els en fem. Perquè el parer d'una colla de teòlegs sobre el tarannà del Papa o de la Cúria romana, per exemple, o la discussió sobre quin hauria de ser el paper dels nuncis, o la inquietud davant la previsió d'un canvi en una gran seu episcopal... són fets que, més enllà de la seva espectacularitat, exerceixen també una influència, més gran o més petita, però certa, en la vida profunda. Per això en parlem tan sovint.

Ara bé, en la capacitat de mantenir sempre una atenció preferent al "dedins" de l'Església i de no perdre mai de vista la relativitat i la funcionalitat dels factors externs rau un dels secrets de l'equilibri i àdhuc de l'humor, diguem, eclesials, que, en algunes circumstàncies, escassegen.

Perquè, al capdavant, si ara mentalment fem la llista, possem per cas, dels prelats que hagin presidit una diòcesi determinada, al llarg de cinquanta anys... algú seria capaç de detectar una creixença o una disminució dels creients, que hi anessin aparellades?

Un altra llista suggerent, a l'abast dels qui ja no som joves, seria la de les "causes" per les quals hem lluitat amb la convicció, no sempre confessada, que quan l'hauríem guanyada ho hauríem guanyat "tot". A part que no hem

Església endins

J. CARRERA PLANAS

guanyat mai enterament cap causa, el "tot" continua sempre una mica més enllà, com la terra promesa...

Ara hem entrat en una temporada de l'any pròpia a fer una gran atenció a les nostres comunitats i a cada un dels seus membres. La quaresma convida a la reflexió sobre la vida eclesial de cada dia, amb esperit de conversió. Aquestes setmanes són, també, les de més assistència de cristians a les celebracions dominicals. És bo adonar-se bé de la gran quantitat de coses que són a la nostra mà, amb independència de les solucions que s'arbitrin als grans problemes exteriors... La fe dels creients, certament, es beneficia del bon govern de l'Església, però té una virtualitat més meravellosa: la de reconèixer l'aigua viva en les fonts defectuoses. Per això, a més d'arreglar i fins i tot d'embellir la font, ara és temps de mirar, sobretot, que ragi.

En els últims anys, s'ha produït una mala coincidència:

han augmentat les dificultats per creure en Jesucrist, i els missatges, sovint subliminars, contra la fe; i han disminuït per a les persones corrents les ocasions d'escoltar la paraula de Déu, de primera mà. El catòlic practicant té a l'abast deu minuts d'homilia cada setmana i algunes publicacions, si llegeix. És clar que el qui té molt d'interès pot trobar altres maneres d'alimentar la seva fe, i que si no n'hi ha més, també és a causa de l'absoluta resistència del noranta per cent dels practicants a fer res més, en aquest sentit, que anar a Missa...

I, què li és ofert a aquell sector més creient dels no practicants? Maritain, en una de les seves famoses cartes a Jean Cocteau, parla dels qui s'han convertit canviant la increença per la fe, com ell mateix, a diferència d'uns altres conversos per als quals, diu, el cas ha estat només tornar al seu banc de l'església, com Cocteau. "El vostre àngel, afegeix, us guardava el lloc i escrivia cada diumenge el vostre nom sobre el reclinatori...". Per als de dins, per als de fora molt allunyats i per als de fora més propers, cal trobar més ocasions de considerar la fe de les nostres formes de vida actuals. Les gran qüestions del sentit de la vida de l'home, del present i del més enllà, de l'esperança i de l'amor... necessiten ser il·luminades, i la llum no els vindrà dels avatars eclesíasts.

La quaresma és temps de pensar-hi. De mica en mica, les comunitats cristianes han d'anar guanyant visibilitat, han de poder ser sentides.

CATALUNYA

Els universitaris valencians partidaris de veure TV3

Un 97 per cent de joves universitaris valencians es declara contrari a una hipotètica supressió de la recepció de TV3 en territori valencià, segons una enquesta de l'Institut de Cinema, Ràdio i Televisió de la universitat de València, que dirigeix Jenaro Talens.

Pel que fa a l'àmbit de cobertura de Ràdio Televisió-Valenciana (RTVV) un 90 per cent dels estudiants enquestats pensa que la televisió valenciana hauria d'arribar també a Barcelona i a Catalunya. Un 17 per cent argumenta aquestes opinions en base a la necessària reciprocitat, un 15 per cent argumenta que TV3 i RTVV emeten en la mateixa llengua, un 14 per cent al·lega "motius culturals i un 14 per cent pensa que "seria enriquidor".

Un 85 per cent dels joves universitaris és partidari que RTVV realitzi les seves emissions totalment en la variant valenciana del català.

Els resultats, qualificats de "sorprenents" pel propi Talens, reflexen una acceptació molt ma-

yoritària de la llengua autòctona —que només es refusada pel 2 per cent dels enquestats— en el nou canal autònom.

A judici un guàrdia civil per presumpta malversació de fons públics

El fiscal sol·licità quatre mesos d'arrest major i set anys d'inhabilitació per al guàrdia civil Francisco Lucas López, acusat de malversació de cabals públics. Lucas que prestava servei en el destacament de tràfic de La Seu d'Urgell es va apoderar a finals de 1982, de l'import de 26 multes, més de 20.000 ptes. en total, segons va dir el fiscal en el judici que es va celebrar fa pocs dies.

Maragall lamenta el tracte discriminatori a favor de Madrid

L'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, es va lamentar en unes declaracions a Ràdio Barcelona, que mentre a Madrid el ministeri de Cultura ha invertit prop de trenta mil milions de pessetes, a Barcelona aquesta xifra puja a uns dos-cents milions. "A vegades tinc la sensació de practicar el victimisme", digué Maragall, "però a la llarga és més rendible la bona

educació que entrar en la política dels insults".

El batlle de Barcelona va anunciar que en les pròximes dues o tres setmanes l'Ajuntament mantindrà nous contactes, al màxim nivell per estudiar el finançament per part del ministeri de Cultura de diversos projectes d'infraestructura cultural de la ciutat.

El ministre de Cultura Jorge Semprún, en la seva visita a Barcelona qualificà el projecte global de ciutat de Maragall per al 1992 d'utòpic.

IC critica la política de sòl de l'Ajuntament de Barcelona

El conseller i portaveu del grup municipal d'Iniciativa per Catalunya (IC) a l'Ajuntament de Barcelona, Antoni Luchetti, considera que la política municipal en matèria de sòl i d'habitatge és irracional i sofreix d'una profunda descoordinació.

Luchetti, que forma part de l'equip del govern municipal, va criticar les modificacions del Pla General Metropolità i va lamentar que la política de sòl i de construcció d'habitatges de titularitat pública a Barcelona depengui de diversos organismes les característiques dels quals no són coordinades.

El portaveu comunista va criticar que l'Ajuntament "efectuï poques compres de solars per a la construcció de vivendes públiques" i va considerar que la demanda d'habitatges que provoquen les actuacions municipals en diferents zones és superior al nombre de pisos de titularitat pública construïts en la ciutat.

Aquestes crisis coincideixen amb una certa ofensiva dels poders públics per frenar el preu de l'habitatge a Barcelona. La Generalitat té previst ofertar a les constructors durant el present any una quantitat de terreny suficient per construir 2.000 habitatges de protecció oficial en municipis al voltant del barcelonès. Per la seva part l'Ajuntament barcelonès preveu la construcció d'uns 500 habitatges de promoció pública amb el mateix objectiu de frenar els preus del mercat immobiliari.

ESPANYA

Apareix cocaïna en pots de tomàquet

Més de tres quilos de cocaïna foren descoberts a Barajas, en set pots de tomàquet precintats i tramesos per correu aeri a una ciutadella espanyola, informà la Guàrdia Civil. Els altres cinc pots del paquet només hi havia tomàquet. Un transportista va recollir el paquet i el va dur a la seva empresa, operació que va ser seguida per policies de país. Després de sol·licitar un manament judicial per a l'obertura i retirada del paquet, la policia va descobrir la droga en els pots.

L'Estat inverteix gairebé 6.000 milions en el Teatre Real

El ministre de Cultura, Jorge Semprún, va assegurar a Madrid

que el Teatre Real serà, juntament amb el de la Bastilla de París, "un dels teatres d'òpera més importants del món durant els pròxims 20 anys. Semprún va fer aquestes declaracions en l'acte de la presentació de les obres de remodelació de l'esmentat teatre, tancat fa uns mesos, després de la inauguració de l'Auditori Nacional, per iniciar les seves obres de remodelació que duraran fins 1992 i constaran a l'erari públic 5.800 milions de pessetes.

MÓN

Augmenten les diferències socials a Europa

El nombre de desocupats d'Europa Occidental s'ha quintuplicat des del 1978, amb un augment dels aturats a llarg termini, que superen avui el total de desocupats de deu anys enrera, segons un informe del doctor Guy Standing, coordinador d'investigacions sobre el mercat laboral de l'Organització Mundial del Treball (OIT). En l'informe s'indica també que les formes d'ocupació irregular i parcial es van extenent, mentre es redueix el nombre dels qui tenen plena ocupació i treball estable.

Les desigualtats d'ingressos s'han accentuat en molts països, prossegueix, la pobresa ha augmentat, diferents grups socials, com els treballadors d'edat, han estat marginats socialment i econòmicament, i segons xifres oficials, "no menys de 145 milions de persones de la CE únicament depenen quan a ingressos, totalment o parcialment, de les aportacions de l'Estat". Certs canvis del mercat laboral presagien una seriosa divisió social entre una minoria privilegiada, amb ocupacions segures i ben pagades, i milions de desocupats que subsisteixen amb treballs precaris.

C A R T E S

Concordància entre el que s'escriu i el que es fa

Llegint les sempre encertades orientacions de Mn. Joan Guiteras, m'ha colpit d'una manera especial la que fa referència a l'obediència i reverència que tot sacerdot deu al seu bisbe així com la radicalitat de la seva disponibilitat.

En aquests dies en que tantes especulacions giren entorn la figura del bisbe, ho seria que es tinguessin en compte aquestes consideracions esmentades i no es donés l'excessiva importància que es dona a certs aspectes —per nobles que siguin— en detriment del que ha de ser la veritable missió del qui presideix tota la comunitat en nom de Crist, en la unitat i la caritat, ja que per a molts realment sembla que té més importància el que fa referència a l'organització funcional o estructural que el lliurament total a Crist i l'Església per al bé dels homes.

L'experiència dels qui han estat i, de retruc, som encara víctimes de la incomprensió a l'obediència del bisbe tal com ha de ser, per part dels que s'ho miraven des de l'angle "estructural", em fa pànic i mirar el futur amb desconfiança.

És d'esperar veure una concordància entre el que s'escriu i el que es fa.

MARIA CANUDO

¿El Llençol Sant, medieval?

La televisió i la ràdio el dia 13, i el 14 la premsa, publicaren la notícia que el cardenal arquebisbe de Torí monsenyor Carlo-Anastasio Ballestrero en una conferència de premsa, va afirmar l'origen medieval del Sant Sudari, basant-se en dades obtingudes per uns laboratoris d'Oxford, Zuric i Tucson, mitjançant la prova física del carboni 14. En carta oberta a LA VANGUARDIA, Fco. Javier Mora Mas, advertia d'un possible error científic en la prova del carboni 14, en el qual podrien haver incorregut in-

luntàriament els tres laboratoris al mateix temps i per separat. Per altra banda, hi ha una manca notòria d'ètica professional, ja que van donar les seves conclusions abans de lliurar-les amb la deguda reserva, a l'autoritat eclesiàstica competent. També sembla, que monsenyor Ballestrero ha parlat en forma precipitada davant l'opinió pública, influint psicològicament pels mitjans de comunicació, quan el tema mereixia ser sotmès a un congrés de perits en la matèria, que donés a conèixer el resultat després de tractar coherentment els problemes pendents, completant la tasca realitzada per eminents cervells. Els seus estudis mereixen el màxim respecte i no concorden amb les seves dades.

Segons els mitjans de comunicació, ara es dona una sorprenent imprecisió en assenyalar la data del Sudari: uns el situen entre els anys 1260 i 1390; d'altres entre els segles XIII i XIV i també entre el XII i el XIV; s'afirma que té 700 anys, o uns 8 segles. És innegable que la història ben documentada mereix credibilitat i que una pacient investigació és tant o més meritòria que el treball de laboratori. En aquest sentit són creditors d'un càlid reconeixement, Ian Wilson i el Pare A.M. Dubarle O.P. pels seus llibres "The Shroud of Turin - The burial cloth of Jesus Christ" i "Historie ancienne du linçol de Turin jusqu'au XIII siècle", car expliquen la seva remota antiguitat. En conseqüència quedem pendents d'una declaració convincent per aconseguir, amb les tècniques de l'Edat Mitjana i sense mitjans radiactius, la imatge única i perfecta sobre llenç en negatiu, tridimensional i ingràvida, del cadàver d'un home torturat a semblança de Jesucrist, que va ressuscitar després de morir a la creu. Com a autor de la "Catequesi sobre el Sant Sudari" —Editorial Balmes, Barcelona 1978— indico als meus lectors que no tinc suficients motius per rectificar res del que hi ha escrit; i que suposat que fos una icona medieval, l'obra no perdria el seu valor didàctic. Encara més; unes setmanes abans que es fessin públics els

estudis de la NASA, el 10 d'abril del 1977 tal com es comprova en la meua obra "Identidad", pg. 173-176, explico com la clau del Sudari està en la guspira de llum de la resurrecció en la cambra fosca del Sepulcre. A partir d'ara en honor a la veritat, el tema del Sant Sudari reclama una serena i completa revisió.

EDUARDO VIVAS LLORENS
Rector de la Jonquera

Decepció davant el Centenari de la coronació de la "Mare de Déu de la Mercè"

Us escric per un doble motiu. En primer lloc per felicitar Joan Llària pel seu article "Crist, les passions humanes" a C.C. el 9-X-88. No podia ser més oportú. Que bé que explica que Jesucrist no podia ser temptat de concupiscència de la carn perquè no tenia pecat original. Les temptacions no li podien venir més que de fora, del dimoni. Ell sempre veia l'ànima de les persones i tant mirava amb amor el jove que volia ser perfecte com Maria Magdalena penedida dels seus pecats.

El segon motiu és per manifestar el meu desengany en veure el programa del Centenari de la Coronació de la Mare de Déu de la Mercè. En ell s'exclou la processó acompanyant la imatge de la basílica fins a la catedral el dia 18. No està tampoc prevista la processó de tornada a la basílica l'últim dia. Per què no podem acompanyar la Mare de Déu pels carrers de la seva ciutat? Avui dia que es dona tanta importància a les manifestacions multitudinàries de gent, per què es nega a la nostra Mare el que es dona als polítics i als atletes? No ho entenc. Per què no podem donar-li a la Mare de Déu de la Mercè una corona de solidaritat entre els barcelonins, anant i tornant de la Mercè a la catedral?

RAMON GARCIA i SERRA

EXPOSICIÓ DE FOTOGRAFIES DEL PELEGRINATGE A ROMA

AVÍS IMPORTANT

Es posa en coneixement dels senyors compradors de fotografies del Pelegrinatge a Roma, que el número de la Federació de Cristians de Catalunya és el

318 40 77

en lloc del que consta en el seu resguard de comanda. Preguem disculpin l'error.

La Passió

del CASAL CLARET

Representacions a les 17.30 els dies:
5, 12 i 19 de març i 2 i 9 d'abril

CASAL CLARET
Nàpols, 350 de Barcelona
Informació i reserves:
Telf.: 257 94 91 (contestador aut.)

La Santa Seu ho ha demanat als bisbes espanyols

Superar els abusos en l'administració dels sacraments

La Sagrada Congregació de Sacraments ha adreçat una carta al cardenal Suquía, com a President de la Conferència episcopal espanyola, que és contestació a l'informe dels bisbes espanyols sobre la pràctica dels sacraments en el nostre país. No ens ha arribat complet el document de la Congregació; només algunes observacions sobre certs abusos de l'administració sobre els quals es demana que els prelats vetllin per superar-los atenent-se a les normes litúrgiques vigents. Publiquem les esmentades observacions sense que sigui obstacle per valorar els aspectes altament positius que en els esmentats documents vaticans es reflecteixen i reconeixen.

En el Baptisme, la carta de la Santa Seu recomana que els infants siguin batejats en les primeres setmanes després del seu naixement per haver constatat que "en molts llocs el temps per al baptisme dels infants presenta una dilació d'alguns mesos i a vegades, com diuen algunes relacions, d'anys". Demanen als bisbes que donin instruccions clares sobre aquells casos en què els pares no estan casats per l'Església o no garanteixen l'educació cristiana dels fills i aconsella que preparin catequesis especials per al nombre creixent d'infants que es queden sense batejar.

Pel que fa a la Confirmació, recorda que "el padrí ha de dur una vida congruent amb la fe i amb la missió que assumirà, i que no s'ha d'escollir només per motius d'amistat o parentiu. Aconsella, a més, per evitar la crisi que hi ha després de la recepció d'aquest sacrament, que els joves siguin posats en contacte amb els moviments perquè puguin continuar el seu creixement en la fe.

De la Penitència ressalta com a negatiu el fet que la seva pràctica sigui cada vegada més escassa, ja sigui perquè "s'ha perdut el sentit del pecat en els fidels" o per l'escassa "disponibilitat dels sacerdots". Després de recordar que les confessions no haurien de fer-se durant la missa, demana que es controli l'administració de l'abso-

lució col·lectiva per evitar abusos.

La carta vaticana lloa el "gran treball pastoral" realitzat perquè l'Eucaristia sigui el centre de la vida cristiana, però demana que corregixin "aquells abusos de certes comunitats o moviments eclesials que celebren separats o al marge de la comunitat parroquial, fent la impressió d'una Església paral·lela (cas de les Vetlles pasquals en certs grups o moviments) i que, al mateix temps, celebren al marge de qualsevol norma litúrgica". També protesten per l'extensió de "la moda que s'imposa d'anar a combregar sense la preparació deguda".

Pel que fa a l'Orde Sacerdotal suggereix que es tingui cura a l'hora d'administrar candidats al sacerdoti "perquè no s'arribi després d'un temps, a la conclusió dolorosa d'haver d'impedir la reducció a l'estat laical amb la dispensa de les obligacions annexes a aquest".

En el Matrimoni, constata que "augmenten els matrimonis civils i les convivències lliures", així com "l'augment de separacions, divorcis, l'ús de mètodes anticonceptius, les relacions prematrimonials i fins i tot els avortaments". Pel que fa a la Unció dels Malalts, assenyalava que "és el més descarat" i els demana que promoguin grups de laics que visitin els malalts a llurs cases i hospitals.

FILTRANT LA NOTÍCIA

«Al germà Ratzinger»

Segons informen diverses agències, el Prefecte de la Sagrada Congregació per la Doctrina de la Fe, cardenal Ratzinger, ha imposat silenci temporalment al dominic americà, pare Matthew Fox, pel seu llibre, "Benedicció original". El pare Fox ha estat retirat també com a professor d'un centre d'ensenyament cristià.

En l'obra esmentada i en altres escrits, Fox promou una reverència per la creació, especialment per la terra, a la qual considera quasi divina. Descríu la "caiguda-redempció" i "l'espiritualitat de la creació" com dos corrents espirituals de forta tradició cristiana, tot i que no amaga ell la preferència per l'espiritualitat circumscriu en la creació, perquè aquesta —diu— "està recolzada en una tradició més antiga". No hi hauria caiguda-redempció si abans no hagués estat la creació.

Experts en teologia de l'orde dominicà no han vist greument errònies les teories del seu germà en religió, tot i que reconeixen algunes exageracions.

Els supòsits del pare Fox s'inscriuen en el respecte i amor ecològic, tan vàlid pel temps present i constant en la tradició de l'Església. La reverència per les coses creades la veiem en sant Benet i sobre tot en sant Francesc d'Assís, el qual en el seu "Càntic del germà Sol", lloa Déu per totes les criatures, entre elles, "per la mare terra". Posteriorment Teilhard de Chardin en el seu bellíssim "Himne

de l'Univers" situa Crist com a centre i culminació de tota la creació. "Jo et saludo Matèria —diu— Medi Diví, carregat de Poder Creador, Oceà agitat per l'Esperit, Argila amassada i animada pel Verb encarnat".

És un fet que en els últims temps s'ha maltractat i malmès el nostre món, posant en perill el planeta i tot el que ell inclou. El doctor Carlos Chaga, que acaba de retirar-se com a President de l'Acadèmia Pontifícia de Ciències, deia al Papa no fa gaire: "La destrucció de l'ambient és el resultat d'una progressiva i continuada acció moguda per la cobdícia, el poder econòmic i la ignorància. Solament vostè, amb la seva veu, pot frenar i aturar un desastre ecològic". El teòleg de Wurzburg, A. Ganoczy, en la seva obra "Teologia de la natura" sosté que el respecte a la terra no és sols un eslògan dels ecologistes sinó també un repete als creients.

Després de l'admonició vaticana, el pare Matthew Fox ha escrit una missiva amb aquesta suggestiva endreça: "Al germà Ratzinger". Serà contestada la seva carta pel Prefecte de la Congregació? No és probable. És més possible que tinguin una trobada tots dos, a fi que, afinant conceptes teològics, Fox pugui tornar a parlar i a escriure reconciliant l'home amb la natura, però no considerant aquesta "divina", sinó a tot estirar, "germana", com l'anomenava el Pobriessó d'Assís.

FRANCESC GAMISSANS

EXERCICIS ESPIRITUALS-OBERTS

Del 27 de febrer al 3 de març - 8 a 9 vespre

Dirigits pel P. José Solé-Assens, S.I.

Capella Religioses Angèliques - Bruch, 131 - xamfrà Provença.

Organitza: Obra Exercicis Parroquials - Duran i Bas, 9 - Barcelona - Telèfon 301 16 26.

Properes tandes exercicis espirituals-tancats

Sarrià, 10-12 març - Per a homes, dones i joves (cap de setmana)

P. Luis Delsors, S.I.

Sarrià, 21-25 març - (Setmana Santa) Homes, dones i joves.

P. Luis Delsors, S.I.

Balanç de l'ecumenisme

Amb la participació del arquebisbe de Tarragona, monsenyor Torrella, s'ha celebrat a Roma, del 30 de gener a l'1 de febrer una assemblea plegària mixta de la Congregació per a la Doctrina de la Fe i el Secretariat per a la Unió dels cristians, presidits respectivament pels cardenals Ratzinger i Willebrands, amb l'objecte de realitzar un quadre general dels esforços ecumènics de l'Església. Els participants en l'Assemblea, els quals va rebre el Papa, tractaren del fonament doctrinal, de l'impacte i de la metodologia de l'ecumenisme. Es va constatar que el Secretariat havia realitzat una important tasca. Es va posar de manifest la necessitat de presentar de manera clara i íntegra la veritat, de tenir present la Tradició i el Magisteri de l'Església, així com la d'usar conceptes teològics precisos. Del 2 al 4 de febrer, la Congregació i el Secretariat varen tenir les seves sessions plenàries per separat.

IV Centenari de la "Congregació per als sants"

Per celebrar el IV Centenari de la Constitució "Immensa aeterni Dei", promulgada per Sixte V, amb la qual es va crear la Cúria romana, la Congregació per a les causes dels sants, que en el seu ori-

gen va ser "congregació dels ritus", ha publicat un volum d'una extraordinària qualitat, titulat "Miscellanea", en la qual, després d'una breu descripció de la cúria s'ixtina, recull diversos estudis sobre la història i funcionament de la Congregació. Fou el cardenal Pietro Palazzini, prefecte emèrit de la Congregació, sota els auspicis del qual va ser preparat, el qui presentà el volum, el passat 24 de gener.

L'episcopat argentí demana la beatificació de Pau VI

Segons fonts properes a la Santa Seu, l'episcopat argentí ha demanat l'inici dels processos de beatificació del papa Pau VI que va governar l'Església catòlica del 1963 a 1978.

La petició fou feta el 29 d'octubre, segons va explicar la font, però fa poc va transcendir a ambients externs a la cúria. La carta en la qual es demana iniciar el procés de beatificació del papa Montini està firmada per tots els bisbes argentins i per l'actual President de la Conferència Episcopal, Cardenal Raúl Francisco Primaesta.

Entre els arguments que els prelatos presenten mencionen que "el papa Pau VI ens va ensenyar com s'estima, com es treballa, i com se sofreix per l'Església de Déu".

El General dels Salesians en la clausura del Centenari de Don Bosco**Urgeixen noves vocacions**

Amb motiu de la clausura del centenari de la mort de sant Joan Bosco, el Rector General dels Salesians, Egidio Viganó, s'ha adreçat als membres dels seu institut i a tots els amics de Don Bosco, espargits arreu del món.

El Rector General agraeix tot el que s'ha realitzat. "S'ha parlat de Don Bosco en mils de circumstàncies per la seva santedat original i pel seu valor per a la situació de la nostra societat, especialment de la jove, que avui té necessitats més urgents que les del segle passat".

El pare Viganó insisteix en el treball per les voca-

cions. "Es tracta —diu— d'aconseguir que molts reconguin l'impuls interior per continuar el camí en algunes de les diverses i genials for-

mes que ens va llegar en herència el sant: vida consagrada, compromís laical, les mil iniciatives per ajudar la joventut", i acaba: "Tot allò que avui realitza la família salesiana arreu del món és molt, però caldria fer molt més. Urgeix treballar per les vocacions; per totes: les de la nostra família religiosa i les de tota l'Església".

Els salesians gaudeixen de gran prestigi a Catalunya des que va venir a Barcelona el seu propi fundador, Don Bosco. Dels seus col·legis i escoles han sortit grans promocions de joves degudament preparats.

Discurs del Papa a la Rota romana

Com cada any, el Papa va rebre els membres del tribunal de la Rota romana amb motiu de la inauguració de l'any judicial. El dis-

curs del Papa es va centrar sobre el dret a la defensa en els processos judicials. Fou el degà del Tribunal de la Rota, que juntament amb la Signatura apostòlica, constitueix la màxima instància judicial de l'Església, per dessota del Sant Pare, qui en la seva allocució es va

referir a la cautela amb què s'han de tractar les causes de nul·litat matrimonial. L'any passat, en aquest mateix acte, el Papa va cridar l'atenció sobre la facilitat d'atorgament per algunes tribunals de l'esmentada nul·litat.

La Santa Seu no s'ha pronunciat fins ara sobre el document dels 168 teòlegs**Reaccions davant la "Declaració de Colònia"**

El professor de la Facultat de Teologia de Catalunya, José Ignacio Faus, s'ha adherit a la Declaració

Com informàrem la setmana passada, un grup de 168 teòlegs de l'Alemanya federal publicaren un manifest comú sobre tres aspectes: les ingerències intempestives de la Cúria Romana en la vida de les Esglésies locals, els advertiments del Vaticà dirigits a la missió dels teòlegs i l'exercici del ministeri papal, considerat excessiu. Aquesta declaració enèrgica de set pàgines es titula, "Contra el fet de tractar les persones com a nens. Per un catolicisme obert".

Les reaccions a favor i en contra d'aquest document que ha vingut a dir-se "Declaració de Colònia" no s'han fet esperar i han estat múltiples tant en la pròpia Alemanya federal com en altres països europeus.

Adhesió de teòlegs

Fins ara són 23 els teòlegs espanyols que s'han adherit als 168 de la Declaració de Colònia. Entre ells, José Mª González Ruiz, que fou expert del Vaticà II; Benjamín Forcano, redactor que fou de la revista catòlica "Misión abierta", i el Secretari general de l'Associació de teòlegs Joan XXIII, Juan José Tamayo. En donar el seu suport volen posar en qüestió el punt de vista manifestat pel portaveu de la Sala de Premsa del Vaticà, Joaquín Navarro, que declarava als periodistes que la presa de posició dels 168 teòlegs de la regió germana-holandesa era "un cas d'importància local".

Altres teòlegs espanyols, contràriament, han manifes-

tat la seva disconformitat amb la carta dels teòlegs centroeuropeus. Entre ells destaca Olegario González de Cardedal.

A Catalunya ha manifestat la seva adhesió José Ignacio González Faus, professor de Cristologia de la Facultat de Teologia de Catalunya. González Faus considera el document en qüestió substancialment correcte i opina que "més greu que la declaració dels teòlegs és el silenci de tants fidels".

Injusta la declaració

Així l'han considerada algunes personalitats eclesiàstiques properes a la Santa Seu, com també diverses conferències episcopals de distints països i alguns teòlegs de relleu a títol particular.

El cardenal Oddi ha manifestat a Roma que davant el document no es pot donar una resposta afirmativa o negativa, "perquè l'Església no té autoritat de canviar la seva doctrina, fonamentada en principis divins". Per la seva part, el cardenal Baggio s'ha limitat a dir: "En la història de l'Església sempre hi ha hagut heretges, i evidentment encara n'hi ha".

La Conferència episcopal alemanya ha estat la primera a pronunciar-se, considerant la Declaració d'agressiva i ofensiva a la persona del Sant Pare. Semblament l'episcopat espanyol enviava un telegrama a Roma en el qual es denuncia la Declaració com una ofensa injusta i dolorosa feta al Papa, manifestant, la seva fidelitat i obediència a la seva persona.

El bisbe auxiliar de Viena, Kurt Krenn, ha fet pública una carta en què afirma que "molts dels meus col·legues refusen l'argument dels 168 teòlegs en el sentit que el Papa faci quelcom que no pertany al seu ministeri".

Monsenyor Defois hi veu en el manifest "una situació particular de la RFA, atès que les Facultats de Teologia allà són Facultats de l'Estat", afegint que "hi ha un dualisme entre diferents apreciacions de les regles de l'Estat en el pla universitari i les exigències de la comunitat cristiana, exigències que dimanen del Dret Canònic".

Finalment el professor de Moral de la Universitat Pontifícia Gregoriana de Roma, Dionigi Tettamanzi, ha declarat, "Cal una discussió crítica però a nivell científic, fora del culte a la personalitat i sense desig immoderat de fer públics les pròpies opinions amb unes formes pocafortunades".

Olegario González de Cardedal, prestigiós teòleg espanyol ha considerat negatiu el manifest dels 168 teòlegs alemanys

Comentari del Dr. Jubany

Encara que l'arquebisbe de Barcelona, cardenal Jubany no ha fet pública cap declaració oficial sobre el "Document de Colònia", en el decurs de la seva intervenció durant l'acte de clausura de les XXIV Jornades Sacerdotals de Castellada, organitzades per l'Opus Dei, manifestà que "les protestes dels teòlegs alemanys no angoixen el Papa tot i que l'entristeixen". A la pàgina 12 d'aquest mateix número s'amplien les manifestacions de l'arquebisbe de Barcelona.

La Santa Seu no s'ha pronunciat oficialment

El professor Dietmar Mieth, un dels principals promotors de la Declaració de Colònia, interrogat pel setmanari catòlic de Roma "L'Eco illustrato" sobre la declaració del portaveu de la Sala de Premsa del Vaticà, Joaquín Valls, en el sentit que alguns teòlegs s'haurien retractat —no manifestant però els seus noms—, digué: "Aquesta informació és absolutament falsa i sense fonament".

Direm per acabar que mentre redactem aquestes notes d'agència, la Santa Seu no s'ha pronunciat oficialment sobre l'anomenada "Declaració de Colònia".

F.G.A.

S.E. CATEDRAL B. DE BARCELONA.- PRE-DICACIÓ QUARESMA EXTRAORDINÀRIA. Dies: 6 al 10 de març (dilluns a divendres) pel Rvd. mossèn Josep M. Ballarín. Hora: 7'30 de la tarda. TEMES: Dia 6, El Paradís perdut. Dia 7, Els retorns. Dia 8, Déu fet home. Dia 9, Getsemaní. Dia 10, La Mare de Déu de Pasqua. Tots els fidels estan invitats a escoltar aquesta predicació quaresmal, com a immediata preparació a la Pasqua.

Trobada amb els amics i col·laboradors del Seminari.- Com cada any, amb motiu del "Dia del Seminari", el Seminari de Barcelona organitza, pel dissabte 25 de febrer a les 6 de la tarda, una trobada amb els amics i col·laboradors del Seminari, seminaristes i els seus familiars. En el mateix acte es farà un petit homenatge als preveres que aquest any celebren les noces d'or i d'argent d'ordenació sacerdotal. Aquest curs, celebrem el cinquantè aniversari els que van ser ordenats preveres just acabada la guerra civil, entre els quals es troben el senyor Cardenal-Arquebisbe Dr. Narcís Jubany i el senyor Bisbe auxiliar emèrit Dr. Ramon Daulmal. Hi són convidades totes les persones interessades pel Seminari (preveres i laics). L'ac-

te finalitzarà amb una Eucaristia. (Lloc: Diputació, 231)

Teologia i Humanisme. (PP. Dominics).- Conferència: Dia 27 de febrer. Tema: "Lectura cristiana de la fecundació 'in vitro'".- Dia 13, conferència: "La ètica cristiana, ¿tiene sentido, hoy?". Professor: P. Antonio Sanchis o.p.; a les 20 h., Sala Penyafort. Informació: Bailèn, 10. Tel. 246 33 00. Barcelona 08010.

Dia recés (femení).- A la Casa de Betània. Cornellà de Llobregat. Director: P. Claudio Solano o.p. Data: diumenge, 5 de març, de les 10 del matí

a les 6 de la tarda. Inscripcions: Bonavista, 37. Cornellà. Tel. 375 11 02. (Metro Línia V, estació Gavarrà.)

Església del Santíssim Sagrament.- L'Església del Santíssim Sagrament, situada en el mateix centre de la ciutat, c/. Aragó, 268, baixos. (entre Passeig de Gràcia i Rambla de Catalunya) ofereix recolliment i silenci a totes les persones que desitgin fer oració. Oberta tots els dies. Matins: de 10 a 13'30 h. Tardes: de 17'30 a 21 h. Cada tarda hi ha Exposició del Santíssim. La celebració de l'Eucaristia té lloc: els dies feiners a les 18 h.; vigílies de festa, dissabtes i festius a les 20 h.- Confessions: de dilluns a divendres, de 18'30 a 19'30 h.

Lumen Dei. Exercicis Espirituals.- Dirigits per un sacerdot de la Unió Sacerdotal Lumen Dei, inspirada en sant Ignasi en règim d'internat i silenci. Dates: 25-26 de febrer (s'entra el 24 a la tarda). Lloc: Santuari "Mare de Déu de la Gleva". Informació: tel. 219 21 20. Barcelona. (Recessos externs cada tercer diumenge de mes, tarda.)

Exercicis Espirituals Oberts.- Del 27 de febrer al 3 de març, de 8 a 9 de la tarda, a la Capella de les Religioses Angèliques, c/. Bruc, 131, xamfrà Provença, dirigits pel P. José Solé-Assens s.j. Organitza: Obra d'Exercicis Parroquials - Duran i Bas, 9. Barcelona. Tel. 301 16 26.

ENCONTRES MATRIMONIALS I CONJUGALS.- Els camins són molts... el Moviment Familiar Cristià us ajudarà a trobar el vostre, en un ENCONTRE de cap de setmana. Informació: tel. 204 72 42 i 798 63 58.

"LEGIO DE LES ANIMES PETITES" RECÉS ESPIRITUAL.- Dia 25 (dissabte) a la Parròquia de l'Esperit Sant, Trav. de Gràcia, 401 (entre Lepant i Padilla). De 10'15 del matí a les 6 de la tarda: Rosari, Meditació, Plàtica, Eucaristia, Dinar fraterno, Hora Santa, Reflexió. Dirigirà mossèn Jaume Armengol, prevere. Informació a L.A.P. Tel. 426 16 22.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

Centre d'Estudis CRISTIANISME I JUSTÍCIA.- Radiografia de la Societat Post-industrial. Dijous, dia 23 de febrer, en Jordi López parlarà sobre: "Partits, sindicats... ¿ancorats en el passat o instruments de canvi?". De 7'30 a 9 tarda. Lloc: c/. Roger de Llúria, 13.

Celebracions en Cant Gregorià.- Diumenge, dia 26, III de Quaresma, a les 10'30 del matí, a l'església de l'Oratori de Sant Felip Neri (Plaça Sant Felip Neri, 5). Recordeu: cada dijous, de 7'30 a 8'30 de la tarda, al mateix lloc, assaig i aula de Cant Gregorià, oberts a tothom.

**Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament
Direcció General de Gestió de
Professorat i Centres Docents**

A fi de facilitar els tràmits de matriculació als Centres Públics i als Centres concertats, s'ha considerat convenient establir un únic període de pre-inscripció a tota Catalunya.

LA PREINSCRIPCIÓ PER A MATRICULAR ELS ALUMNES ALS CENTRES PÚBLICS DE PREESCOLAR I ALS CENTRES PÚBLICS I CONCERTATS D'E.G.B. I EDUCACIÓ ESPECIAL, ES FARÀ ENTRE ELS DIES 3 i 14 D'ABRIL DE 1989.

Els impresos que s'hauran de complimentar es trobaran als Centres Docents durant el període establert. Es recorda que no està autoritzada la realització de proves per a l'admissió d'alumnes ni el cobrament de cap quantitat en concepte d'inscripció, o reserva de plaça.

PER PRIMERA VEGADA, DES DEL CONCILI VATICÀ II, ÉS A L'ABAST DELS FIDELS DE PARLA CATALANA EL

MISSAL FERIA

EN EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

Amb els textos eucològics i lectures de les misses de totes les fèries de l'any, de les celebracions del Propi dels sants, de les misses del Comú, rituals, per diverses necessitats, votives i de difunts. Ordre de la missa amb les pregàries eucarístiques del Missal romà, la pregària V (del Sínode suís), les de reconciliació i d'infants.

De venda a les llibreries

Format, 11x17 cms. - 2.208 pàgs. paper bibloprint - imprès a dues tintes. Enquadernació de simil·pell - P.V.P. (amb IVA) 5545 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A. - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA

CONCERT PER LA PAU

DIUMENGE DIA 19 DE FEBRER '89
A LES 18.00 H. A L'AUDITORI DEL
CONSERVATORI DE MÚSICA
(carrer Bruc cantonada València)
ORGANITZAT PER: JOVES PER UN MÓN UNIT

NS ESPEREM !!
ENTRADA GRATUÏTA

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

SRA. s'ofereix per a neteja de la llar, despatx o tenir cura d'infants, dos matins a la setmana. Tel. 336 61 98 de 8 a 10 nit.

M'OFEREIXO per atendre persones grans. Amb referències. Preferiblement eixample. Montserrat, tel. 232 06 82.

CASA colònies Oliola (La Noguera): Piscina, camp de futbol, bàsquet, ping-pong, calefacció, sala d'estar, sala tallers, jardí, terrassa. Preus econòmics. Tel. (93) 203 85 03. Nits (93) 240 37 89.

PILAR Viñals Borràs - Quiromassatgista. Tractament contra el dolor. Artrosis. Dorsàlgies, Lumbàlgies, Circulació. Varices. Obesitat, etc. Servei a domicili. Tel. 242 37 89 dilluns, dimecres i dijous de 21 a 23 hores.

NOIA 33 anys per a treballs de secretària amb molta experiència; màxima seriositat. Telèfon 258 86 40 de 8 a 10 de la nit.

JOVE de 45 anys desitjaria conèixer Srta. fins matrimonials. Fernando Verntallat, 32 baixos. 08024-Barcelona.

Empresa dedicada a la fabricació de neules i derivats, necessita distribuïdor amb mitjans propis de transport, per cobrir la zona del Barcelonès i Baix Llobregat, molt introduït en el sector alimentari. Interessats dirigir-se enviant àmplies referències comercials i bancàries a: Ref. n° 444 "Catalunya Cristiana". València, 244. 08007-Barcelona.

SENYOR 42 anys desitja casar-se. Escriure a José Luis Alonso. C/Granadella, 5 baixos - 08080 Barcelona.

SOLTER desitja relacionar-se amb Srta. 40-45 anys, catòlica practicant. Fins matrimonials. Tel. 977/23 64 61 de 9 a 10 nit.

S'OFEREIX Sra. cuidadora o interina, tardes. Tel. 417 62 50 o 217 10 11.

FAN falta persones que coneixin indústries de confecció per a vendre fil de cosir a comissió. Tel. 725 15 48.

UNIVERSITARI cerca habitació a Barcelona en pis d'estudiants o en casa particular. Combinació metro L-3. Tel. 815 45 43.

NOIA 33 anys per a treballs secretària amb molta experiència; màxima seriositat. Telèfon 258 86 40 de 8 a 10 nit.

NECESSITEM local lloguer 100-150 m². Tel. 420 47 14 matí i 253 04 62 tarda.

VENDES

VENDA DE XALET I APARTAMENTS en els millors indrets de l'Escala (Costa Brava). Preus interessants. **FINQUES GUANTER (A.P.I.)** Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72.

API - PLANAS

— Gestió i documentació de vendes de farmàcies i laboratoris.
— Compra-venda i lloguer de finques, pisos, solars i terrenys.
— Hipoteques.
C. BALMES 124, 2n. 2a.
Tel. 215 77 72
08008 BARCELONA

Si voleu anunciar, ompliu la BJTLLTA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

NOM
ADREÇA
POBLACIÓ Tel.
PREU LÍNIA SETMANES

125 pts.
250 pts.
375 pts.
500 pts.
625 pts.
750 pts.
875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2.º. 03007 - Barcelona

VIC

S'endegarà una campanya de sensibilització econòmica

Prioritat a la catequesi en les tasques diocesanes

VIC.— El bisbat de Vic ha fet públiques les seves prioritats arxiprestals i diocesanes per al curs 1988-89, aprovades en la reunió diocesana d'arxiprestos. Entre les prioritats d'àmbit diocesà destaca l'inici, en col·laboració amb el Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics, d'una campanya de sensibilització econòmica, i com a punt primordial, tirar endavant el calendari de creació del Consell Pastoral Diocesà, a més de preparar i dirigir la II Trobada de Consells Pastors o en vies de constitució. També es donarà una empena a la creació de consells pastorals parroquials i els consells d'economia a totes les parròquies.

Quant a les prioritats arxiprestals, destaca la insistència que es fa en la majoria d'arxiprestats de la importància de la catequesi. Així, al Moianès es continuarà fomentant la trobada de catequistes; al Ripollès s'intensificarà la formació de catequistes a l'àmbit parroquial, amb la preparació de temes, i a l'àmbit d'arxiprestat; amb l'escola bàsica; a l'arxiprestat de Manresa, es fomentarà la creació de grups de catequesi d'adults per potenciar el sentit comunitari a l'interior de les parròquies; al Bages-Nord, es potencia-

rà l'escola bàsica de catequistes, sobretot la que ja s'ha iniciat a Sallent; al Bages-Sud es pretén continuar la pastoral d'adolescents i joves a partir d'accions concretes i trobades conjuntades; al Lluçanès, entre altres prioritats, es vol avançar en el camp de la catequesi d'adults i animar nous catequistes joves; al Ter-Collacabra, l'organització de la pastoral de joventut també és entre les prioritats capdavanteres, i a l'arxiprestat de Guàrdies-Congost, es donarà un paper importantíssim a la joventut. L'arxiprestat d'Anoia-Segarra, té, així mateix, entre les prioritats potenciar la formació de catequistes, de tal manera que els catequitzants passin dels continguts a la vivència de la fe, mitjançant les celebracions i la pregària.

Activitats a totes les comarques

Entre les altres prioritats hi ha les que complementen les prioritats d'àmbit diocesà, esmentades anteriorment, especialment adreçades a la constitució de consells pastorals i d'economia a les parròquies. Al Moianès, també es faran trobades arxiprestals de preveres; al Ripollès, es vol potenciar també

el diàleg amb els laics, i a Manresa, impulsar la constitució de grups de Caritas a les parròquies; al Bages-Nord, continuar el servei pre-matrimonial, amb cursets i recerca de matrimonis aïllats; al Bages-Sud, també es treballarà amb els matrimonis amb trobades que desemboquin en un servei pre-matrimonial arxiprestal; al Lluçanès, a més d'una atenció preferent de Caritas a les famílies immigrades, es faran trobades de casats de nou per formar grups de matrimonis; al Ter-Collacabra, es potenciarà la celebració de la missa dominical, i a l'arxiprestat de Vic s'estudiarà a fons com són les comunitats cristianes de l'arxiprestat a partir de la missió del capellà en aquestes; a l'arxiprestat de Guàrdies-Congost, es valorarà la pastoral de conjunt, i a l'Anoia-Segarra es crearà un fons econòmic interparroquial que pugui finançar programes conjunts arxiprestals i altres serveis, com la catequesi, els moviments, la pastoral sanitària, etc., i s'intentarà que els diumenges els malalts puguin ser atesos en la distribució de l'Eucaristia a través de persones delegades.

J.C.

SOLSONA

Tres notícies del bisbat solsoní

1- Nous responsables de la pastoral diocesana

Tal com dèiem no fa molt, a Solsona s'han nomenat el nou Vicari General i els dos nous Vicaris de pastoral de zona.

Mossèn Joan Bagà, nascut a Torà l'any 1930, poc després de ser ordenat, va marxar de vicari a Mollerusa i aviat de missioner a Xile on ha romàs uns 30 anys. A Santiago ha dut a terme una activitat apostòlica incansable: fundà una Universitat Tècnica i quan el govern se la va quedar, va crear una editorial, "Manantial", per a la publicació de llibres i revistes religioses; també era capellà d'una parròquia d'emigrants holandesos, delegats de la O.C.S.A., etc. Des d'ara, serà Vicari General per a coordinar la pastoral de Solsona.

Mossèn Jordi Orobí és fill de Tàrraga on va néixer l'any 1856. Estudià biològiques i, vocació tardana, decidí fer-se sacerdot; essent ordenat l'any 1985 després d'un temps de servei diaconal. Forma part de l'equip parroquial de Balsareny i és professor de Religió de l'Escola Tècnica-Professional Diocesana de Navàs. Ara, a més coordinarà la pastoral de les Zones Llobregat-Cardener.

Mossèn Xavier Castelló va néixer a Mollerusa l'any 1944 i després d'ordenar-se l'any 1973 marxà com a missioner al Togo (Àfrica). En retornar, serví les parròquies de Seana i de Súrria exercint també de professor de Religió a l'Institut de Batxillerat i de Formació Professional que hi ha en aquesta població del Bages. Actualment forma part de l'equip parroquial de l'arxiprestat de Cervera i, d'allà estant, coordinarà la pastoral de l'Urgell-Segarra.

Prengueren possessió el dia 19 de gener i han començat els contactes amb les realitats de la diòcesi assistint a una sessió de l'Escola de Teologia de Tàrraga i del Centre de Formació Cristiana de Berga. Es proposen —diu mossèn Bagà— formar un autèntic equip de pastoral en bé de la diòcesi. Déu faci que aconseguixin de mantenir "la canya que s'esquerda" i d'activar "el ble que vacil·la" seguint la trajectòria de l'equip que ha treballat fins ara en aquesta missió.

2- Un altre servei de Caritas-CAT

Per al dia 22 de febrer a dos quarts de deu del vespre, és anunciada a Solsona una xerrada informativa, oberta a tothom però especialment dirigida a pares i professors, sobre els tòpics falsos del consum d'alcohol i d'altres drogues, els seus efectes sobre la salut i la necessitat de prevenir a temps una possible addicció a aquestes plaques humanes.

El CAT continua la seva tasca cristiana de servei als marginats del nostre temps.

3- Una comunitat de fe en marxa

La Delegació diocesana d'Ajuda a l'Església ha repartit per tot el bisbat un calendari per l'any 1989 que, segons deia el primer full, "vol ser com una brúixola per caminar pels nous camins d'Ajuda a l'Església: viure la fe, propagar-la i compartir-ne els fruits i les despeses com una veritable família".

L'agenda pastoral que porta cada mes ha estat adaptada a cada comunitat arxiprestal, sense deixar de consignar-hi totes les celebracions d'àmbit diocesà més importants. És una iniciativa ben reeixida motivada per les experiències locals anteriors de Tàrraga i de Solsona ara estesa a tota la diòcesi.

LLUIS BADIA i TOMAS

FETS I CRITERIS

El Sínode dels Bisbes d'Àfrica

El dia de l'Epifania, el 6 de gener d'enguany, el Papa Joan Pau II va anunciar que havia decidit convocar una Assemblea especial del Sínode dels bisbes d'Àfrica. El mateix Papa explicà que ho feia mogut pel desig expressat moltes vegades pels Bisbes africans, pels sacerdots, teòlegs i seglars perquè fos promoguda la solidaritat pastoral de tot el continent africà i de les illes veïnes.

Per a la preparació d'aquesta Assemblea africana del Sínode dels Bisbes, Joan Pau II ja ha nomenat una Comissió que està formada per representants dels diferents organismes, continental i regionals, de tot l'episcopat africà i de Madagascar.

El tema assenyalat és: "L'Església a l'Àfrica cap el tercer mil·lenni". No cal dir que aquesta decisió del Papa remarca el seu interès i la seva preocupació pastoral pel continent africà, que ja ha visitat diverses vegades.

Àfrica viu una expansió humana i cristiana molt important marcada per un creixement accelerat. Pel que fa a la població, l'any 1980 tenia 470 milions d'habitants. Això vol dir 130 milions més que l'Europa occidental, que en tenia 340.

De cara al futur, si continua el ritme normal, es calcula que l'any 2100 l'Europa occidental tindrà només 317 milions d'habitants i l'Àfrica en tindrà 2.200, o sigui cinc vegades més que la població actual. Aquesta és una hipòtesi de treball, però revela una clara tendència a envellir per a Europa i un fort creixement per a l'Àfrica.

L'Església a l'Àfrica ha tingut, durant el segle actual, una expansió extraordinària. Les xifres són aquestes: en una cinquantena de països i amb unes 25 conferències episcopals, el nombre de

bisbes s'apropa als 500. Realitat impressionant fins i tot comparant-la amb Europa. Si no comptéssim les diòcesis i els bisbes d'Itàlia, Àfrica superaria el nombre de bisbes que hi ha a Europa.

La realitat, però, no es veu reflectida únicament en les xifres, sinó, i sobretot, en els aspectes ben característics d'Àfrica. Ja fa temps que bufa el vent de l'africanització. Els africans volen ser ells i tenen dret que es respecti la seva identitat. Això planteja el problema pastoral de la "inculturació", és a dir, la necessitat d'una fe encarnada en la cultura dels països africans.

La Comissió preparatòria ja es va reunir l'endemà mateix del dia de Reis amb monsenyor Schotte, secretari general del Sínode dels Bisbes, i a més del tema de la inculturació en va considerar altres d'urgents com evangelització i promoció humana, diàleg amb les religions tradicionals i amb l'Islam, la problemàtica de "Justícia i Pau", els mitjans moderns de comunicació...

Aquesta Comissió ja ha començat a treballar, però un dels bisbes va recordar un adagi africà: "el temps refusa tot allò que es fa sense ell". Un advertiment que fa pensar en una preparació seriosa de consulta als bisbes, als sacerdots, als religiosos, religioses i seglars que assegurin una ampla i activa participació.

Sentim-nos tots Església i col·laborem, ja des d'ara, amb la pregària per aquest importantíssim esdeveniment de l'Església que pelegrina a l'Àfrica.

RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

M.ª CARMEN CARREIRAS

ANTIGUITATS

Afiliada al gremi
d'Antiquaris de Catalunya

COMPRO:

- MOBLES ANTICS
- CADIRATGE
- PISOS SENCERS PER HERÈNCIES O PARTICIONS
- PORCELLANES
- VENTALLS
- JOIES
- JOGUINES
- NINES DE PORCELLANA, ETC.
- ROBA BLANCA I MANTONS DE MANILA
- PINTURES I DIBUIXOS
- BIBLIOTEQUES SENCERES
- LLIBRES ANTICS
- GRAVATS
- MAPES I CARTELLS

c/. de la Palla, 5. Tel. 318 94 26 - 230 19 71. 08002 Barcelona

El Dr. Camprodon, en la dedicació de la nova parròquia de la Sagrada Família, de Figueres, a l'Alt Empordà:

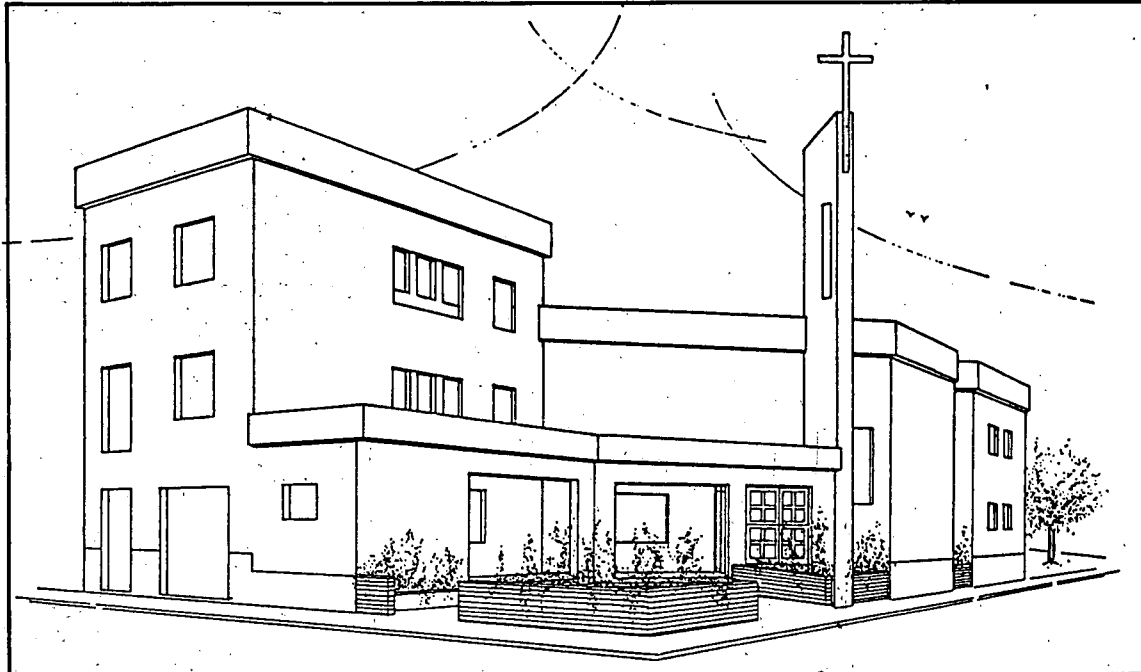
“Unes portes obertes a tothom”

FIGUERES.— La parròquia de la Sagrada Família, de Figueres, instituïda el 14 de setembre de 1968 pel llavors bisbe de Girona monsenyor Narcís Jubany, va ser solemnement beneïda i litúrgicament dedicada el dia 22 de gener proppassat per l'actual titular de la diòcesi, monsenyor Jaume Camprodon.

Des de la seva fundació fins ara, els serveis parroquials s'havien desenvolupat en la capella i locals cedits per les Religioses Dominiques de la Presentació (conegudes amb el nom de “les Franceses”) fins que, havent marxat les monges de Figueres i venut el col·legi a la Generalitat, s'ha construït el nou temple en un solar que —molt previsor— havia adquirit feia anys l'antic rector de Figueres mossèn Pere Xutglà quan la ciutat tenia només una sola parròquia.

Una cerimònia plena de significació

Amb el Sr. Bisbe varen concelebrar entre d'altres el Vicari Episcopal de l'Empordà i els rectors de les cinc parròquies figuerenques, i al local, amb una cabuda per a 250 persones assegudes, se n'hi varen encabir més de 700 entre feligresos, simpatitzants i fidels d'altres parròquies de la ciutat i de la comarca. I va quedar molta gent sense poder entrar.

Entonat el cant d'entrada, un representant de la Junta d'Economia Parroquial va fer l'ofrena de l'edifici al Sr. Bisbe i li va presentar —de manera simbòlica— les claus de l'església i una col·lecció de fotografies del procés de l'obra.

Tot seguit hi hagué l'aspersió amb l'aigua beneïda i un cop cantat el Glòria i fetes les Lectures, l'oració dedicatòria, les lletanies dels Sants i la unció amb el Sant Carisma de quatre punts del local. Finalment, amb l'ofrena agradable

“Ningú no s'hi pot sentir foraster perquè és la casa de tothom; hi vindrem a celebrar les joies, les alegries i les tristeses... però per damunt de tot hi celebrarem la Fe”.

del fum de l'encens es va indicar que, per la dedicació, la nau estrenada s'havia convertit en casa d'oració.

Però, significativament, en primer lloc es va encensar el poble de Déu, perquè aquest poble es el temple viu.

“...Ningú no s'hi pot sentir foraster

Acabada l'Eucaristia es va oferir un pica pica ben assortit, amb cava inclòs, del qual varen participar tots els assistents en un ambient de joia i de festa.

L'acta de Dedicació de l'Església va ser signada, junt amb el Sr. Bisbe i els concelebrants, per l'alcalde de Figueres Marià Llorca que va assistir a la cerimònia subratllant la importància ciutadana de l'esdeveniment, i també pels membres de la Junta d'Economia que, amb el Sr. Rector, han portat a terme l'obra.

L'arquitecte ha estat Alexandre Bonaterra i està concebuda amb un caire modern, clar, lluminós i amb austeritat. No està acabada de detalls, però —com ens comentava Jordi Torrent, un dels infatigables col·laboradors parroquials— serà un lloc còmode i agradable per a fer allò que va dir el senyor Bisbe durant la cerimònia:

“Aquestes portes queden obertes a tothom i ningú no s'hi pot sentir foraster perquè és la casa de tothom; hi vindrem a celebrar les joies, les alegries i les tristeses... però per damunt de tot i sempre hi celebrarem la Fe”.

JOSEP CAPELLA i RIERA

MISSATGE

A TOTS ELS LECTORS DE CATALUNYA CRISTIANA

LA PREMSA ÉS UN DELS GRANS MITJANS D'APOSTOLAT. FEU APOSTOLAT A TRAVÉS DE LA PREMSA! COL·LABOREU A L'APOSTOLAT DE CATALUNYA CRISTIANA

Que cap llar cristiana del país no estigui mancada de la seva lectura, és el repte que tenim tots els lectors de CATALUNYA CRISTIANA

MOSTREU CATALUNYA CRISTIANA ALS VOSTRES FAMILIARS I AMICS. DONEU-LOS A EMPLENAR LA SEGÜENT BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ.

Catalunya Cristiana

Carrer de València, 244, 2n. 08007 BARCELONA

Nom

Domicili nº Població

D.P.

Se suscriu per 1 any a CATALUNYA CRISTIANA en català/castellà per pessetes 4.680.- Aquest import el faré efectiu de la forma següent:

☐ Pagament domiciliat ☐ Xec nominatiu que s'adjunta

Signatura

Lloc Data

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc/Caixa Agència

Senyors: Els prego que d'ara endavant, fins a nou avis, amb càrrec al meu compte/llibreta n.º..... se serveixen pagar els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció al setmanari CATALUNYA CRISTIANA.

Signatura

Lloc Data

GIRONA

Un emotiu acte religiós a Sant Feliu de Guíxols

Cinc joves entre 20 i 28 anys van rebre el sagrament de la confirmació

SANT FELIU DE GUÍXOLS.— Un fet no gaire corrent ocorregué quan el dissabte 14 de gener es confirmaren cinc joves de les edats compreses entre vint i vint-i-vuit anys. Aquests cinc joves, dels quals dos eren noies i tres nois, van decidir fa cosa d'any i mig preparar-se per a rebre el sagrament de la confirmació. No ha pas estat una decisió a la lleugera, sinó tot el contrari, ben pensada i madurada després d'un període de treball i reflexió. Reflexió que aportaven les seves reunions cada quinze dies per tal de preparar-se de manera conscient, i de treball car els bons propòsits no valdrien gaire sinó es duguessin a terme, per això aquests joves han col·laborat i col·laboren en les tasques, de tot ordre, que realitza la parròquia de Vilartagues.

Els confirmà el bisbe de Girona Sr. Jaume Camprodon, qui es desplaçà expressament a aquesta parròquia guixolenc, per tal de celebrar aquesta confirmació. El Sr. Bisbe manifestà en l'homilia la seva satisfacció per haver d'imposar el sagrament de la confirmació a gent que ja tenen la seva vida encaminada, i que han pres aquesta decisió amb plena consciència; tot assenyalant també, que aquest fet

no es dona gaire sovint i que per tal, calia celebrar-ho amb goig per part de la comunitat cristiana. Féu referència a la Parròquia on se celebrava la confirmació, a la labor que desenvolupa i ha realitzat al llarg dels deu anys de la seva trajectòria parroquial, i encoratjà els confirmants a continuar-hi treballant.

Un acte senzill però fratern

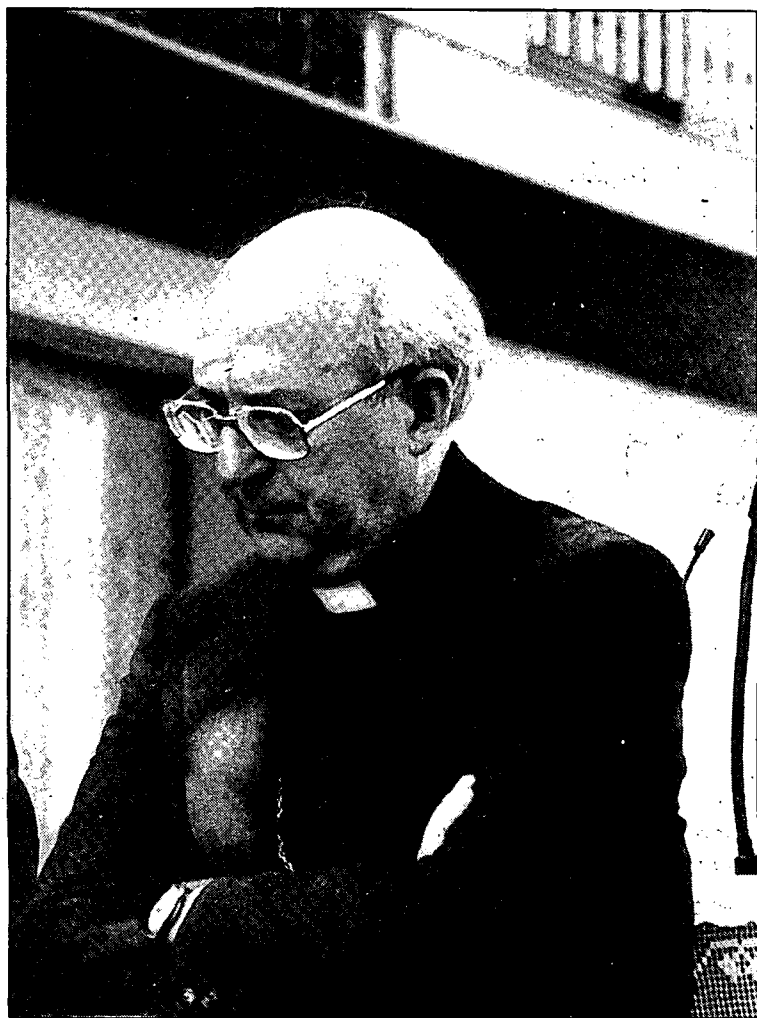
Després de les paraules del Sr. Bisbe, els cinc joves acompanyats per una noia que era la seva padrina, es col·locaren al costat de l'altar. Acte seguit la jove padrina féu una breu salutació als assistents per tal de donar pas a la professió de la fe dels confirmats. Fugint del ritual establert, el Sr. Bisbe formulà cinc qüestions als joves confirmats, les quals havien estat anteriorment plantejades pels mateixos confirmats, per creure que responien més a les seves inquietuds cristianes. Cada un dels cinc joves contestà a una de les cinc preguntes que els plantejà el Sr. Bisbe. Tot seguit el Sr. Bisbe celebrà la imposició de les mans i els ungi.

Val a dir que fou un acte senzill

però fratern, en el qual participaren cantant tots els feligresos que hi assistiren.

El Dr. Camprodon va celebrar amb goig "aquest fet que no es dona gaire sovint entre la comunitat cristiana protagonitzat per gent que té la seva vida encaminada i per tant ha pres aquesta decisió amb plena consciència"

Després de la cerimònia, un grup de vint-i-tres persones format pel Sr. Bisbe, els confirmats, els rectors de les tres parròquies de Sant Feliu i la junta de la parròquia on se celebrà la confirmació, feren un breu sopar, durant el qual la parròquia de Vilartagues regalà un record del dia als recent confirmats, que ho acceptaren de molt bon grat.

IMPROMPTU

La música

En el camp de la solidaritat al qual feia referència en el meu anterior impromptu, hi ha una sèrie de temes que haurien de ser comentats un a un. I un d'aquests temes, i molt important, és el de la música.

D'antuvi se'm podria preguntar què té a veure la música amb la solidaritat. La cosa seria molt llarga, però jo voldria enfocar la qüestió en un punt molt estricte: ¿Quin dret tinc a "imposar" al meu veí la "meua" música? Perquè, si a mi em plau la música simfònica, ¿haig de fer-la empassar al meu veí? Si a mi no em plau la música "rock", ¿per què el meu veí ha d'imposar-me-la?

Tots estem en el mateix dret d'escoltar la nostra música. Recordo aquella resposta de Napoleó, comentant la música, deia que "la música era el menys desagradable dels sorolls". Amb tots els respectes a la seva autofabricada jerarquia, s'ha de reconèixer que l'expressada opinió era la d'un solemne pallús. Per altra banda, de música no en sabia un borrall.

Jo tampoc no sé un borrall de música "rock" que, si no es vol admetre que és un desagradable soroll cal reconèixer que és sorollosa i esgariposa, però haig de fer el penós exercici d'empassar-me-la a través de l'envà de casa, pels vagons del metro i fins i tot a ple carrer, per culpa d'aquell vianant que circula amb el seu cassette estereofònic enganxat a tot drap.

Què diria el meu veí si jo posés al màxim volum el meu aparell de música en conserva i l'obligués durant dues hores a escoltar la Novena Simfonia o la Tetralogia de Wagner?

Si jo reconec que puc molestar el meu veí amb les meves preferències musicals i, obrant solidàriament, abaixo el to, ¿per què ell, també solidàriament, no abaixa el to dels seus aparells? Potser caldrà explicar-li la quantitat de decibels que perd diàriament, i que és abocat a una prematura sordesa.

ORIOL CAMPS

GLOSSES DOMINICALS

Un magisteri paral·lel?

És fàcil descobrir el fet que en alguns catòlics hi ha una veritable desorientació en allò que es refereix al contingut de la fe i als autèntics valors morals de la vida cristiana. ¿A què és degut aquest fenomen? Les causes són moltes i diverses, perquè el problema és complex.

La fe del Poble de Déu té un fonament indiscutible en el magisteri del Papa i dels bisbes. Però els seus documents moltes vegades són ignorats, silenciats, mal interpretats i àdhuc criticats. El magisteri de l'Església, com ha observat Laurentin, topa amb la degradació de l'opinió pública i també amb pluralismes inadmissibles. Cal no oblidar —com ho ha subratllat González de Cardenal— que en l'Església hi caben el diàleg i la crítica "generosa o objectiva" i que d'altra banda, la veu dels teòlegs mai no és la "darrera" ni la definitiva.

Avui sembla que hom pot percebre una tendència a crear "un cert magisteri paral·lel" dins la mateixa Església catòlica, que es manifesta en publicacions, amb un contingut de vegades ben contrari al que ensenya el magisteri ordinari dels legítims pastors. En això segueixo el pensament de Pau VI i no em refereixo als "elements secundaris" i canviants del missatge de l'Església, sinó al "contingut essencial, a la substància viva, que no es pot modificar ni passar per alt sense desnaturalitzar greument la mateixa evangelització".

Segons el Concili Vaticà II, el Papa i els bisbes són dotats de l'autoritat de Crist, "proclamadors" i "mestres autèntics" de la fe. Per això, "els fidels cal que acullin el parer del seu bisbe en coses de fe i de costums quan ha estat manifestat en nom del Crist, i que s'hi adhereixin amb religiosa submissió d'esperit". Segueix afirmant el Concili: "la missió d'interpretar autènticament la paraula de Déu, escrita o transmesa, ha estat confiada únicament al magisteri vivent de l'Església, l'autoritat del qual s'exerceix en el nom de Jesucrist". Aquesta mis-

sió, la compleixen els pastors sagrats no com si fossin amos de la paraula del Senyor —i la puguin canviar o modificar a gust seu—, sinó en el pla de servei. D'ací que el magisteri, per manament diví i amb l'assistència de l'Esperit Sant, escolta devotament allò que ha estat revelat, ho guarda amb tota lleialtat i ho exposa amb fidelitat. "Treu d'aquest dipòsit únic de la fe aquella veritat revelada que proposa a la creença".

Els teòlegs i altres instàncies similars, doncs, no tenen la funció d'exercir "un magisteri paral·lel". Això seria malversar la seva missió eclesial! Tal com digué Pau VI la teologia —que constitueix un "misteri sagrat"— té una doble funció en cert sentit mediatora: d'una banda entre la fe de l'Església i el magisteri i de l'altra entre el magisteri i el poble de Déu. "Per això —com ha afirmat Joan Pau II— el magisteri eclesial no és una instància estranya a la teologia, sinó intrínseca i essencial a ella". I afegeix encara: "l'amor a l'Església concreta, que inclou la fidelitat al testimoni de la fe i al magisteri eclesial, no aliena el teòleg del seu treball propi ni el priva de la seva irrenunciable consistència".

Per això pertoca als investigadors de les ciències sagrades "manifestar prudentment el seu parer en la seva especialització, tot mantenint el respecte degut al magisteri de l'Església", tal com ho prescriu el nou Codi de Dret Canònic. Ja que "la tasca del teòleg porta el caràcter de missió evangelitzadora de l'Església i com a servei preclar a la comunitat eclesial" (Joan Pau II). Per tant ha d'ofrir al Poble de Déu, d'una manera concorde, aquells ensenyaments "de la fe de l'Església" que il·luminen l'enteniment, confirmen la voluntat i encenen el cor en el veritable amor a Déu i als homes.

NARCÍS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

ESGLÉSIA I ESCOLA

Reforma de l'ensenyament: tornem-hi

El passat dia 26 de gener la Conferència de Consellers titulars d'Educació de les Comunitats Autònomes, presidida pel Ministre d'Educació i Ciència, acordà els aspectes bàsics de la futura reforma del sistema educatiu. Amb aquest acord s'ha clos el període de debat que el Ministeri havia iniciat el juny de 1987, en fer pública la seva proposta.

Més que el contingut del document acordat, en el qual hi ha poques novetats respecte al que estava previst, ens interessa de valorar el fet d'haver-se assolit el consens entre les autoritats del Ministeri i de les Comunitats Autònomes sobre la nova ordenació general del sistema educatiu i les característiques més importants de la reforma anunciada.

Una de les afirmacions del document és aquesta: "Una reforma educativa que tingui com a objectius principals la millora substancial de la qualitat de l'ensenyament, l'extensió de l'educació obligatòria i el canvi en l'estructura del sistema educatiu, només es podrà realitzar en l'esperit i en la pràctica d'un acord ampli de les diferents administracions responsables de l'educació, de la comunitat educativa, dels agents socials que intervenen en el procés educatiu i, en definitiva, de tota la societat".

Hi estem totalment d'acord, i així ho hem manifestat sempre que hem tingut ocasió de fer-ho: la futura reforma del sistema educatiu ha d'ésser objecte de consens, no solament per part de les forces polítiques, sinó també per part dels sectors socials afectats i pels qui són directament responsables del treball escolar.

Hem de donar per suposat que una reforma en profunditat de tot el sistema educatiu, com és el cas de la que ara s'ha acordat, provocarà canvis importants en l'acció educativa, deguts sobretot a la implantació d'un disseny curricular que incidirà en els objectius generals de cada nivell, els continguts d'ensenyament-aprenentatge, la metodologia didàctica, els criteris d'avaluació, etc. És a dir, canvis profunds en tot el treball escolar. A més a més, la reforma comportarà també una reconversió dels actuals centres educatius.

No cal dir que aquests canvis exigiran un gran esforç d'adaptació per part de tots els qui ens dediquem a l'educació en l'àmbit escolar. N'haurérem d'ésser molt conscients.

Però si la reforma és necessària per superar les actuals deficiències del nostre sistema educatiu, bé valdrà la pena que ens posem d'acord sobre l'abast que ha de tenir i que fem el que calgui per garantir-ne els millors resultats.

FRANCESC RIU

El Dr. Jubany surt al pas de les protestes dels teòlegs alemanys

"Les crítiques no angoixen el Papa tot i que l'entristeixen"

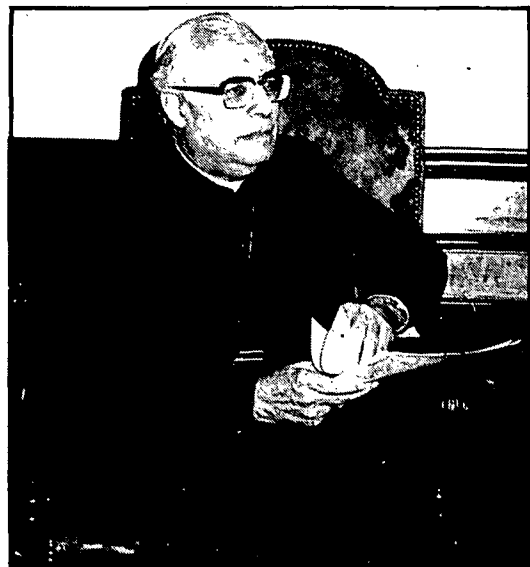
BARCELONA.— "Les protestes dels teòlegs alemanys no angoixen el Papa tot i que l'entristeixen", va dir el Dr. Narcís Jubany, cardenal-arquebisbe de Barcelona, en el decurs de la seva intervenció durant l'acte de clausura de les XXV Jornades Sacerdotal de Castelladura. Amb aquestes paraules, el doctor Jubany sortia al pas de l'enrenou que també a casa nostra es va suscitar arran de l'actitud d'una cinquantena de teòlegs centroeuropeus que varen criticar amb acritud el Papa en l'anomenat "manifest de Colònia", i defensà la figura i el pensament de Joan Pau II.

A més, monsenyor Jubany va subratllar que, així mateix, Joan Pau II passarà a la història com un "gran Papa que té una visió clara del món i de l'Església", i va defensar la necessitat dels viatges papals per tal com són "un motiu d'unitat dels cristians".

A les Jornades de Castelladura, que en aquesta ocasió han servit per aprofundir tant en el contingut com en el missatge de l'encíclica de Joan Pau II "Sollicitudo rei socialis", en al·ludir a les crítiques d'aquest grup de teòlegs de Colònia, va dir que "hem d'aprendre de les protestes que es fan aquests dies, per distingir amb claredat allò que realment és la visió d'amor del Papa a l'Església per tal de no caure en els tòpics que hi ha darrera de determinats missatges".

"Hem de ser crítics amb els tòpics"

Pel que fa referència als viatges papals va posar en relleu que "hem d'agrair la lucidesa que el Papa té del món —i va precisar que— molt del que es diu no són altra cosa que tòpics i hem de ser crítics amb els tòpics".

Finalment, quant a la doctrina que expressa l'Encíclica, monsenyor Jubany atacà el concepte economicista del desenvolupament perquè "aquest creixement no pot ser només materialista, ja que existeixen altres progressos referits exclusivament a la persona humana. Si parlem de justícia i solidaritat, estem parlant de virtuts cristianes".

A la darrera jornada de pastoral de Castelladura, en la qual va participar l'ex-primer ministre francès Raymond Barre, així com nombrosos teòlegs i bisbes, va intervenir també l'ex-secretari de l'Organització per a la Unitat Africana, Edem Kodjo.

"Els Seminaristes de Missions també són Seminaristes nostres"

OBRA DEL CLERGAT NADIU

AI TERCER MÓN, prop de 75.000 seminaristes joves es preparen, en els Seminaris, per servir els seus pobles, ajudats per les OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES. També s'ajuda els noviciats femenins i masculins de Missions.

Seràn com a Sacerdots, ministres de la reconciliació, impulsors del desenvolupament, companys dels més pobres.

Està comprovat que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor del TERCER MÓN:

- Una BECA de 300.000 ptes. facilita sis anys d'estudi.
- Per 150.000 ptes. es pot fundar una MITJA BECA.
- Un curs sencer per 50.000 ptes.

PER A INFORMACIÓ I DONATIUS: Dirigiu-vos a les Delegacions diocesanes de Missions de Catalunya:

08002 Barcelona
C/ Bisbe Irurita, 5

25280 Solsona
Bisbat

17004 Girona
C/ Albareda, 15

43003 Tarragona
Major, 16

25002 Lleida
Plaça de Sant Josep, 2º 1º

43500 Tortosa
Bisbat

25700 SEU D'URGELL
Bisbat

08500 Vic
Seminari diocesà

El seu treball no els mereix cap rellevància ni cap ajuda

El Govern central discrimina uns centres de promoció femenina de l'Acció Catòlica

MADRID.— Una magnífica obra de l'Acció Catòlica, els Centres de Cultura Popular i Promoció Femenina, és a punt de fer fallida davant la impasibilitat de les autoritats de l'Estat. Per als diversos Ministeris relacionats amb les activitats que desenvolupen aquests centres, i per a l'Institut de la Dona, el treball dirigit a promocionar la cultura de la dona rural o obrera no té cap rellevància ni mereix cap ajuda. Mentrestant, es privilegien amb subvencions oficials altres iniciatives de marcat caire polític —Ajuntaments, partits i sindicats—, així com tot allò que està relacionat amb els moviments feministes més extremistes, segons informa el diari "ABC".

El 1959, quan a Espanya es començava a experimentar l'arrencada industrial i les petites poblacions s'obrien a les noves inquietuds culturals, un grup de dones d'Acció Catòlica va proposar estudiar la situació femenina en el nostre país. D'aquest estudi va sorgir la necessitat de dedicar-se a fons a promocionar la dona, tant des del punt de vista cultural com des del cristià. D'aquí van néixer els Centres de Cultura Popular i Promoció Femenina.

Des d'aleshores, més de seixanta mil dones han passat per aquestes càtedres de cultura popular, essent sis mil dues-centes les que hi assistiren l'any passat. En aquest moment hi ha 203 centres establerts a 32 diòcesis, amb dos mil cinc-centes animadores dedicades a la formació de la dona, la majoria de les quals realitzen els seus treballs de forma gratuïta. A més, la institució compta amb més de vuit-cents col·laboradors entre metges, professors, sacerdots i assistents socials.

Objectius de promoció

Les dones a les quals van dirigit des són, segons declaren els objectius d'aquesta obra d'Acció Catòlica, "esposes i mares que no saben llegir el diari, que no entenen el que veuen a la Televisió, que no es preocupen de la marxa política del país, que viuen amb apatia els problemes de la societat, que no veuen Déu en tots i cada un dels esdeveniments de la vida". Les seves finalitats són, segons els mateixos objectius, "resoldre les mancances culturals per enriquir-se, ajudar a la seva promoció afavorint així la seva projecció en la família, ajudar a la seva incorporació plena a la societat amb consciència crítica, tractar de suscitar el compromís de les

persones en l'acció social de la comunitat cívica i eclesial".

Com es desprèn d'aquests objectius, els Centres de Cultura Popular es crearen sobretot per promocionar la dona rural i la que començava una nova vida en les grans barriades obreres que es creaven els anys seixanta al voltant de les ciutats industrials. Calia elevar el seu nivell cultural, evitar que el desarrelament produït per l'emigració deteriorés les relacions familiars de les quals la dona era el principal suport en aquests moments i, alhora, sostenir i incrementar una fe que abans havia estat viscuda en condicions més favorables i que ara es veia sotmesa a pressions ambientals hostils.

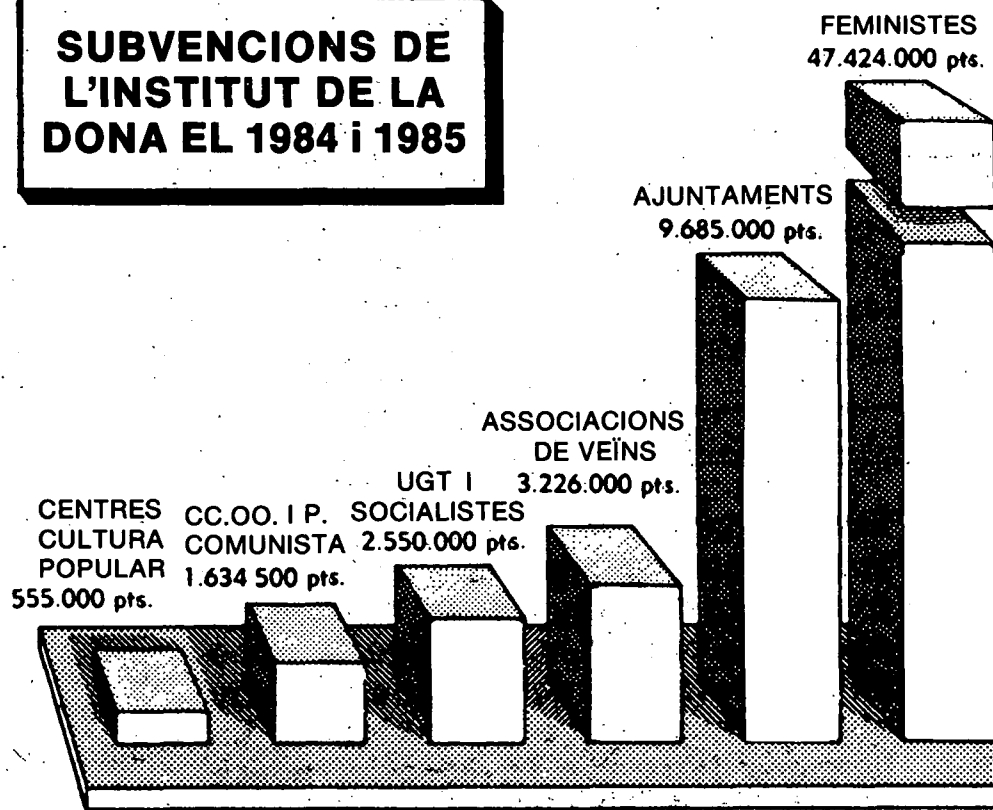
Totes aquestes activitats s'enfronten, tanmateix, a un greu repte: el déficit econòmic. Precisament per anar dirigides a la promoció del món rural o obrer és escassa l'ajuda econòmica que reben d'aquelles dones a les quals beneficien. La Delegació Nacional, per exemple, que ha de coordinar el treball de tots els centres locals i preparar els curssets de formació per a les dues mil cinc-centes animadores, es mou amb un pressupost ridícul de poc més de tres milions de pessetes anuals, només explicable perquè, com acostuma a passar en les coses de l'Església, la majoria dels treballs es fan gratuïtament. Tanmateix, malgrat el curt pressupost, són encara més petites les entrades, amb el qual el déficit el 1988 fou de 1.424.699 pessetes.

Ajudes denegades

Davant aquesta situació, els dirigents d'Acció Catòlica no dubtaren a sol·licitar les ajudes oficials que estan promeses per a totes les activitats de promoció cultural del poble. La sorpresa, per a ells, fou que, llevat d'algunes excepcions, les portes els van ser tancades sistemàticament a partir del 1982, mentre veien que altres iniciatives de caràcter polític o feminista eren privilegiades des del poder.

Així, per exemple, entre els motius pels quals el Ministeri de

SUBVENCIONS DE L'INSTITUT DE LA DONA EL 1984 I 1985

Els centres de Cultura Popular i Promoció Femenina són a punt de fer fallida davant la impasibilitat de les autoritats estatals.

Més de tres mil animadores, metges, advocats i professors es dediquen a promocionar la dona en les zones obreres i rurals

Cultura denegà la subvenció sol·licitada pel 1988 figura el de "no adequar-se, el projecte presentat, al Pla Provincial d'Educació d'Adults". Si que la donaren, en canvi, a la "Federación Regional de Comercio y Actividades Diversas" de Comissions Obreres de Burgos (400.000 pessetes) o a la UGT de Cantàbria (425.000 pessetes). Cal reconèixer, tanmateix, que altres institucions pròximes a l'Església —com l'Obra Social Cultural Sopena— reberen aquest any subvencions del Ministeri. Per a les dirigents dels Centres de Cultura Popular i Promoció Femenina, és el fet d'estar tan explícitament unides a l'Església, així com el nom de la institució, el que sistemàticament provoca el refus d'aquells que decideixen els fins de les subvencions.

Criteris no racionals

Més discriminatòria resulta l'actitud de l'Institut de la Dona. El 1984 foren concedides 400.000 pessetes a la delegació de Múrcia, davant els més de 17.000.000 repartits entre organitzacions de clar sabor polític, feminista o sexista,

entre els quals hi ha grups com el "Col·lectiu Feministes de Lesbianes de Pamplona", afavorit amb 200.000 pessetes; el "Grup de Dones per a l'alliberament Sexual" de Madrid, amb 300.000; la "Fundació de Investigacions Marxistas", amb 100.000; "Liga Dura" de Madrid, amb mig milió; o el "Departamento de la Mujer de UGT a Cartagena", amb 200.000 pessetes.

No fou, per desgràcia, una excepció. L'any següent es repetiren els criteris en el repartiment i, si bé donaren 100.000 pessetes al centre d'Àvila, l'Institut de la Dona dedicà més de 59.000.000 a grups polítics o feministes, al marge del veritable benefici que la dona —sobretot la més necessitada— pugui treure de subvencions assignades tan arbitràriament.

Mentrestant es privilegien amb subvencions estatals grups i institucions de marcat caràcter polític

nalitats són, segons els mateixos objectius, "resoldre les mancances culturals per enriquir-se, ajudar a la seva promoció afavorint així la seva projecció en la família, ajudar a la seva incorporació plena a la societat amb consciència crítica, tractar

CANÇONER I CASSETTE

Cançons per als diumenges de Quaresma, Setmana Santa, diumenges de Pasqua, Ascensió i Pentecosta (Confirmació).

Com més les escoltareu o cantareu més us agradaran. Portada: "Pas del Mar Roig".

LLUM '89 **MANRESA**

ADMINISTRADORS

Comissió d'ex-Administradors i representants d'entitats:

Joan Barbé
de l'Agrupació Cultural del Bages.
Mª Antònia Besora
de la Reial Confraria de la Santíssima Trinitat.
Xavier Cots
de la Creu Roja de la Joventut.
Pere Garcia i Ferrer
Marcel·lí Llobet
Regidor de Cultura de l'Excm. Ajuntament de Manresa.
Rosend Mata
del Centre Familiar Recreatiu.
Ramon Pallas
del Club Atlètic de Manresa.
Florenci Serra i Muntaner

Amb el patrocini extraordinari de l'Excm. Ajuntament de Manresa.

REIAL CONFRARIA DE LA SANTÍSSIMA TRINITAT

Superior Nat:
Rev. **Jaume Brià i Rodellas**.
Rector de la Parròquia de la M. de D. del Carme.

Junta Permanent:
Director: Rev. **Josep Leyes i Noguera**.
Secretària: **Mª Antònia Besora, Vda. Balaguer**.
Comptador: **Ferran Ferrer i Roca**.

EXPOSICIONS

Del 20 de gener al 21 de febrer:
"Barcelona en el còmic".
Sala "MANRESA" de la Caixa de Barcelona.

Del 3 al 26 de febrer:
"Intemporal" amb Glòria Muñoz.
Sala "La Plana de l'Om" de la Caixa de Manresa.

Del 4 al 17 de febrer:
"Victorio Lorenzo". (Olis).
Lloc: Sala d'Art Xipell.

de l'11 al 24 de febrer:
"Coll de Carrera".
Sala de Cultura de la Caixa de Pensions.

Del 18 al 28 de febrer:
Joan Rifà (Olis).
Sala d'Art Xipell.

Del 19 al 26 de febrer:
"Àfrica més a prop".
Sala d'Exposicions del Centre Cívic "Selves i Carner".
Organitza: Associació Amics de la Unesco.

PUBLICACIONS DEL SECRETARIAT INTERDIOCESÀ DE CATEQUESI DE CATALUNYA I LES ILLES (S.I.C.)

DICCIONARI DE CATEQUÈTICA

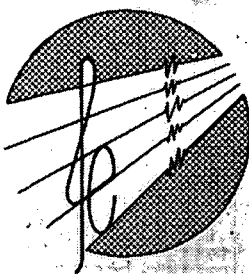
"Diccionari de catequètica". El millor compendi que tenim en català sobre el tema. Un llibre actual i profund. (Edició castellana: Editorial CCS, Madrid).

811 pàgs.

Preu: 6.160 ptes. IVA inclòs

FER RESSONAR LA FE

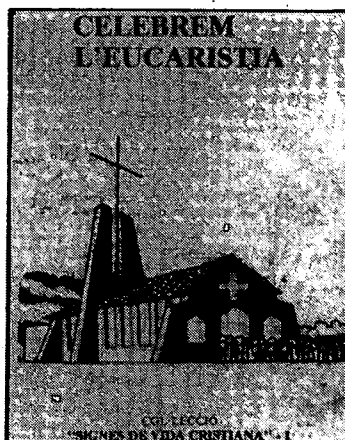
Josep M. Maideu

un pentagrama catequètic per a catequistes

JOSEP M. MAIDEU
Un pentagrama catequètic per a catequistes.
850 ptes. IVA inclòs

CELEBREM L'EUCARISTIA

PER PRIMERES COMUNIONS

Llibre de catequesi de la celebració de l'Eucaristia, preparat per en Josep Aldazábal, SDB; amb la col·laboració d'en Ramon Tuneu i Vila, pvre.

Les il·lustracions són de l'Antoni Daufí CMF.

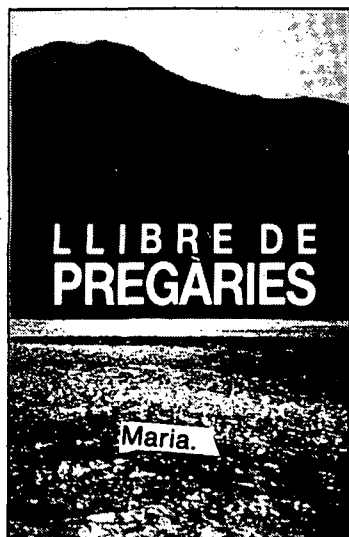
La paraula i el dibuix posen de relleu el sentit de cada un dels elements i de les parts de la reunió de pregària.

Eina molt útil per als pares i educadors.

I no cal dir pels nois i noies de catequesi.

Edició en català i castellà. Preu: 190 ptes. (IVA inclòs).

LLIBRE DE PREGÀRIES

POSA A MANS DELS

- pares interessats a ensenyar a pregar els seus fills,
- catequistes,
- i dels nois i noies.

Un ajut per a la pregària personal, en família o reunits amb altres.

425 ptes. IVA inclòs.

llibre que serveixi
ahora per a pares,
catequistes i nens.

550 ptes. IVA inclòs.

Ramon Tuneu i Vila i Joaquim Xutglà i Ruiz

És un quadern per a què els pares i els catequistes iniciïn els infants a la fe.

El missatge evangèlic és expressat visualment a través d'il·lustracions de Maria Espluga.

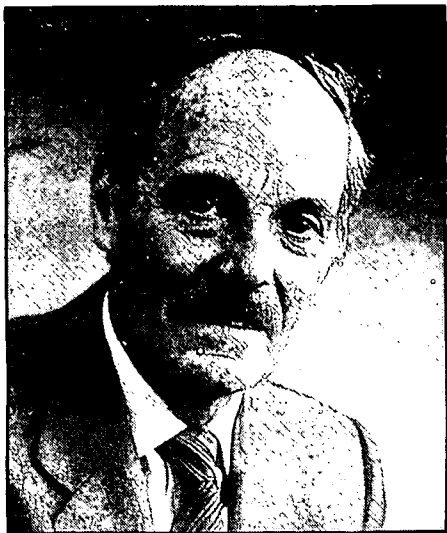
Versió catalana i castellana.
630 ptes. IVA inclòs.

Distribució Manresa: c/ Talamanca, 5-7. Tel. (93) 872 15 43.

Vic: Santa Maria, 1.

Igualada: Parròquia de Santa

També podeu adreçar-vos a les llibreries especialitzades.

Enguany s'ha iniciat a la nostra Ciutat un projecte de descentralització dels Serveis Socials d'atenció primària, anteriorment anomenats de base, amb el propòsit de poder aprofitar millor a tots els ciutadans i oferir una resposta als seus problemes de major qualitat.

Sovint l'Administració cau en un excés de burocratització i s'allunya dels problemes i el sentir dels ciutadans, que són vivències i situacions moltes vegades urgents de ser ateses. És per això que, la creació d'equips professionals amb actuació sectoritzada, amb capacitat d'autonomia en la gestió, amb suport financer per a la realització d'activitats que s'estimin necessàries, etc., pot ser l'inici d'un millor servei, d'una manera diferent de servir els ciutadans i de vetllar pel seu benestar.

En una ciutat com

Manresa, apropar els serveis als ciutadans constitueix tot un repte. No es tracta només de donar una atenció territorialment delimitada, sinó una tenció integrada en maneres diferents de ser i de viure, integrada a barris ben diferenciats, i com a conse-

quència, una línia d'actuació més comunitària, que sàpiga impulsar la participació de la gent en la resolució dels seus conflictes, que sàpiga donar respostes globals a problemes que es plantejen individualment.

Es tracta de treballar a

prop de les associacions de veïns, de les escoles, de les parròquies, per animar i promoure la comunitat, coordinant i mobilitzant recursos. I abans que tot, no obstant, cal estar a l'aguait de les necessitats, amb una actitud constantment detectora de perso-

nes i de grups en risc social.

L'equip que ha iniciat aquest repte a la part oest de la Ciutat, només està format per tres persones i té una població a atendre de més de 20.000 habitants. Evidentment són pocs per a tanta gent. Però tenen tot el nostre suport i la nostra il·lusió per començar. És un procés lent i costós, de formació de diversos equips, de la seva millor dotació progressiva de personal i recursos d'infraestructura i econòmics. I l'equip sap que constitueix el primer maó d'un gran edifici.

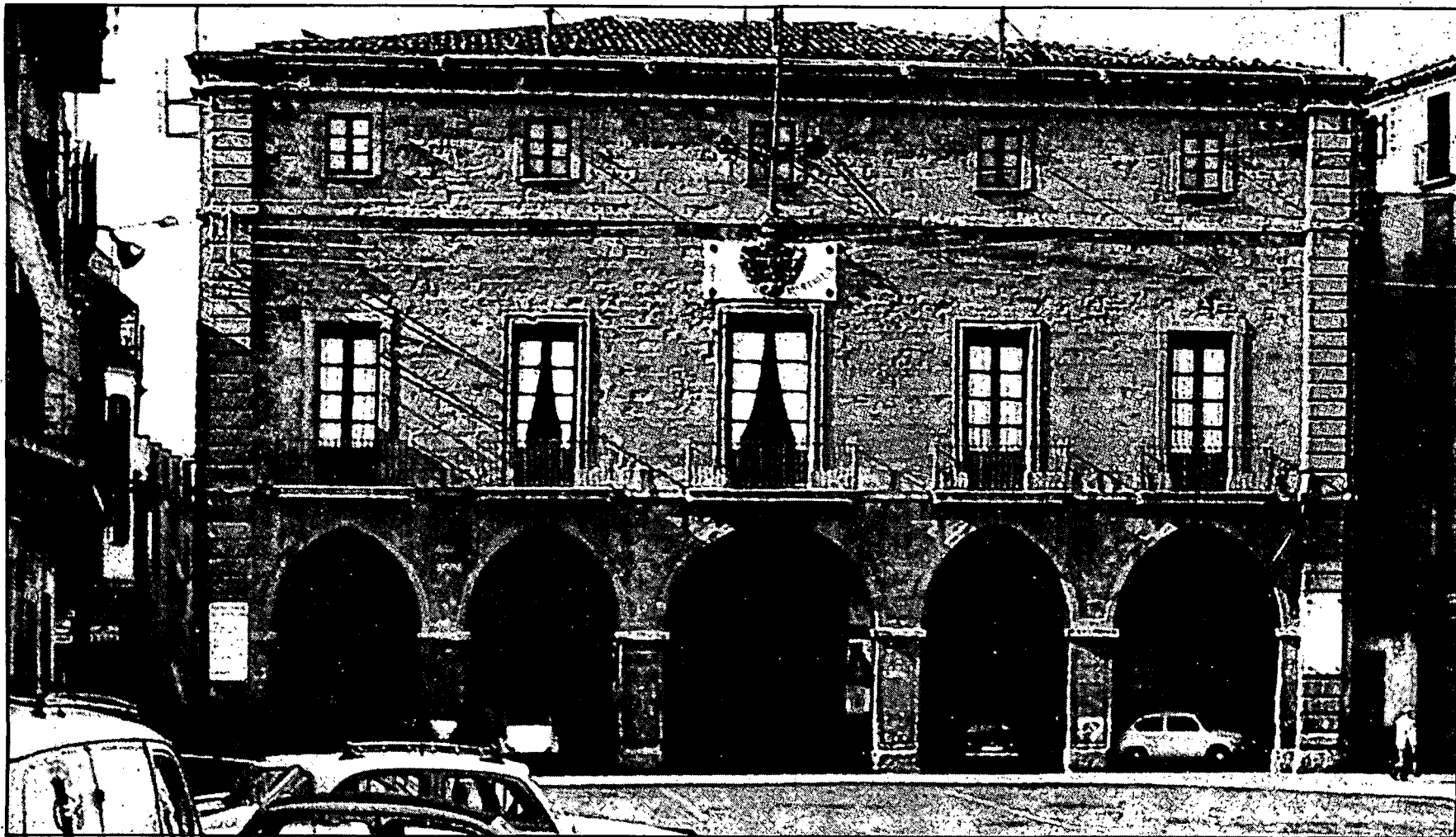
De moment farà falta, molt de l'esforç de tothom per fer possible que aquest projecte sigui una realitat. Manca especialment el suport de tots els col·lectius sensibilitzats en l'atenció i millora de la qualitat, no només des del punt de vista consumista, sinó humà i social.

JOAN SERRA I DEVANT
Regidor de Sanitat i
Serveis Socials

Centre Cívic Selves i Carner Residència Catalunya.

Treballar en equip

Especial MANRESA

Manresa, ciutat del Pla del Bages, vora el Cardener, edificada sobre diversos turons, ha viscut al llarg dels temps esdeveniments importants: històrics, econòmics, polítics i també espirituals. Sant Ignasi va passar-hi una llarga temporada, especialment fructífera. Enguany, el monestir de les caputxines celebra el 350 aniversari de la seva fundació. Per commemorar aquesta data, l'11 de desembre passat es va celebrar una Eucaristia a l'església del convent, presidida per monsenyor Josep M. Guix, bisbe de Vic, i el pare Joan Botam i Casals, provincial dels caputxins de Catalunya. L'acte de cloenda serà el 10 de desembre d'aquest any a la basílica de Santa Maria de la Seu.

S'ha industrialitzat el procés d'elaboració del pa de l'Eucaristia.

La seva especificitat, el seu carisme és

Fa 350 anys que Manresa va a

El 10 de desembre de 1638 van sortir 5 religioses del monestir de Sta. Margarida la Reial, de les caputxines de Barcelona, en direcció a Manresa. Havien d'erigir una nova fundació, segons la voluntat de Mª Àngels Serafina Prat, filla de Manresa i fundadora del primer convent a Catalunya i a la resta de l'Estat de l'orde de les caputxines, que segueixen l'espiritualitat de Sta. Clara d'Assís. En el seu camí a Manresa, aquestes 5 religioses van pujar a Montserrat, on després de ser rebudes per l'Abat, van posar la comunitat sota la protecció de la Moreneta.

Tres dies més tard van arribar a Manresa i la ciutat els va donar una càlida rebuda. Les gestions que precediren l'establiment de les religioses havien estat llargues i dificultoses. Finalment habitaren en el convent, bastit sobre la mateixa casa on havia nascut Mª Àngels Serafina Prat. L'església va ser consagrada a sant Carles Borromeu.

Epidèmia de pesta

La vida d'aquesta comunitat va ser molt moguda en tota la seva història. A finals de

1639 una epidèmia de pesta afecta a les 5 religioses i a les 3 novícies. El 1640 van morir les 5 religioses fundadores. El 1652 es beneeix el nou convent ja que l'altre on residien estava en molt males condicions i havia caigut la paret d'una cel·la. El 1808 les religioses han d'abandonar el convent 10 vegades i l'any 1868 l'han d'abandonar de nou. El 1870 a causa de la febre groga el convent s'utilitza com a alberg per als nens de l'Hospici de Barcelona. Quan retornen les caputxines al convent, el 1872, se'l troben en un estat ruïnós; al cap de poc s'ensorren alguns pisos de l'habitatge.

Després dels successos de la Setmana Tràgica a Barcelona el 1909 arriben els efectes a Manresa. El convent serà cremat i saquejat, però les religioses varen poder-se escapar. El 1911 el convent estava reconstruït, i l'any 1914 el bisbe Torras i Bages va consagrar l'església. Arriben els fets que conduiran a la guerra civil i el convent serà destruït de nou, la reconstrucció va començar a partir de 1944.

Aquesta comunitat va passar exclaustació, revoltes, pestes, va haver d'abandonar el

convent, es va refugiar en cases particulars o en residències d'altres congregacions religioses. Repetides vegades van patir devastacions i incendis. Així i tot, les caputxines sempre han retornat al seu lloc d'origen i han reconstruït la casa pairal.

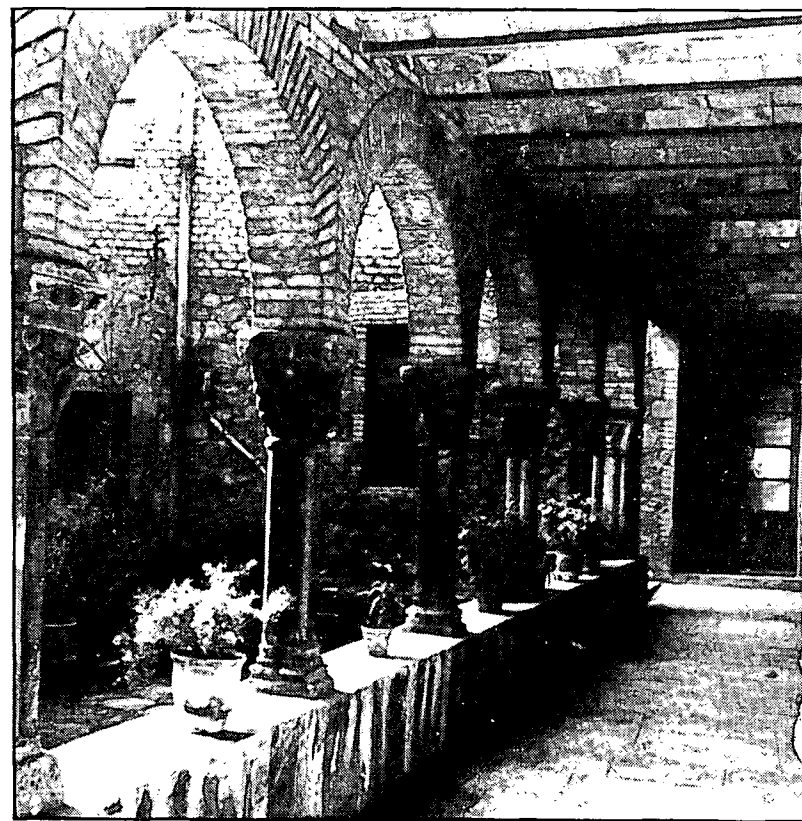
Modernització

En els últims 10 anys, la vida de la comunitat ha evolucionat. La dinàmica de la feina és més àgil i s'ha modernitzat. El procés d'elaboració del pa de l'Eucaristia s'ha industrialitzat, han introduït una nova maquinària la qual permet fer-ne molta quantitat. Les formes han variat una mica de les anteriors, són més gruixudes i de color beix. El pa àzim es distribueix a les parròquies del bisbat de Vic, a les comunitats religioses que fan de distribuïdores a Catalunya i a la resta de l'Estat. Si algunes comunitats religioses que elaboren pa per la missa, o bé d'altres, volguessin distribuir aquest nou tipus, poden adreçar-se a les Germanes Caputxines c/ Talamanca n° 5-7. Tèlf.: (93) 872 65 63, 08240 Manresa. A més a més d'aquesta feina, també distri-

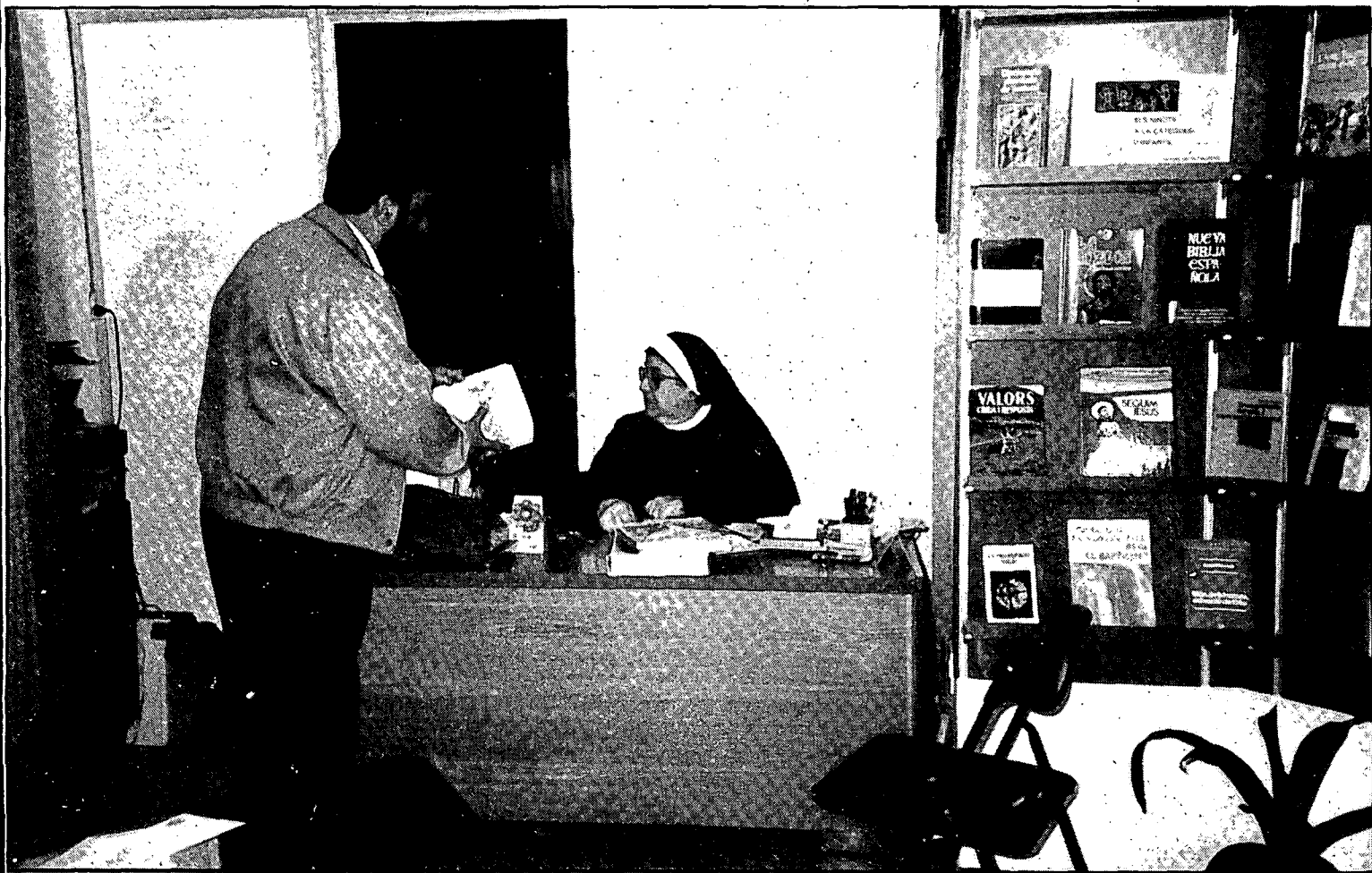
bueixen pel SIC (Material i Informació del Secretariat Interdiocesà de Catequesi) i continuen amb el taller d'imatgeria.

El sentit de clausura és més

obert i es dóna molta importància a l'acollida de grups, especialment de joves. Les caputxines volen compartir les pregàries de la comunitat amb els altres. Darrerament ha aug-

Especial MANRESA

Les caputxines de Manresa treballen pel SIC.

l'acollida

acollir les caputxines

mentat el nombre de persones, sobretot de grups de catequesi, que van al convent a conèixer la vida de les caputxines i pregar amb elles, en especial les vespres. Les caputxines consi-

deren que s'han integrat més a l'Església en la línia oberta pel Vaticà II, i això els ha comportat subratllar la dimensió d'acollida.

El convent pateix la manca de vocacions religioses, conseqüència de la crisi que es viu en l'actualitat. Hi ha 14 monges i una de vots simples en edats compreses dels 25 als 80 anys. Isabel Serra, manresana, és la mare abadessa i explica que encara que no siguin moltes monges "el convent, la casa, sempre està oberta. Moltes noies vénen els caps de setmana a viure amb la comunitat i participar de les pregàries".

Un dia en la vida de les caputxines

La jornada de les caputxines comença a 3/4 de 7 del matí quan es lleven i resen laudes. Després dediquen una hora d'oració personal i celebren l'Eucaristia. Abans del desdjuní resen la tèrcia i un cop esmorzades treballen durant 4 hores. L'abadessa, Isabel Serra, afirma que "des del mes d'abril passat hem incorporat la nova maquinària per

la confecció del pa àzim, i això dona més temps a les germanes que el confeccionaven. Abans anaven aclaparades de feina, perquè era un treball entretingut i lent. Ara ja no".

Cap al migdia resen l'hora sexta, dinen i gaudeixen d'una hora d'esbarjo. A la tarda, resen l'hora nona i es distribueixen la feina entre l'estudi i les tasques pròpies del treball. A les 7 rosari i vespres, fan una hora d'oració personal (l'ofici de lectures) i s'open. En acabar el dia, a les 9'30 hores es retiren.

Durant el cap de setmana llegeixen alguns diaris, encara que sigui amb retard, per mantenir-se al corrent del que passa fora. Poques vegades miren la televisió, només quan s'emet un programa important. El dia consta de 6 hores de pregària, 6 hores de feina i 2 hores d'esbarjo.

Festes jubilaris

La celebració inaugural de les festes jubilaris de la fundació d'aquest monestir va començar l'11 de desembre a 2/4 de 6 de la tarda, amb una so-

lemne Eucaristia presidida pel bisbe de Vic, monsenyor Josep Mª Guix i pel pare Joan Botam i Casals, Provincial dels Caputxins de Catalunya. La capella de música de la Seu, dirigida pel mestre Ignasi Torras, va interpretar els cants.

El 24 de desembre, a les 11 del vespre, es va celebrar la Missa del Gall. Seguidament es va inaugurar el pessebre artístic dissenyat i construït pel mestre pessebrista Ignasi Sala. També es va fer una exposició monogràfica del desenvolupament de la vida del monestir. El primer de gener d'enguany, a 2/4 de 8 del vespre es van fer unes audicions de Nades en torn del pessebre a càrrec de la Capella de Música de la Seu que va interpretar obres de Bach, Brahms, etc. Es va intercalar un escollit repertori de poesies nadalenques d'autors catalans, seleccionades pel poeta manresà Gabriel Mora i Arana. Els rapsodes van ser Maria J. Bruguera i Joan Cot.

El 24 de març a les 8 del vespre s'oferirà al convent una audició de música religiosa a càrrec de la Capella de Música de la Seu, dirigida pel mestre Ignasi Torras; s'interpretaran obres de Bach, Mozart, Brahms,

etc. La vigília de Pentecosta, diumenge 13 de maig a les 7 de la tarda, es resaran vespres solemnes, després a les 8 es farà la rebuda i un sopar de germanor al claustre del convent. A les 10 de la nit, vigília i celebració eucarística.

També es poden destacar altres actes culturals i religiosos que s'anunciaran oportunament. Entre aquests destaquen:

La conferència del Dr. Antoni Pladevall i Font, historiad i professor de teologia, sobre "el claustre romànic". Una xerrada de mossèn Josep Mª Segarra sobre "la vida de les caputxines ahir i avui". En el dia de la festivitat de Sant Francesc d'Assís, hi haurà una trobada de pregària dedicada a la joventut de Manresa i serà dirigida per un pare caputxí. En la festivitat de Sant Nicolau, dia de l'escolà, es farà una missa d'infants presidida per un caputxí. A continuació tindrà lloc un acte recreatiu i un berenar de germanor.

La cloenda de l'any centenari consistirà en la presentació del llibre "El monestir de religioses caputxines de Manresa" escrit pel Dr. Josep Mª Gassol i Almendros, cronista i arxiver de la ciutat. I el diumenge 10 de desembre de 1989 a la basílica de Sta. Mª de la Seu, pel matí hi haurà una solemne Eucaristia d'acció de gràcies. En aquesta celebració, les caputxines renovaran el compromís religiós de la comunitat, i es farà un acte simbòlic d'acollida de la ciutat a les religioses, com va fer-ho fa 350 anys. Cantarà la Capella de Música de la Seu, dirigida pel mestre Ignasi Torras. Finalitzada la celebració es col·locarà una placa commemorativa a l'atri de l'església del monestir.

Recórrer un camí

Les caputxines de Manresa han recorregut un llarg camí, ple de transformacions i de dificultats. Cada època aporta les seves peculiaritats i alguns esdeveniments —per bé o per mal— sobresurten i fan història. Aquestes religioses han intentat aportar el seu testimoni de vida contemplativa, d'austeritat, de compartir. Avui han afaïonat l'espiritualitat de Manresa i formen part del paisatge d'aquesta ciutat. Com diu la mare abadessa: "Tenim molt presents totes les persones, perquè la nostra especificitat, el nostre carisme, és aquest: l'acollida. Volem acollir tothom, qui sap si trobarà la Paraula, la Pau. Però només trobarà la Pau si nosaltres estem sempre disponibles".

NÚRIA ORIOL PALAREA

El claustre: petit racó de pau i de lloança.

Especial MANRESA

FARMÀCIA DESCALS

C/. Puigllançada, 14 (Mion-Puigberenguer)

Tel. 873 79 65

MANRESA

Al servei
incondicional
de la
ciutat

CALCULADORES **PONS**

Puigterrà de Dalt, 10 / Cra. de Vic, 52 /
Tl. 872 33 25 / Manresa

COL·LEGI DEL SAGRAT COR

Jardí d'infància

Parvulari

E.G.B.

Santa Joaquina, 2-4, Tel. 873 99 47 - MANRESA

COL·LEGI SANTA ROSA DE LIMA **(Dominiques)**

*"S'uneixen amb goig a
les festes de la
Misteriosa Llum"*

NIVELLS:

Jardí d'infància

Pre-escolar

E.G.B.

F.P. (Branca administrativa)

B.U.P.

Activitats complementàries i extraescolars
Tots els nivells són mixtos

C/. Bruc, 45-47. Tel. 872 84 00

COL·LEGI **LA SALLE**

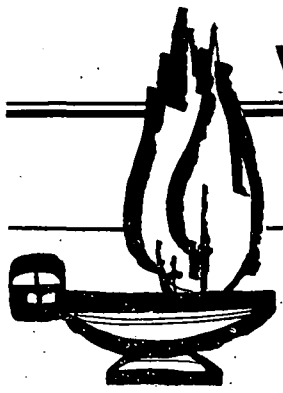
"Que la llum de la

veritat i de l'alegria

acompanyin sempre

el nostre viure"

C/. de la Pau s/n, Tel. 874 03 51

Algunes conviccions sobre el sagrament del perdó

Amb raó la majoria dels cristians fan una associació d'idees entre la Quaresma i el sagrament de la Penitència. Si es tracta de preparar-se per participar, amb l'ànima purificada, en els misteris pasquals, és clar que el pensament de la Penitència és espontani.

D'altra banda, és ben cert també que la pràctica dels cristians en relació a aquest **sagrament** es presenta, des de fa temps, problemàtica. Per dir la veritat, ho ha estat sempre, encara que per causes diverses.

"DÉU FA UNA ALIANÇA AMB ABRAHAM, EL CREIENT"

Abraham, el pare dels creients, és el tema de la primera lectura d'aquest diumenge segon de quaresma, com cada any. En aquest cicle "C" es posa en relleu la promesa de Déu: una descendència incommptable, i una terra. La promesa és acollida per la fe d'Abraham, i segellada per un sacrifici d'aliança en el qual Déu, simbòlicament —la torxa encesa—, compromet la seva paraula.

La descendència d'Abraham és Crist, tots els homes creients. I la terra, el cel! (vegeu segona lectura).

Lectura del llibre del Gènesi (15:5-12.17-18)

En aquells dies, Déu va fer sortir fora Abram i li digué: "Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència". Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. Després li digué: "Jo sóc el Senyor que t'he fet sortir d'Ur dels caldeus per donar-te aquest país; serà el teu hereditatge". Abram pregunta: "¿Quina garantia me'n doneu, Senyor?". Ell respongué: "Porta'm una vaca, una cabra i un moltó de tres anys, una tórtora i un colomí". Li portà tots aquests animals, els parti per la meitat i posà cada meitat enfront de l'altra, però no va partir els ocells. Uns ocellots de presa volien abatre's sobre els cossos morts, però Abram els allunyava. Quan el sol s'anava a pondre, Abram caigué en un son profund i s'apoderà d'ell un gran terror, com una foscor. Després de la posta, quan ja s'havia fet fosc, veié un forn fumejant, una torxa encesa, que passava enmig dels animals partits. Aquell dia el Senyor va fer amb Abram una aliança i es comprometé en aquests termes: "Dono aquest país a la teva descendència, des del torrent d'Egipte fins al gran riu, el riu Eufrat".

"EL SENYOR M'IL·LUMINA I EM SALVA"

Les paraules del salmista ens comenten i actualitzen l'actitud espiritual d'Abraham. També ell estava en la tenebra, cercava la presència divina, i esperava, tal com Déu li havia dit, fruit de la bondat del Senyor en la terra promesa. El Senyor fou per a ell llum i salvació. Per a nosaltres, el Crist és la llum que tot ho transfigura (vegeu l'evangeli), il·luminant les nostres tenebres, salvant-nos de la mort i del pecat.

Salm 26: 1,7-8a,8b-9abc, 13-14 (R.: 1a)

El Senyor m'il·lumina i em salva,
¿qui em pot fer por?
El Senyor és el mur que protegeix la meua vida,
¿qui em pot esferir?

R. El Senyor m'il·lumina i em salva.

Escolteu el meu clam, Senyor,
compadiu-vos de mi, responeu-me.
De part vostra, el cor em diu:
"Busqueu la meua presència". R.

Arribar davant vostre és el que vull;
Senyor, no us amagueu.
No sigueu sever fins a rebutjar el vostre servent,
vós que sou el meu ajut. R.

N'estic cert, fruité en aquesta vida
de la bondat que em té el Senyor.
Espera en el Senyor!
Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi!
Espera en el Senyor! R.

En els segles primers, a causa de la duresa de la penitència; després, i ara sobretot, a causa de la confessió dels pecats. Per això ha semblat a alguns que la "solució" era suprimir simplement la confessió dels pecats, i acudir a rebre periòdicament una absolució col·lectiva. Probablement hi ha cristians que creuen, de bona fe, que "ara" les coses s'han de fer així, en l'Església. Però, ¿és així certament?

¿Per què no cerquem quines són les conviccions fonamentals de l'Església, avui, sobre el sagrament del perdó de Déu? Una de les formulacions més autoritzades la trobem en l'Exhortació "Reconciliació i penitència", de Joan Pau II, després del Sínode l'any 1983. És important que els cristians la coneguem.

• El camí donat per Crist a l'Església

La primera convicció és que el sagrament de la Penitència és el camí donat per Crist a l'Església per reconciliar el cristià que s'ha allunyat personalment de la comunió amb Déu. Aquest allunyament és, primer de tot, la ruptura que anomenem pecat greu o mortal. Però no s'exclou que hi hagi cristians que, malgrat que les seves febleses envers l'amor de Déu i la fidelitat a l'Evangeli no arribin a constituir una separació, segueixen també aquest camí del sagrament. Són les persones que tenen una consciència viva de la santedat i de la misericòrdia de Déu, i manifesten així l'agraïment envers el Senyor que ha donat a l'Església la paraula eficaç del seu perdó. "A l'escola de la fe, aprenem que el Salvador mateix ha volgut i ha disposat que **els humils i preciosos sagraments de la fe** siguin ordinàriament els mitjans eficaços pels quals passa i actua la seva força redemptora. Seria, doncs, insensat i presumptuós... pretendre rebre el perdó prescindint del sagrament, donat per Crist precisament en vistes al perdó" (Exhortació, n. 31, I).

Dit amb altres termes: ¿qui s'atreveix a dir a Jesucrist: "¿Sagrament del perdó? No, gràcies!...". Certament, els sants no ho han dit mai. I d'alguns consta que no solament confessaven, com a ministres, sinó que es confessaven ben sovint.

"CRIST ENS CONFIGURARÀ AL SEU COS GLORIÓS"

El camí de la transfiguració és l'assimilació a la creu de Crist. Les afirmacions de l'apòstol són una orientació per al camí quaresmal, i per a tota la vida cristiana. Com Abraham, tampoc nosaltres no tenim aquí una ciutat permanent (vegeu Hebr 11,10 i 13,14); ¿per què, doncs, valorar més les coses terrenals que les definitives? La nostra fita no és pas la corrupció del sepulcre, sinó l'assimilació, àdhuc en el cos, de la glòria de Jesús.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips (3: 17-4:1)

Germans, [seguíu el meu exemple i fixeu-vos en els qui viuen segons el model que teniu en mi. Us ho he dit sovint i ara ho repeteixo amb llàgrimes als ulls: N'hi ha molts que, pel seu estil de viure, són contraris a la creu del Crist. El terme on s'encaminen és de perdició, el déu que adoren és el ventre, i la seva glòria, la posen en les parts vergonyoses; tot el que aprecien són valors terrenals.

Però [nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el Senyor, que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers.

Per tant, germans meus estimats i enyorats, vosaltres que sou el meu goig i la meua corona, manteniu-vos així, en el Senyor, estimats meus.

• La renovació litúrgica de la Penitència

¿Quina ha estat la intervenció de la reforma litúrgica en la pràctica actual del sagrament de la Penitència? Alguns pensen que si hi ha crisi del sagrament és per "culpa" de la reforma. Altres, pensen que ha estat la reforma la que ha decidit la pràctica que creuen legítima.

El cert és que la reforma, en aquest punt, s'ha limitat estrictament —com era el seu deure— a complir el que el Concili va decidir: fer més expressius els ritus sacramentals de la penitència, i subratllar la dimensió eclesial d'aquest sagrament. Aquesta renovació "havia de servir per suscitar en cadascun dels cristians **un nou impuls** vers el renovament de les actituds interiors, és a dir, una comprensió més profunda de la naturalesa del sagrament; vers una recepció d'aquest més plena de fe, no pas angoixada sinó confiada; vers una major freqüència del sagrament, tot ell envaït de l'amor misericordiós del Senyor" (Exhortació, n. 31, I).

La reforma litúrgica, per tant, ha donat una ajuda per poder celebrar millor la Penitència, i en aquest sentit ha significat també un canvi. És un programa que tenim davant nostre, com un desafiament al nostre desig de progrés espiritual.

• ¿Altres camins?

¿No hi ha, però, en l'Església, altres camins per al perdó dels pecats?

La resposta ens la dona la paràbola del fill pròdig. ¿Quan va començar a perdonar el seu fill, el pare misericordiós? Tot just el fill va marxar de casa. Però el fill no estava en comunió amb el perdó del pare. Era lluny. Quan el fill començà a penedir-se, va començar a fer un camí que manifestava el seu penediment. Quan arribà a casa, no va pas entrar desapercebut cap a la taula, com si res no hagués passat... Es produí el diàleg del penediment i de la reconciliació, i després es va fer la festa. Els camins d'acostar-se a la comunió amb Déu són molts. La paraula de perdó que expressa l'amor i realitza la reconciliació, és el sagrament de la Penitència.

"MENTRE JESÚS PREGAVA, ES TRASMUDÀ L'ASPECTE DE LA SEVA CARA"

Com en l'escena del baptisme, sant Lluc accentua en la transfiguració la situació de pregària de Jesús. És "mentre prega" que Jesús és proclamat Fill de Déu per la veu misteriosa, tant al Jordà com a la muntanya; la transfiguració es produeix precisament en aquest moment de profunda intimitat amb el Pare. Així s'entrevéu el sentit del fet: un anunci de la resurrecció, quan Jesús haurà "deixat el món i tornat al Pare" (vegeu Joan 16,28). Així també s'indica el camí cristià amb Déu, com a fill seu, per compartir la glòria de Jesús. Com els deixebles, tots els cristians estem embolcallats pel núvol de la presència gloriosa de Déu.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (9:28b-36)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Joan i Jaume i pujà a la muntanya a pregar. Mentre pregava, es transmutà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant. Llavors dos homes es posaren a conversar amb ell. Eren Moisès i Elies, que es van aparèixer gloriosos, i parlaven del traspàs d'ell, que s'havia d'acomplir a Jerusalem. Pere i els seus companys estaven adormits profundament, però quan es desvetllaren, veieren la glòria de Jesús i els dos homes que eren amb ell. Quan aquests anaven a separar-se de Jesús, Pere li digué: "Mestre, que n'estem de bé, aquí dalt. Fem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies". Parlava sense saber què es deia. Mentre parlava es formà un núvol i els cobrí. Ells s'esglaiaren en veure que entraven dins el núvol. Llavors del núvol estant una veu digué: "Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo". Així que la veu hagué parlat, es van trobar amb Jesús tot sol. Ells guardaren el secret, i aquells dies no contaren a ningú res del que havien vist.

CALENDARI

Diumenge, 19 de febrer. II de Quaresma. Sant Àlvar de Còrdova, domini; sant Gavi, màrtir; sant Mansuet, bisbe i sant Conrad, ermità. El sol surt a les 6,41 i es pon a les 5,30 —Hora solar—. **Dilluns, 20 de febrer.** Sant Nemesi i sant Potami, màrtirs. Santa Amada, religiosa. **Dimarts, 21 de febrer.** Sant Pere Damià, bisbe doctor i sant Vèrul, màrtir. Festa de la Misteriosa Llum a Manresa. Festa major a Manresa. **Dimecres, 22 de febrer.** La Catedral de Sant Pere Apòstol. Santa Elionor, reina. **Dijous, 23 de febrer.** Sant Policarp, bisbe i màrtir i santa Marta d'Astorga, verge i màrtir. **Divendres, 24 de febrer.** Sant Modest, bisbe; sant Edilbert, rei; sant Sergi, màrtir i santa Primitiva, màrtir. **Dissabte, 25 de febrer.** Sant Cesari, metge i sant Valeri, ermità. Festa major a Sant Pau d'Ordal, Terrassola i Lavit i Santa Coloma de Farners.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

19 de febrer. Diumenge II de Quaresma. Lectures: Primera Gn 15,5-12. 17-18, S 26, segona Fl 3,17-4,1; tercera Lc 9,28b-36. **20 de febrer. Dilluns de la II setmana de Quaresma.** Lectures: Primera, Dn 9,4-10, S 78, segona Lc 6,36-38. **21 de febrer. Dimarts de la II setmana de Quaresma.** Lectures: Primera, Is 1,10.16-20, S 49, segona Mt 23,1-12. **22 de febrer. Dimecres La Catedral de sant Pere.** Lectures: Primera, 1 Pe 5,1-4, S 22, segona Mt 16,13-19. **23 de febrer. Dijous de la setmana II de Quaresma.** Lectures: Primera Jr 17,5-10, S 1, segona Lc 16,19-31. **24 de febrer. Divendres de la setmana II de Quaresma.** Lectures: Primera Gn 37, 3-4.12-13a.17b-28, S 104, segona Mt 21,33-43.45-46. **25 de febrer. Dissabte de la setmana II de Quaresma.** Lectures: Primera Mi 7,14-15.18-20, S 102, segona Mc 15,1-3.11-32.

Litúrgia de les Hores

Setmana II

Diumenge, 19. Propi del temps.

Dilluns, 20. Propi del temps.

Dimarts, 21. Propi del temps.

Dimecres, 22. La Catedral de Sant Pere, apòstol. Festa.

Dijous, 23. Propi del temps.

Divendres, 24. Propi del temps.

Dissabte, 25. Propi del temps.

D'ACÍ I D'ALLÀ

L'angoixa actual dels pares i els fills

Són molts els pares actuals que veuen amb incertesa el futur dels seus fills. La imaginació dels progenitors no encerta a descobrir quin serà el mode de vida d'aquells. Quan els fills tenen l'edat de casar-se, aquests tampoc no veuen com guanyar-se el pa. Sofreixen com si els faltés aire per a respirar o els manqués aquell espai lliure a què tothom té dret per apanyar-se-les ell tot sol. Aquest és el rerafons creador de l'angoixa de tants pares i de tants fills.

PERE CAMPAS BONAY
Monestir de L'Estant

HOMES I INSTITUCIONS

En el seu comiat de la Colònia Güell, després de 40 anys de pasturatge

Mossèn Règul Casas

“Després d’una tasca de 40 anys en què ens ha casat a molts, ha enterat els nostres difunts i ha vetllat per la nostra salut espiritual, és el mínim que podem fer per qui tant ha donat al nostre poble”, diu un fragment de la carta de la Comissió organitzadora per l’acte de comiat a mossèn Règul Casas, adreçada al poble de la Colònia Güell, del qual ell fou rector tants anys.

El solemne i emotiu comiat tingué lloc el diumenge, dia 15 de gener, amb una solemne concelebració eucarística i un acte cívic d’homenatge.

Celebració de l'Eucaristia

Tingué lloc a les 11 del matí, presidida per l’arquebisbe de Barcelona, cardenal Jubany, acompanyat del mateix mossèn Règul, dotze sacerdots amics i una nombrosa assistència de fidels, pertanyents a la parròquia de la Colònia i a la Lliga de Perseverança del Baix Llobregat. L’ample nau de la cripta gaudiniana estava plena de gom a gom.

En l’homília el cardenal Jubany enaltí l’acció pastoral duta a cap per mossèn Règul en les tres projeccions específiques de tot sacerdot: la d’anunciar la Paraula de Déu als fidels, santificar llurs ànimes

amb els sagraments i encoratjar-los a seguir el camí de l’Evangeli. I tot això amb una dedicació total, amb senzillesa de cor i amb desprendiment evangèlic.

Acte cívic d’homenatge

Tingué lloc en el centre parroquial de Sant Lluís, amb assistència també del Dr. Jubany, del batlle de Santa Coloma de Cervelló, del Vicari Episcopal de la zona, arxiprest i companys sacerdots.

S’obrí primer l’exposició d’una mostra gràfica retrospectiva de les vivències més rellevants realitzades durant el pas de mossèn Règul pel poble. En acabat, el Sr. Josep Baiget féu una glossa de la personalitat sacerdotal i humana d’aquest sacerdot com a pastor de la parròquia, i seguidament es féu una exaltació del seu ministeri sacerdotal, en la qual intervingueren, mossèn Josep Bach, mossèn Lluís Portabella, i el Sr. Piñol en nom de la Lliga de Perseverança. També intervingué el senyor Cardenal, enaltint de nou la bondat de mossèn Règul, autèntic bon pastor que durant 40 anys ha ofert la seva vida al servei de les seves ovelles. La cloenda de l’acte anà a càrrec del batlle del poble, Sr. Josep M. Garriga, amb el lliurament de records oferts gràcies a l’aportació de tots els veïns de la Colònia Güell.

Tots els actes es dugueren a terme en un veritable ambient d’amor, d’agraïment i de nostàlgia per la partença del pastor-pare que va calar al cor de tots els participants.

J.A.

ADULTS EN LA FE

Apostar per l'home

JOAN GUITERAS i VILANOVA

Salvar la cultura no és una mirada retrospectiva i nostàlgica és fer-la anar endavant. La cosa fa respecte. La crisi de fe emergeix d’una cultura que es troba en crisi. Fixem-nos en l’argumentació següent: L’home actual no dubta només de Déu. Dubta també de si mateix, del seu propi progrés, de la llibertat que ell mateix pot conquistar, de la pau que pot assegurar o la felicitat que pot assolir.

Estem, doncs, en un moment crític. Cal intervenir sobre la mateixa civilització. Ha de ser rectificadora i corregidora. Essencialment. Una conversió humanista és cada cop més necessària.

Cap a on?

Hi ha una certesa de la qual partim sense rebaixes. Com a cristians sabem, amb tota seguretat, que la solució la té Crist. També per a l’home actual. És l’ànchora segura de salvació. Recordem allò del Vaticà II: el misteri de Crist il·lumina el de l’home. Però no només amb una llum de visió, certament important, sinó amb una força eficaç. Seriosament amb aquesta energia es posa barrera als elements que destrueixen i amenacen els homes.

L’Església no vol ser interessada ni tenir una mirada estreta. Sap que té problemes interns i que els ha de solucionar. No vol caure pas en una mentalitat pragmàtica o utilitària, xifrada només en la recerca de la seva seguretat. És conscient que li cal ajudar els germans. Ho fa amb obres socials, amb aportacions doctrinals, amb l’abnegació de molts creients que es lliuren a la recerca de la pau, la justícia... Tots els fidels s’han de sentir integrats en aquesta vocació eclesial. Tots són cridats a apostar per l’home. Amb els mitjans de l’ofrena cordial de l’evangeli i el testimoni basat, fonamentalment, en les obres de misericòrdia.

Sens dubte, una comunitat cristiana que actuï així sol·larà, a poc a poc, les clivelles del seu interior. I, fins i tot, les vocacions floriran, no ho dubteu, amb puixança.

Interès sincer

Només una Església sincerament interessada per l’home i abocada al seu servei pot avui evangelitzar enmig de la descreença. Això, consideren els bisbes bascos, decidirà la credibilitat de l’Església. És a dir, l’Església serà creguda en aquest interès per als humans.

Afegeixen encara: Si els creients no som capaços de mostrar eficaçment que la fe en Déu és capaç d’anar transformant i humanitzant la societat, els canvis i l’orientació general de la cultura s’anirà configurant sota el signe de l’ateisme i de la descreença. Això és quelcom més que una perspectiva pessimista, no ho dubteu.

Crisi de civilització

S’afirma que no ens trobem només en una crisi de tipus religiós. Fonamentalment, diuen els bisbes, hi ha una crisi de civilització. La cosa és profunda i seriosa, perquè no és el creient qui està amenaçat, sinó l’home. Això esborrona. Una impressió que exigeix una manera d’actuar per ajudar l’home. Si algú dubtés que pensi que també ell, en la seva humanitat, és objecte d’una greu amenaça. No, no parlem d’una redempció fictícia, sinó que ens referim a un home alliberat en la seva llibertat i en la seva vida.

L'HOME DAVANT EL SEU DÉU

II. La Transfiguració

1. La Transfiguració o la Creu il·luminada

La Transfiguració de Jesús és la resplendor de la glòria de la Resurrecció en la Creu.

Hi ha transfiguració quan el nou dia de la Resurrecció comença a il·luminar les actuals penes i fatigues, lluites i esperances dels homes.

Jesús, en la seva Transfiguració, comunica a Pere, Jaume i Joan allò que és un veritable secret de la seva existència de Fill. A saber: que és possible la serenitat i l'aconteïment, l'amor i la llibertat dels fills de Déu, fins i tot quan hom és perseguit a causa de la justícia o, més en general, en les situacions afliatives que solem viure la gent.

2. La llum que ve de Déu i l'entorn humà

La Transfiguració de Jesús apareix rodejada per una sèrie de personatges representatius:

Pere, Jaume i Joan, els deixebles que són les columnes de l'Església, és a dir, l'entorn comunitari.

També hi són presents dos personatges de l'Antic Testament: Moisès i Elies que, certament, simbolitzen la història del Poble —la Llei i els Profetes— és a dir, les mediacions de la Paraula de Déu.

Aquests personatges contemplen la persona de Jesús en el seu resplendor de glòria. Així entendran, més tard, el sentit de la Creu. A més, aquests cinc testimonis formen el marc de l'acció de Déu Pare que fa resplendir el seu Fill. Tot això aclareix el que pot arribar a ser la transfiguració de les nostres vides.

3. ¿És veritat, però, que la vida quotidiana pot transfigurar-se?

No voldria predicar cap espiritualitat etèria. Voldria presentar la Transfiguració com el terme de tot l'aprenentatge cristià, teixit d'humanitat i d'evangelis.

En el dolor, o en els moments previs a una forta aflicció, Déu pot fer brotar en la vida dels seus fills la resplendor del seu amor que dona força als genolls que flaueixen (Isaïes 35, 3). És la gràcia inesperada d'un moment de comunió intensa amb Déu que "revifa l'esperit dels humils" (Isaïes 57, 15). D'aquest moment n'arrenca la conversió o... una transfiguració més permanent.

Aquest moment personal de gràcia no cal que es doni en ple desert. Es produeix en la muntanya del trobament amb Déu, però sense excloure la mediació de les persones i de la comunitat que ens acompanyen en l'ascensió.

4. ¿Hi ha experiències reals d'aquests moments?

¿Hem viscut o hem vist experiències en les quals el moment inesperat, de visita de Déu a l'home, s'expandeixi o es perllongui en la història de les persones i en el context mediador de la gent i de la comunitat?

- Hem vist el malalt que apareix seré en la seva malaltia, fins i tot amb la pau i la joia als ulls.

- Hem vist el neguitós que, amb l'acceptació dels seus propis límits, o amb l'acceptació dels límits dels altres, passa de l'angoixa a la pau i a l'esperança.

- Hem vist el qui es reconcilia amb ell mateix i amb els altres perquè ha trobat un entorn càlid que el valora.

En aquests fets reals hi juga l'element visible —la gent que ens acompanya— i hi juga, més a fons, l'element invisible: l'Amor de Déu ens il·lumina i empeny.

Es nota que el Senyor il·lumina quan, amb el cor en pau, vivim reconciliats amb la natura, amb els altres, amb Déu.

Es nota que l'Esperit impulsa quan treballem i lluitem per la justícia.

5. Pregària i Pasqua en la Transfiguració

Insisteixo a explicitar aquestes dues fases del viure cristià —el goig interior i l'acció en favor de la justícia del Regne— perquè en la Transfiguració hi juguen tots dos elements. Sintèticament: En la pregària de la Transfiguració s'aclareix i pren relleu el pas de Mort a Vida que coronarà el destí de Jesús. ¡En la llum de la pregària es retalla l'acció decisiva que és la Pasqua, en la qual Jesús dona la vida per causa de la justícia, assolint així la benaurança que ell mateix havia proclamat!

En un mot: Hi ha transfiguració quan Déu ens il·lumina i empeny amb el seu Amor, de tal manera que en la vida interior, de relació, de treball i de

lluita hi traspua la llum i l'escalf de l'Amor més gran.

6. Els matisos de Marc i de Lluc

L'evangelista Marc, tal com ho fa moltes vegades, subratlla el fet: en aquest cas, un fet refulgent, colpidor, centrat en l'escat d'uns vestits blancs com cap blanquejador de la terra els pot blanquejar, i en l'espant dels deixebles esbalaïts per la resplendor divina que traspasa el rostre i tota la persona del Senyor Jesús.

Marc no cerca pas d'entendre el com i el perquè de la Transfiguració. L'interessa deixar en clar que els deixebles gairebé no sabien el que estava passant. Pere, sobretot "no sabia el que es deia, perquè estaven espantats".

Lluc, en canvi, aporta tres detalls de collita pròpia que centren molt bé el sentit i les circumstàncies de la Transfiguració:

a) "Va pujar a la muntanya per pregar. I mentre pregava l'aspecte del seu rostre es transfigurà".

b) "Moisès i Elies —apareguts gloriosos— parlaven del seu traspàs (o èxode) que Jesús havia d'acomplir a Jerusalem".

c) "Pere i els qui eren amb ell... en desvetllar-se, veieren la seva glòria".

7. La Glòria

Els tres detalls de Lluc van tan units que es podria fer seguit el comentari sense divisions. A partir del tercer detall —"veieren la seva glòria"— es descabdella tota la troca: Amb aquesta expressió, Lluc coincideix amb Marc en el fet de subratllar la resplendor de Jesús. Però dona un pas més. Lluc mostra amb encert el principi interior que anima i il·lumina Jesús: L'Esperit Sant que és la glòria del Pare i del Fill: el llaç que els uneix i els fa resplendir. Diu, en efecte, Gregori de Nyssa:

"El nexa d'aquesta unitat és la glòria. Ningú que sigui prudent no es negarà a anomenar glòria l'Esperit Sant, si escolta les paraules del Senyor quan diu: 'La glòria que Vós m'heu donat, jo també els l'he donada'. I veritablement, va donar la mateixa glòria als deixebles quan els va dir: 'Rebeu l'Esperit Sant'." (Sobre el Càntic dels Càntics, Homilia 15).

Es que la Glòria és la resplendor de la Veritat i de l'Amor: La llum que ve de dintre, l'escat de la bondat. En definitiva, allò que fa conèixer la bondat del Pare.

8. La pregària

La Transfiguració, segons sant Lluc, és un estat eminent de pregària: la joiosa intimitat amb el Pare que caracteritza el tarannà de Crist.

Entre la súplica i l'acció de gràcies es troba l'oració d'acceptació feta amb grandesa d'ànim: —"Senyor, està bé així". Ja sigui un bé, o una malaltia, o una pèrdua de prestigi.

No és estrany que després de l'acceptació feta en la pregària, vingui nova pau, nou acontentament, nova força. Per això, cal cercar l'espai i el temps de distanciació que, talment com una entrada en el núvol, permeti de "veure la vida" des de la

pregària que transfigura.

Tot el Cos de Crist esdevé llavors transformat, lluminós, en la súplica, en l'acceptació i en l'acció de gràcies.

L'acceptació de la realitat és el primer pas per a l'acció. De la pregària d'acceptació de Jesús en brota la seva decisió d'anar a Jerusalem; en brota tota la seva Pasqua: el seu pas dolorós —a través de la mort— envers la Vida.

Es que la Transfiguració és un estat eminent d'amor. L'amor que diu: "Faci's Senyor la vostra voluntat". L'amor que accepta i actua: perquè l'amor sap acceptar el dolor inevitable, com sap actuar a fons, en sintonia amb el voler de Déu, superant el mal amb l'abundància del bé: portant la pau allà on hi ha la discòrdia; la llibertat allà on hi ha l'angoixa o l'opressió.

JOSEP M. ROVIRA BELLOSO

Prof. Teol. Facultat de Catalunya

LA BÍBLIA A L'ABAST

El servent de Déu

Proclamat en la primera lectura de la missa d'avui un fragment del primer cant del Servent de Jahveh, l'assemblea eucarística recita uns versets del salm 26 com a salm responsorial. **El Senyor m'il·lumina i em salva**, diu la tornada manllevada al v. 1a. Aquesta antífona ens obre el sentit que la litúrgia d'avui dona a aquest salm responsorial. Som al dilluns de la Setmana Santa. La quaresma com a preparació per a les solemnitats pasquals toca a la seva fi. El diumenge de Rams o de Passió ens ha fet viure alhora el drama de la passió de Jesucrist i el triomf de la resurrecció. Ha estat una anticipació del que estem a punt de celebrar. Davant nostre apareix el Servent de Déu. És Déu qui l'ha configurat, qui l'ha cridat i li ha donat la missió de portar el dret a les nacions. Per això ha posat en ell el seu Esperit perquè dugui a terme el que el Senyor li ha encomanat i ho faci amb fermesa, sense vacil·lar, fins a haver aconseguit el propòsit de Déu: tornar la vista als ulls que han quedat cecs, treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca. Així el Servent esdevé per voluntat de Déu, aliança del poble, llum de les nacions. Amb aquestes expressions d'Isaïes es dibuixa sobre un rerefons de lluita, de sofriment, de passió, la tasca d'aquest Servent que prenent les paraules del salm, diu la seva confiança en la llum i la força que li venen de Déu. **El Senyor m'il·lumina i em salva, ¿qui em pot fer por? El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, ¿qui em pot esferir?** (v. 1). Aquesta confiança, però, no estalvia al Servent tota la càrrega feixuga de l'angoixa. Està segur de la victòria final. Abans, però hi ha la contesa, una lluita a mort. Convé no perdre's ni errar el camí. Així el salmista angoixat prega Déu que

De l'angoixa a la confiança

(Salm 26 -H. 27-: 1.2.3. 13-14 R.: 1a)*

JOSEP M. ARAGONÈS

l'escolti, que no se li amagui, que no el rebutgi ni el deixi, que li mostri la ruta de la victòria (vv. 7-12). Segur de ser escoltat, ell mateix s'encoratja (v. 14), confiant amb seguretat en la victòria gràcies a la bondat que el Senyor li professa (v. 13).

El Servent és Jesús

Sigui quin sigui el prototipus que Isaïes tenia al davant en traçar-nos la semblança del Servent de Jahveh, la tradició cristiana ha fet sempre una lectura cristològica d'aquests cants del Servent. Així en la nostra celebració eucarística d'aquest Dilluns Sant, nosaltres escoltem el salm responsorial com si fos pronunciat per Jesús en persona. I per què no imaginar-nos que en els moments de la prova definitiva, a l'hora de la passió, el Jesús històric no recità en el seu cor i amb els llavis aquest salm 26? Enfront de tot el que li cau al damunt, l'home Jesús arrenca des del més íntim del seu cor el convenciment que tot el que li passa no és res més que el camí per on Déu vol que transiti. Així la fosca de totes aquelles contradiccions es conver-

teixen en llum. Llum de fe i de confiança, d'abandonament filial a les mans de Déu. **El Senyor m'il·lumina i em salva, ¿qui em pot fer por?** (v. 1ab). La fe i l'esperança, però, no exclouen l'angoixa de l'enfrontament amb l'immediat. Al just ningú no li pot fer por, però la naturalesa humana s'encongeix i s'esgarrija davant del sofriment i de la lluita, sobretot davant de l'imprevist. Llavors el Servent Jesús acut a la pregària, a la pregària angoixada. **Pare, si vós ho voleu, allunyeu de mi aquesta copa; però que no es faci la meua voluntat sinó la vostra** (Lluc 22:42 ss.) És Getsemani, l'entrada a l'hora fosca que s'il·lumina amb la llum de la fe en plena angoixa. Així Jesús retroba la seva fortalesa i pot alçar-se de la pregària amb els ànims suficients per dir amb valentia: **Ha arribat l'hora: el Fill de l'home és entregat a les mans dels pecadors; aixequem-nos, anem, que el qui em traeix ja és aquí** (Mc 14:41-42). L'esperit il·luminat per la fe ha triomfat sobre la carn. **N'estic cert, fruité en la vida eterna** —o com diu l'hebreu: en el país dels qui viuen— **de la bondat que em té el Senyor** (v. 13). I el Servent de Déu es lliura fins al final a l'obra

de la redempció humana per obediència filial al pare i per amor a tota la humanitat.

La pregària de la serventa

Units a Jesús, la imatge del servent de Déu es reproduïx en la vida i la història de l'Església i també pot trobar-se en la vida de cadascun dels fidels. És l'Esperit qui il·lumina i salva l'Església. Per això pot mostrar-se valenta davant del seu futur i contemplar com tots els seus enemics ensopuguen i cauen. **Quan m'envesteixen homes malvats per devorar les meves carns, són ells, els enemics, els meus rivals, els qui ensopuguen i cauen** (v. 2). Mentre subsisteix i avança per la història, l'Església viu el misteri de la creu en la seva pròpia entitat. La fe aclareix el camí. Però moltes vegades l'angoixa li surt al pas i l'aclapara. És l'hora d'agafar-se fort en la pregària confiada. L'hora de recitar aquest salm i de repetir amb insistència: **N'estic cert, fruité en el país dels qui viuen, de la bondat que em té el Senyor** (v. 13). Així l'angoixa és vençuda per la confiança en la força i l'ajuda de Déu que és qui la mena. I la mena cap a la resurrecció. **Aquesta esperança és per a nosaltres com una àncora segura i ferma, que penetra el cortinatge que tanca el lloc sant, allà on Jesús gran sacerdot per sempre com ho fou Melquisedec, ha penetrat ja per obrir-nos el camí** (He 6:19-20). Enmig de la lluita, doncs, tinguem coratge i seguim amb intrepidesa el camí del misteri de la creu de Jesucrist, el Servent. I en aquesta hora no gens fàcil que ens toca viure diguem-nos amb fe: **Espera en el Senyor! Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi! Espera en el Senyor!**

*Dilluns Sant

CULTURA CIENTÍFICA

El cervell i l'ànima humana

Allò que Déu té d'invisible, com el seu poder etern i la seva divinitat, des de la creació del món es fa visible a la intel·ligència humana a través de les seves obres.

Rom 1,20

41. La memòria i problemes que planteja

La facultat de la consciència de què parlàvem la setmana passada no es pot separar de la facultat de la memòria. Tenim consciència del que som, fem, pensem... gràcies al fet que tot alhora recordem que som els mateixos que existíem, fèiem. I pensàvem ara fa una estona, ahir o l'any passat. La consciència engloba tot el que hem viscut fins al moment present. Però: què és la memòria? Com reté el nostre cervell el record dels moments viscuts? Per què n'hi ha que els recordem tota la vida i d'altres que sembla que els hàgim oblidat del tot? I per què hi ha records que voldríem esborrar i no podem? Quina mena d'"arxiu" hi ha en el nostre sistema nerviós? Per una altra banda hem de dir que si la consciència és inseparable de la memòria, en canvi la memòria sí que es pot separar de la consciència. Tot-hom sap que els animals tenen memòria sense tenir la consciència que tenim els humans. Més encara, també els vegetals i fins i tot els microbis mostren fenòmens de memòria: una planta que presenti un ritme funcional segons que sigui de dia o de nit, si es posa en una habitació amb llum artificial que no segueixi aquell ritme, el conserva durant un cert temps; i si hom fa que una àmeba quan arriba a tocar una superfície rugosa rebí tot seguit un raig de llum que la fa marxar, després d'unes quantes

vegades el microbi també fuig ràpidament quan es posa en contacte amb aquella superfície encara que a continuació no li arribi la llum que el molesta.

Si la memòria, doncs, no és patrimoni exclusiu dels organismes que posseeixen un sistema nerviós desenvolupat i fins i tot pot existir en els que no en tenen, podem parlar de la fisiologia de la memòria amb més raó que de la fisiologia de la consciència, però això no voldrà pas dir que el seu estudi sigui fàcil. Ben poca cosa s'ha pogut aclarir fins ara. "El problema de la memòria individual espera encara el seu Darwin. Els Galápagos del cervell encara no han estat visitats o si ho han estat encara no m'hem après la lliçó", deia C.U.M. Smith el 1972 en el seu llibre sobre el cervell. I encara avui podem repetir la frase. Tanmateix això no impedeix que en puguem dir alguna cosa.

Memòria i record

Abans de tot cal distingir, per aclarir conceptes, entre "memòria" que és la facultat, capacitat, possibilitat o disposició de recordar tot el que de fet tinguem "arxivat" dins nostre, i "record" que vol dir l'acte o procés de recordar conscientment una cosa concreta. La memòria és constituïda per tots els canvis estruc-

FRANCESC NICOLAU
Professor de la Facultat
de Teologia de Catalunya

turals que s'han anat fent, i persisteixen, en el nostre sistema nerviós al llarg de tota la nostra vida, mentre que un record és la localització conscient, voluntària o no, d'un d'aquests canvis estructurals o de tota una reunió d'ells. Aquesta distinció és força important i ja l'havien establert els filòsofs grecs que en deien "mneme" i "anàmnesi", respectivament, de la memòria i del record. També l'etimologia del mot "recordar" (fer venir al cor), d'origen llatí, mostra la diferència que hi ha amb "memòria" que és la facultat de retenir allò que ha vingut a la ment; i "ment" i "memòria" són de la mateixa arrel. Notem també que el significat de "recordar" s'adiu amb el sentit que de vegades tenia en llatí "cor" com a sinònim de "ment", cosa que es conserva en català en el modisme "saber de cor" una cosa, que vol dir saber-ho de memòria.

La distinció, doncs, entre "memòria" i "record" cal tenir-la present. El problema de la localització de la memòria al cervell potser és un problema de regions o àrees cerebrals; mentre que el de com la consciència fa present un record pertany a la qüestió de la fisiologia de la consciència. Aquest segon pro-

blema presenta entre altres l'interrogant: per què coses que de moment creïem haver oblidat ens vénen al pensament més tard? O bé: per què en certes circumstàncies hom no recorda allò que abans sabia prou bé i després torna a recordar? Tota la qüestió psicològica de l'associació d'idees es relaciona amb aquest punt de la neurologia. Són preguntes que encara no han tingut una resposta satisfactòria completa.

I per a resoldre el problema de la localització de la memòria s'han fet recerques força interessants que valdrà la pena que expliquem:

On es localitzen les impressions que constitueixen la memòria?

Un dels primers investigadors d'aquest punt fou l'americà K.S. Lashley, que a la primera meitat del segle present a rates de laboratori, que havien après el camí per a trobar l'aliment a través d'un laberint, anava suprimint diverses regions de l'escorça cerebral, i després d'una gran quantitat d'experiments va arribar a la conclusió que no hi havia una regió única del cervell que estigués especialitzada en l'emmagatzematge de la informació rebuda, sinó que qualsevol que

fos el tros de cervell extirpat sempre quedava afectada la memòria de la rata amb un grau d'afectació proporcional al fragment retallat, fos quin fos el punt d'on s'hagués tret. Amb això Lashley arribà a la conclusió que tota l'escorça cerebral era equipotent per a la memòria: la defectuositat de recordar només depenia de la quantitat de matèria grisa que s'hagués sostret.

Era correcta la conclusió de Lashley? Ben aviat hi hagué qui li posà objeccions: essent moltes les sensacions que intervenen en l'animal que recorre un camí en un laberint —visual, tàctils, motrius...— en les quals tenen totes zones corticals components, si es treu una d'aquestes zones queda afectat un dels sentits o funcions, i, sigui quin sigui, és clar que augmentarà la dificultat per a retrobar el camí que abans sabia de memòria. Aleshores Lashley repetí les seves experiències ensenyant a recórrer el laberint a rates cegues i demostrà que traïent-los la regió visual del cervell també quedava afectada la memòria d'aquestes rates!

Avui dia ja s'han fet noves investigacions amb resultats més convincents encara a favor de la tesi de Lashley, i fins i tot s'ha pogut comprovar que passa el mateix amb l'espècie humana. En parlarem la setmana que ve.

Vida Creixent

Moviment cristià de gent gran

Què fem pel moviment?

73 grups per tot Catalunya

A través d'aquest article volem donar a conèixer la incidència real del moviment, informar sobre el que fem. Respondre, en definitiva, a una pregunta que ens fan moltes vegades: ¿Què feu per "Vida Creixent"?

Nombre de grups

A Barcelona-ciutat, són 37 i, repartits entre les poblacions de Gavà, Granollers, l'Hospitalet, Mataró, Sabadell, Sant Feliu de Llobregat, Sant Vicenç dels Horts, Terrassa, uns altres 36. Amb total, doncs, 73 Grups de "Vida Creixent", als quals esperem que aviat se'n hi afegiran d'altres que actualment es troben en fase de preparació per fer-ho.

A continuació expliquem dels actes celebrats:

Reunió del Comitè Executiu de les diòcesis catalanes. Va tenir lloc el dia 16 del mes passat, per tractar de la marxa

de "Vida Creixent" a les diverses diòcesis catalanes i preparar la reunió del Ple, a celebrar els dies 5 i 6 d'abril, i l'Aplec d'enguany a Montserrat pels mateix mes.

Trobada de Gent Gran amb el Cardenal, Dr. Jubany. Va celebrar-se a la parròquia de Betlem el dia 2 de febrer, Festa de la Candelera. Amb la intervenció de l'historiador, Josep M.ª Ainaud de Lasarte i la coneguda actriu i locutora, M.ª Matilde Almedros que feren, respectivament una breu glossa dels fets commemoratius i la recitació d'uns poemes adients a aital efemèrides, s'hi va remarcar la importància de la Commemoració del Mil·lenari de Catalunya i fer memòria de les arrels cristianes de les quals arrenca l'arbre esponerós de la nostra terra. Com molt bé diu el poeta, Joan Alcover, en "La ballanguera", el nostre poble "Sap que la soca més s'enfila

"Una fe esperançada i vivencial, formulada amb categories actuals, pot ser un bon testimoni per als nostres joves".

com més endins pot arrelar". I, això convé no oblidar-ho per forjar amb més identitat el nostre futur.

Setmana d'Evangelització. Entre les diverses que ja s'han celebrat a la nostra i en d'altres diòcesis, la darrera ve tenir lloc a la parròquia del Remei, a les Corts, els dies 31 de gener al 3 d'aquest mes. Se'n preveu una altra de pròxima a celebrar a la parròquia del Sant Àngel Custodi, d'Hos-

tafrancs.

Recessos Quaresmals. A part del que celebrarem, de caràcter general, el proper mes de març, a la parròquia de Corpus Christi, se n'ha tingut un de parroquial al Sant Àngel Custodi, el passat dia 8, i n'hi haurà un altre a Granollers, a la parròquia de Sta. Maria del Jaire, el dia 18 del mateix febrer. Ambdós conduïts pel nostre Consiliari, el P. Sobre-roca, s.j. i s'hi reflexiona sobre "Com viure, la Gent gran, la

Quaresma del 1989".

Curset per a animadors de "Vida Creixent". Prosseguint aquesta tasca, sens dubte imprescindible pel bon funcionament de les nostres reunions de grup, n'hi ha un d'anunciat pels dies 13 i 14 d'aquest mes de febrer, sota el guiatge de l'amic Josep Jurs-hick.

De tot en donem gràcies a Déu. I desitgem que l'interès vagi creixent en tots plegats.

Si ho poguéssim evitar...

No ens agrada fer el paper de "ploràmiques". Però tampoc tancar els ulls davant d'unes realitats que degradin la condició humana. Darrerament, demanàvem que es mirés d'evitar que es produïssin més morts inútils a les nostres carreteres. Avui, ens sentim impel·lits a pregar que no arribi fins a nosaltres l'espectacle vergonyós de l'explotació i el racisme.

Esperem que les arrels del nostre poble no donin fruits dels quals ens n'haguéssim d'avergonyir. Sense escapolir-nos de fer el que ens sigui possible per evitar-ho, avancem una pregària que hem manllevat de Michel Quoist (1). — "Dos mil anys de cristianisme i encara hi ha barreres racials i socials. Hauria de ser un escàndol per a tots els cristians. Fins i tot nosaltres ens hem contaminat d'aquesta mentalitat pagana, i participem, de lluny o de prop, dels pecats contra la germanor universal. Senyor, això és insuportable. Els hem utilitzat on ningú no volia servir. Senyor, vénen de lluny! Potser els teus fills no han reconegut encara que tots som germans? Sabrem trencar els obstacles que ens separen?...

J.N.C.

(1) "Pregàries". Ed. Claret.

"Com un capvespre d'estiu / 2" (*)

És ja a la venda aquesta segona part del llibre en el qual la Gna. Maria Cos i Boada, m.b. posa a les nostres mans la resta de tot un aplec de vivències tardorals que ella, amb el seu amor evangèlic i la seva labor pacient i continuada tan pròpia de l'Orde al qual pertany, ens les ofrena transformades en una mena de garba de flors primaverals i de fruits primicers.

Com ho férem en ocasió del seu primer volum, us recomanem ara la lectura d'aquesta segona part, segurs que us serà de profit intel·lectual i alhora un gaudi per al vostre esperit.

(*) Col·lecció "El gra de blat", Montserrat.

ENVELLIR: Un esperó i un estímul

La perspectiva del propi envelliment ha d'esperonar-nos a començar, des de joves ja, a procurar obrir camins pel demà, bo i tenint en compte el que som i les fites que hem de marcar-nos per a arribar amb bon peu al terme vers el qual ens adrecem.

En l'aspecte **psíquic**, hem d'escorcollar en el nostre interior per tal de conèixer-nos més i millor i aprendre a acceptar-nos tal com som, en allò que resulti immutable, alhora que hem de saber fer-nos acceptar pels altres, procurant que bo i millorant-nos nosaltres mateixos no esdevinguem cap càrrega en el futur.

Cal també tenir cura del nostre **físic**, de la salut pròpia, sense, però, obsessionar-nos-hi massa. Hem de cultivar el cos: gimnàstica, exercici corporal, règim alimentari... adaptant-nos sempre a les pròpies possibilitats i a les exigències que el pas dels anys ens vagin aconsellant i imposant.

Psicològicament, ens cal també anar valorant el fet que som persones grans: La Gent Gran constitueix un capital de seny i d'experiència, a la vegada que és la memòria viva del passat, del qual són els transmissors i l'enllaç amb l'esdevenidor. Amb tot, però, no podem restar ancorats en els records, ni sentir-nos temorencs cara al demà.

Culturalment, no hem de creure mai que ja ho sabem tot. Hem de restar sempre atents i ben oberts a tots els corrents literaris, artístics, i, àdhuc, tecnològics. La formació permanent no hauria d'aturar-se, a no ser que existís alguna impossibilitat psíquica.

L'aspecte polític i social, no podem tampoc oblidar-lo, ni podem restar al marge del que passa al món i en el nostre país. Hem de ser capaços de prendre una opció conscient i possibilista de cara al bé comú, i no tan sols en relació amb l'estament ancià sinó també pel que pertoca a les noves generacions. Allò que desitgem ara per a nosaltres i pel nostre futur, hem d'intentar d'assolir-ho ja avui en favor d'aquells que es troben actualment en l'edat de la maduresa.

Religiosament, la fe i l'esperança se'ns poden fàcilment tornar merament sentimentals i viure-les tan sols en vista a unes darres de la vida que ningú no és capaç de pronosticar si poden ser pròximes o llunyanes. Una fe esperançada i vivencial, formulada amb categories actuals, pot ser un bon testimoni evangelitzador per als nostres joves. I no els ho podem pas negar!

LLUÍS ANTONI

L'esperanto: una idea utòpica i generosa

L'esperanto, una llengua "auxiliar", útil i fàcil, creada per solucionar el problema lingüístic mundial, segons els esperantistes, és per als acadèmics i lingüistes només una idea "generosa, utòpica" però incapaç de substituir una llengua autèntica. Setanta hores d'estudi d'aquesta llengua faculen qualsevol persona amb intel·ligència mitjana a obtenir "una bona base i un nivell col·loquial d'expressió", va dir Lupe Sanz Bueno, Directora del Liceu madrileny d'Esperanto, on s'ha iniciat un nou curs.

Segons Lupe Sanz, l'esperanto "no es proposa acabar amb els idiomes nacionals, sinó servir l'home actual, junt amb el seu idioma matern, com una segona llengua que ha demostrat la seva capacitat per superar els imperialismes lingüístics. Intentos anteriors per adoptar una llengua comuna per a la comunicació internacional, fracassaren per la dificultat dels idiomes o perquè cada país exigia que fos el seu idioma l'adoptat per tots".

Després de més d'un segle des de la seva creació, l'esperanto ha progressat poc en la majoria de les nacions, "per manca de suport oficial i perquè no es planteja com a negoci" afirma Lupe Sanz. En canvi, a Xina, Bulgària i en una gran part del món socialista, aquesta llengua "gaudeix de suport oficial, es facilita la seva difu-

sió i és estudiada per un gran nombre de ciutadans" digué.

La directora del Liceu madrileny és optimista sobre el futur de l'esperanto, encara que la seva implantació definitiva "tardi encara alguns anys i depengui del suport de dirigents i autoritats docents". Per al secretari perpetu de la Reial Acadèmia de la Llengua Alonso Zamora Vicente, en canvi, l'esperanto "constitueix una de les moltes utopies que s'ha plantejat l'home, mai no podrà substituir a una llengua autèntica".

Una idea generosa

"Les llengües fonamentals són un vehicle de transmissió de cultura i a l'esperanto li manca una tradició, li manca cultura, no té grans obres escrites directament en aquest idioma, enca-

L'esperanto s'ensenya a diverses universitats d'arreu del món.

ra que ningú no li nega la seva utilitat en casos concrets i per a fins molt concrets" va dir Alfonso Mora.

La mateixa opinió la té l'acadèmic i lingüista Fernando Lázaro Carreter, per a qui l'esperanto no deixa de ser "una idea generosa, un ideal creat únicament per combatre Babel". Com a llengua comuna —afegí— sembla més interessant l'anglès o qual-

sevol altre idioma connectat amb una cultura.

Creat l'any 1887 per l'oculista polonès Llàtzer Lluís Zamenhof, l'esperanto, diuen els que coneixen bé la llengua, "posseeix la riquesa del castellà, la bellesa fonètica de l'italià, la succinta gramàtica de l'anglès, l'estructura formativa de l'alemany i l'expressivitat del francès". L'idioma es va formar amb les veus més comunes

dels idiomes més cultes i difosos. Per als espanyols, en general, un 75 per cent de les veus són conegudes, i en més gran proporció per als catalans i bascos.

L'alfabet de l'esperanto té 28 lletres, sempre amb igual so, li manquen les lletres mudes, és rigorosament fonètic, les vocals són les mateixes del castellà, els verbs són regulars i hi ha una sola conjugació. La gramàtica es redueix a 16 regles fonamentals i els diferents significats es deriven mitjançant prefixos i sufixos coneguts, aplicables a les veus simples, de manera que es puguin endevinar paraules desconegudes mitjançant l'ús adequat.

El nombre d'esperantistes, manifestà Lupe Sanz, es dificil de calcular "encara que es creu que hi ha uns 15 milions de persones en tot el món" i s'ensenya a universitats com les de Teheran, Tòquio, la Laguna, Zagreb, Caracas, Medellín o Lieja. També s'emeten, regularment, programes en aquesta llengua en emissores del Vaticà, Roma, Varsòvia, Zagreb, Malta, Pequín, València, Alacant i Berna entre d'altres.

A l'esperanto han estat traduïdes obres com la Bíblia, el Quixot, la Divina Comèdia, algunes obres de Shakespeare i el Romancero Gitano.

C.C.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 450 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

"Rebre i llegir CATALUNYA CRISTIANA és rebre cada setmana una alenada d'aire cristià de la nostra pàtria i un valuós ajut per romandre en comunió amb l'Església, poble de Déu i cos de Crist, que resa i prega en català, tot i viure'n físicament tan allunyat."

Gaietà Rossell. MÈXIC.

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRI:

TERESINA MALUQUER
RR DOMINICAS ANUNCIATA
CALLE 5 n° 9-80 ZONA 4 (ALTA VERAPAZ)
COBAN
GUATEMALA 10.530.- ptes.

MONTserrat CABASES I CANADELL
P.P. 106
KAEDI
MAURITANIA 11.280.- ptes.

ALBERT JOU I PARRAMON
RETREAT HOUSE / 6 KANE ROAD, BANDRA
400050 BOMBAY
MUMBA
ÍNDIA 11.280.- ptes.

R. CARMEL FONT I GOMEZ
SANTA CRUZ CHURCH
P.O. BOX 2830
TUCSON - ARIZONA
EE.UU. 10.530.- ptes.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms
Direcció Tel
Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner.....
(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:

- ☐ taló que adjunto
☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació: Banc/Caixa
Sucursal n°
N° compte corrent
Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població: Data
Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

Full Jove

La Carta de la Joventut, document final del Congrés de la Joventut de Catalunya

Els joves catalans aposten per la solidaritat

Entre els mesos de març i desembre de l'any passat va realitzar-se el Congrés promogut pel Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, organisme no-governamental creat ara fa deu anys i que aplega 59 entitats juvenils. La Carta de la Joventut n'és la conclusió.

En aquest període es van fer més de dos-cents actes en els quals van participar milers de joves que l'han feta possible amb les seves aportacions. La Carta de la Joventut és un document que recull l'opinió, les propostes i les solucions que els joves tenen per a les problemàtiques que els afecten en el futur més immediat. Va ser realitzada des del pluralisme i apostant pel diàleg i la confrontació, amb ganes de construir. Precisament en la seva amplitud i diversitat, rau la seva riquesa; i en les propostes concretes, la seva força.

Quina és la situació del moviment juvenil segons la Carta?

En primer lloc que l'associacionisme està creixent i que entre els grups, moviments i associacions de joves, existeix una inquietud social. Una inquietud que es reflecteix en els nombrosos projectes que voluntàriament els joves desenvolupen: cooperació i solidaritat amb països del Tercer Món, ecologia, Quart Món, o educació d'infants en temps lliure. Tota aquesta activitat gens neutra ens fa pensar que entre alguns sectors de la joventut estem assistint a

un canvi del "jo" per valors més solidaris. El servei a l'altre és cada cop més important en les accions dels joves que s'associen. Potser el que cal fer ara és ser més agosarats i donar-ho a conèixer, que la gent senti i vegi la utilitat social de l'associacionisme.

Enmig de les dificultats, l'esperança

Aquesta visió però, no ens ha de fer pensar que tot és fàcil i planer pels joves: atur, poca estabilitat en el lloc de treball, manca de motivació i alt índex de fracàs a l'escola, dificultat d'accedir a l'habitatge, trencament en la vida quotidiana que significa el servei militar, o l'objecció de consciència, mostren que cal fer molta feina en els Drets dels Joves.

Perquè totes aquestes, són qüestions que no podem pas oblidar si volem que els joves es desenvolupin com a persones i participin en la societat. En aquest sentit, la Carta de la Joventut és també una crida a les associacions i als joves, a la reflexió i al compromís. En ells es mostra una realitat sens dubte difícil i complexa, però també amb signes d'esperança. L'esperança que aporten amb el seu treball fidel i quotidià, sovint poc vistós, els moviments i les entitats juvenils.

SALVADOR GAUSA
President del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i Membre del M.U.E.C.

1.400 joves catalans varen ser presents a París.

Trobada de Taizé a París

Trenta-mil joves europeus i cristians (1.400 catalans) varen ser a París per Cap d'Any. Han volgut ser signe d'esperança internacional, tot preguntant per a seixanta nacions. Allotjats en famílies i parròquies, han estudiat la Carta a Rússia del Germà Roger. Ell havia recollit dies abans el Premi Unesco d'Educació per la Pau 1988. Tot agraït l'import del premi que serà per a joves i infants necessitats, urgí els mitjans de comunicació social a concedir atenció als joves que s'esforcen per construir el destí comú de la humanitat.

Enquesta juvenil

Mossèn Josep M. Boix, Vicari Episcopal de la Subzona 1-2, Barcelona-Centre, que agrupa cinc arxiprestats i vint-i-tres parròquies, ha adreçat a tots els joves cristians una enquesta. La iniciativa ajuda a remarcar l'interès prioritari de la pastoral de joventut a l'Arquebisbat de Barcelona. Fins ara han respost 23 Consells Pastoral, 7 col·legis, 13 preveres i 100 joves.

F. BOQUERAS

CALENDARI

Els joves com a mirall de la societat per Carles Mascaró, sch. p. Curset de quatre dijous consecutius. Primera sessió: 23 de febrer. Horari: de 16.30 a 18.45. Tel. 317 48 58.

Fòrum Joves i Futur. Del 28 de març al 2 d'abril. Informació als telèfons 257 09 97 i 258 97 02.

El Regne del Cel és dels qui són com ells

MIJAC: Evangelitzar infants amb infants

El mètode del Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica (M.I.J.A.C.), és l'acció transformadora, reflexionada en grup, que els infants i preadolescents realitzen en el seu món. Això suposa una anàlisi de la realitat que volen transformar. L'animador els ajuda i anima en aquesta tasca, alhora que és per a ells, testimoni d'aquest mateix estil de vida.

El MIJAC no és un moviment dirigit pels infants, però els animadors usen els mitjans necessaris perquè el Moviment sigui dels infants. Donant-los la paraula, escoltant-los, prenent nota del que expressen, gràcies al quadern de vida i a les Revisions de Vida. Després, tornant a donar als infants la possibilitat d'expressar-se a la revista Notícies Peludes, amb els materials de campanya, els textos o els dibuixos que d'altres infants han fet.

Però el MIJAC també és un grup d'infants que es reuneixen per jugar i dialogar; pensar en els problemes del seu barri i ciutat i mirar tots junts de donar-los una solució; intentar seguir el camí de Jesús; i ser més amics.

Per això, la prioritat ja enceta el curs passat, és l'organització dels infants a nivell diocesà. Les funcions d'aquesta coordinació són, animar, representar i coordinar els infants de la diòcesi i programar i revisar l'acció diocesana.

I és que, el MIJAC considera els infants com a primers agents de l'evangelització del seu món infantil. Una manera de prendre seriosament la mirada de Jesús sobre els infants; Ell no els considerava com a persones a educar, sinó com a persones a imitar.

ISABEL ALEXANDRE

Ajudar el jove a ser membre actiu de l'Església

En el projecte de la Delegació Diocesana de Pastoral de Joventut del bisbat de Solsona, cal distingir-hi uns objectius i unes pautes d'acció.

Dins dels objectius, és important donar a conèixer la delegació i veure el seu camp d'acció, tot projectant-la com una eina útil. En aquest sentit, és també necessari, anar descobrint la realitat interna del bisbat. I això des de l'àmbit general propi, fins a l'individual d'ajudar el jove a prendre consciència de bisbat.

Però tant els objectius esmentats, com les pautes d'acció són molt pràctics.

Així, una de les primeres pautes d'acció per part del delegat, és la d'assistir a les reunions de capellans. I per part de la delegació, assistir a les reunions de tots els grups i moviments. En segon terme, fer una trobada diocesana amb els responsables dels moviments, de les parròquies i dels altres grups locals. I de tot això fer-ne un comentari als diferents mitjans de comunicació locals i comarcals.

D'aquesta manera la pastoral de joventut del bisbat de Solsona, es fa ressò de la Proposta de Pastoral de Joventut de Catalunya i Balears, en el sentit d'anar ajudant el jove a ser membre actiu de l'Església.

ALFONS BUSTO
Del·legat de Pastoral de Joventut del bisbat de Solsona

ESTEVE SERRA PICOLA

RENDES

Immobil·l·ària 9% més plus-vàlua
Lletres Tresor 12% net
Pagarés Empresa 14% brut
Fons Renda 15% net
Obligacions Financer-Fiscal 18% brut
Borsa.....?

Princesa, 20 pral. 1°. 08003 BARCELONA
Telèfon 315 11 74 FAX 310 71 13

LA SARDANA I LA DANSA

JOSEP VENTURA

CALENDARI SARDANISTA 1989 A LA CATALUNYA DEL NORD. - Un total de 15 aplecs, quatre festivals sardanistes, dues competicions de dansaires i dos concerts configuren el calendari d'activitats de l'any 1989 coordinat per la Federació Sardanista del Rosselló. Concretament, el dia 8 de gener es va iniciar el seguit de manifestacions a l'entorn de la nostra dansa, a la vila d'El-na, amb la celebració del 5è. Aplec de Reis. Les activitats han prosseguit el dia 5 de febrer, a Prada, amb l'Aplec del Mil·lenari, que es desenvolupà en sessió de tarda, a la Sala d'Esports Municipal amb l'actuació de les cobles La Principal del Rosselló i Vila de Blanes.

El calendari d'aplec a la Catalunya del Nord continua: el 12 de febrer, va ser a Cabestany; el 26 de febrer, a Canoes; el 19 de març, a Sant Esteve; el 27 de març, a Ceret; el 30 d'abril, a Banyuls de la Marenda; el 4 de maig, a la Roca de les Alberes; el 8 de maig, a Tuir; el 28 de maig, a Tesà; l'11 de juny, a Toluges; el 18 de juny, a Tolosa de Llenguadoc; el 13 d'agost, a Sant Llorenç de Cerdans; el 3 de setembre, a Argelers; i el 23 d'octubre, a Illa del Tet.

Per altra part, el 23 d'abril hom preveu la celebració del Festival Sardanista de Primavera, a la vila de Sant Cebrià; el 6 d'agost, a Prats de Molló, hi haurà ballades de sardanes i concert; els dies 12 i 13 d'agost, a Banyuls de la Marenda se celebrarà un seguit d'actes commemoratius de l'aniversari del Foment de la Sardana local; i el 20 d'agost, a Ceret, tindrà lloc la tradicional diada sardanista, amb ballades, concurs de colles i concert.

El programa de les activitats sardanistes a la Catalunya del Nord es completarà amb dues importants vetllades musicals, que es desenvoluparan el mes de novembre, amb la celebració de la final del 5è. Premi Musical de Composició Sardanista "Banyoles/Ceret" i un gran concert de sardanes a Perpinyà.

CURSET. - Entre el 15 de gener i el 12 de març de 1989 es desenvolupa a Vic el 39è. Curset de Formació Sardanista, promogut per l'Agrupació Sardanista local, que enguany commemora el seu 60è. aniversari. Les classes tenen lloc cada diumenge, a dos quarts de 12 del matí, al Col·legi "Doctor Salarich", van adreçades a nens i nenes a partir de 7 anys i són a càrrec de membres de la colla "Riallera".

RIALLES

Programació imminent

DIUMENGE 19

AMPOSTA: Unió Filharmònica; 16.30 h. Teatre: Grup Teatre de Cordó - Espectacle: **Contes de Cordó**.
BADALONA: Centre Parroquial Sant Josep; 18 h. Teatre: Grup Títelles Naip - Obra: **El Canigó**.
BLANES: Esbarjo Parroquial; 18 h. Cinema: **La Flauta dels sis Barufets**. Pel·lícula franco-belga de dibuixos animats.
CALAF: Casal; 18.30 h. Teatre de Títelles: Grup L'Estenedor - Espectacle: **Què s'ha fet d'aquelles flors?**
CALAFELL: Auditori Municipal; 18 h. Teatre: Grup Teatre de la Nau - Obra: **Els músics de Bremen**.
L'HOSPITALET DE LLOB.: Centre Parroquial Sant Isidre; 12 h. Teatre: Grup L'Estaquiro - Obra: **Subsòl**.
IGUALADA: Ateneu; 12.15 h. Teatre: Grup El Tallereta de Salt - Obra: **El metge per força**.
MALGRAT DE MAR: Centre Parroquial; 17 h. Teatre: Grup Teatre Arca - Obra **Marco i Polo o viceversa**.
MOLINS DE REI: Joventut Catòlica; 17.30 h. Cinema: **La Ciutat dels Gats**. Pel·lícula hongaresa de dibuixos animats.
MOLLET DEL VALLES: Teatre Municipal "Can Gomà"; 12 h. Teatre: Cesc Serrat Rondallaire - Espectacle: **Contes de Llum**.
OLESA DE MONTSERRAT: Teatre de la Passió; 17 h. Teatre: Grup Llamp Teatre - Obra: **Brams o La Kúmedia dels Horrors**.
OLOT: Teatre Principal; 12 h. Teatre: Grup Toc de Retruc - Obra: **Roda, Roda, Molinet!**
PALAFRUGELL: Centre Fraternal; 17.30 h. Teatre: Companyia de Teatre La Trep - Obra: **Les Joguines Oblidades**.
SANT BOI DE LLOBREGAT: Ateneu Santboià; 12 h. Teatre: Companyia Curial - Obra: **La Llegenda de l'Atlàntida**.
SANT FELIU DE GUÍXOLS: Centre Excursionista Montclar; 12 h. Teatre: Grup Gent - **El Rei i el Drac**.
SOLSONA: Cinema Espanya; 12 h. Teatre: Grup Camerata de Cançó Tradicional - Obra: **La Cançó més bonica del Món**.
TÀRREGA: Institut de Batxillerat; 17 h. Teatre: Grup Roseland Musical - Obra: **Blau Mari**.
TERRASSA: Centre Cultural de la C.E.T.; 12 h. Teatre de Títelles: Grup Títelles Babi - Espectacle: **Papers, Paperets i Paperines**.
CERVERA: Casal; 22.30 h. Teatre: Grup El Llamp Teatre - Obra: **Brams o La Kúmedia dels Horrors**.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Equador, 53, ent. 4t.
Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
Pref. Concert entrevista.

VALENTINE

La pintura ideal

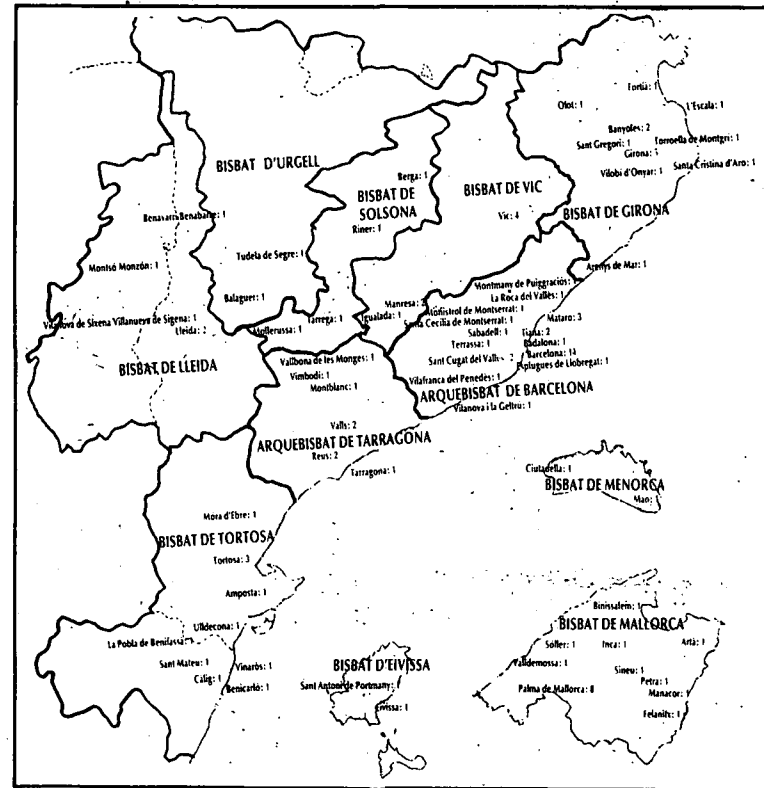
Una "Guia" de les comunitats contemplatives de Catalunya i Balears digne de ser llegida

D'acord amb el desig dels responsables de les Delegacions Diocesanes de Catalunya i les Balears he llegit amb fruïció el fullet que acaben de publicar referent a les comunitats contemplatives residents a la nostra terra i a les illes, titulat "Les Comunitats Contemplatives de les Diòcesis de Catalunya i les Balears" i crec que així mateix ho sentiran tots els cristians dels esmentats bisbats que tinguin la oportunitat de poder-lo llegir.

Com a cristià crec que es motiu d'intima satisfacció de poder constatar com, malgrat el materialisme i la descreença moderna, en la nostra terra i en les illes, són 1.641 els germans nostres residents en 103 comunitats que, fidels al seu carisma de l'entrega total a Déu i a la edificació d'una vida evangèlica viscuda amb plenitud. Comunitats nombroses com la dels benedictins de Montserrat, amb 90 monjos o les benedictines de St. Pere de les Puel·les i de St. Benet, de 52 i 50 religioses respectivament, omplen el cor d'alegria igualment que els 35 monjos de Poblet, les 309 clarisses, les 287 carmelites, les 118 dominiques, les 55 jerònimes i les 47 agustines de diversos monestirs, pel fet que suposa llur generositat espiritual i entrega.

Es també motiu d'esperonament en la nostra vida ascètica l'exemple de les 56 caputxines, les 35 minimes, les 15 monges cartoixanes, els 16 ermitants de Mallorca i les 15 modernes "Germanetes Monàstiques de Betlem" de Lleida, pel seu marcat esperit de penitència que tant es contraposa amb el nostre esperit acomodaticí.

Finalment com a catalans i en la coincidència de la celebració del mil·lenari de Catalunya hom agraeix a la majoria de les esmentades comunitats centenàries l'aportació espiritual i material en la formació del nostre esperit cristià, fet d'austeritat, ordre i treball. Les dades de les fundacions de co-

Mapa dels bisbats catalans i balears amb l'ubicació de les comunitats contemplatives.

munitats, avui plenes de vida, com l'any 801 de St. Pere de les Puel·les, 1018 de St. Daniel de Girona, de 1025 de Montserrat, de 1153 de Poblet, de 1157 de Vallbona, de 1250 de les Sant Joanistes, de 1267 de les primeres clarisses de Castelló d'Empúries i d'altres moltes dels segles XIII, XIV, XV i XVI que per la manca de temps no citem, fan sentir la més profunda emoció i goig interior a títol de cristians i catalans.

Déu faci que la lectura de l'esmentada "guia", que hem de creure que seran molts els que la llegiran, desperti en el cor dels seus lectors l'amor i agraïment vers aquesta multitud de germans nostres que fan de la seva vida una

ajuda espiritual i moral per tots nosaltres i que desperti alenada de vocacions entre els molts joves dels dos sexes que cerquen camins en la seva vida i que ens confirmi a tots els lectors la nostra voluntat de ser cada dia més cristians i més catalans agraïts a les esmentades arrels.

JAUME ARMENGOL

Es pot demanar d'esmentat fullet "Les Comunitats Contemplatives de les Diòcesis de Catalunya i Balears" a: Delegació Diocesana per a la Vida Religiosa de cada un dels bisbats, o bé al Monestir de Carmelites Descalces, Avda. Montilini, 27. 17002-GIRONA.

RACÓ DEL LLENGUATGE

Nombres i lletres (1)

ALBERT PERA

En l'expressió i comunicació dels humans hi ha dos llenguatges diferents i complementaris. El de les lletres ens permet evadir-nos de la realitat, atènyer els cims de la poesia i de les il·lusions, enlairar-nos en la teologia i el misticisme amb els mots propis de les sensacions inefables. En canvi no hi ha res tan exacte com el càlcul que acusen els nombres.

No em trobo bé, és una frase que descriu una situació que pot arribar a ser mot ambigua, fluctuant i, fins i tot imaginària; però si podem precisar i dir: tinc trenta-nou graus de febre, ja hem concretat molt la qüestió i amb aquest símptoma clar ja es pot aventurar un diagnòstic. Tinc fred és una apreciació subjectiva, no necessàriament compartida, però el nombre de graus de temperatura ens dirà si la lògica acompanya la sensació de fred sentida.

El cansament desproporcionat, la pal·lidesa, l'absència de gana, poden indicar anèmia, però hom no en tindrà la certesa fins que les anàlisis exposin,

sense lloc a dubtes, els milions de glòbuls roigs que conté cada mil·límetre cúbic de la sang del pacient.

Ser ric i ser pobre són conceptes sempre relatius i subjectes a tota mena de comparances, però els comptes corrents bancaris amb les seves rastelles de números positius i negatius —negres o vermells— ens donen uns resultats o saldos que reflecteixen la disponibilitat de diners amb exactitud. Segons la xifra considerarem ric o pobre —de diners, és clar— el titular del compte.

Podem contraposar, doncs, aquests dos llenguatges, el de les lletres i el dels nombres. Amb les lletres ho podem dir tot o gairebé tot. Expressem sentiments, idees, passions. I també són el material amb què els grans artistes de la ploma, poetes, novel·listes, dramaturgs, han construït les obres mestres de la literatura. En totes les branques de les ciències i de les arts

les lletres són el vehicle de comunicació indispensable. Quan els estudiants s'enfronten amb la difícil alternativa d'haver de triar entre el camí de les lletres o bé el de les ciències cal que siguin conscients que, sigui quina sigui la decisió presa, no podran prescindir del domini de la llengua i de les lletres, aquests senyals escrits que tantes coses ens diuen quan hi passem els ulls per sobre.

PERLES ORTOGRÀFIQUES

Darrera etapa. Sempre que l'agremiat s'interessi en adreçar-se al Gremi, tindrà de consignar el número d'identificació que figura al front d'aquest carnet. Això ben dit és: Sempre que l'agremiat s'interessi a adreçar-se al Gremi haurà de consignar el número d'identificació que figura davant d'aquest carnet. Quatre faltes més, que sumades a les anteriors, ben comptades, fan quinze, i no tretze com vaig dir primer.

MODA

Elegant i confortable abric de pell de linx rus. S'adorna amb gran coll.

Abric ample i envoltant realitzat en bisó salvatge treballat en diverses direccions.

Abric de caracul swakara gris, amb eskena sobreposada aguantada per dos botons a la cintura.

Anna Escuer Alta Pelletèria, va presentar la seva col·lecció tardor-hivern '88/89 en la qual variades i exquisites peces de pell per a dona, plenes d'imaginació creativa ens demostraren el gran esforç d'aquesta creadora que, juntament amb tot el seu equip, ha sabut treballar sense reserves fins aconseguir una vegada més sobrepassar l'èxit.

La col·lecció que fou presentada en els salons d'un cèntric i conegut hotel barceloní, ha estat completament realitzada sobre acurats dissenys que es desenvolupen entre pe-

ces netament funcionals dins una línia esportiva i les de gran vestir, que aporten l'estil personalíssim de la seva creadora basat sempre en un traç segur i precís, la primícia d'un anhelat primer lloc dins l'ambient pel·leter espanyol.

Una passarel·la d'ambient fresc a base de pells caracul estampat per a gent jove, que en algunes ocasions es presentà

reversible color indi parodiant les peces texanes. Força ratmoussé arrasat i tintat per a peces de tall esportiu dins una línia marcadament "sport-wear" d'original concepte.

Moltes combinacions de pell i napa; mouton tintat combinat amb teles estampades. Presència de "raccoon", "putoise" i "sobaki", caracul swakara gris per a abrics de tall

molt atrevit amb ornament de diversos volants i, en el capítol de bisons, es veieren els anomenats "demi-buff" i salvatges per abrics de gran vestir, molts bisons treballats al biaix i a través, abrics amb esqueses sobreposades, mentre altres s'adornen d'amples franges als baixos; alguns abrics molt confortables i envoltants en pell de linx rus i gat linx americà.

El negre, el marró i el gris foren els colors preferits de tota la col·lecció, si bé es comptà amb la presència d'algunes notes de color. Una breu però molt encertada línia de peça masculina, la qual va saber combinar amb autèntic mestratge el pel·llarg amb les pells de pel·l napat per abrics, jaquetes i caçadores.

Tot això es va veure amb ritme de bona música i davant d'un públic nombros i cada dia més interessat per les peces de pell.

MARIA JOSE EJARQUE

La temptació de les pells

COSTUMS I TRADICIONS

Un sant meler, la seva fira i els óssos

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

A bans de la reforma del calendari litúrgic feta el 1970, el dia 24 de febrer era sant Macià, o Matias —així, amb a— però ara, el sant l'han entronitzat, diem-ne, el 14 de maig. Hi surt guanyant pel que fa al bon temps.

I doncs, per què en parles avui? pot preguntar-me algun lector. I jo hauré de respondre amb un parell de raons.

En primer lloc, perquè si bé diem la setmana passada que el dia de Sant Valentí —el 14—, era l'indicat pels casoris dels ocells, sant Macià els protegeix i n'assegura les cries. També, és clar, és dia indicat per casarse, si més no, els més tocatardans. Amb el canvi de data, no sé si el sant continua amb aquesta feina, ja que, segons sembla, pel maig ja ha nascut la fillada.

El refranyer diu: "Per Sant Matias canten els ocells llurs alegries", "Per Sant Macià, els ocells es volen casar".

Una altra raó és perquè a Crespià celebren la fira dita de la mel i si bé el sant els ha deixat, ells segueixen amb la fira, no sé si amb el mateix esplendor meler d'antany, quan el lloc era considerat el més important per l'elaboració de tal producte.

Organitzaven la fira els obrers de l'altar de sant Macià, raó per la qual els deien "macies" com a renom afectuós. El costum venia de molt lluny en virtut d'un dret consuetudinari, segons el qual, cada marxant que acudia al fira, havia de donar-los una cullerada de mel. Una vegada feta l'arplega, els "macies" po-

saven, també, parada, en competència amb els marxants els quals ja hi comptaven. Del que en treien de la venda —segons sembla que sense posar preus més baixos que els altres—, servia per a mantenir el culte al sant.

També hi havia una altra característica. Els estudiants de localitats veïnes com Banyoles, Besalú, i altres anaven a Celrà per "argüir", és a dir, que uns enfilats en arbres —especialment figueres— discutien amb els de baix sobre temes diversos. Ho feien en llatí macarrònic i encara que l'altra gent no hi entenia res, ni potser ells mateixos sabien què deien, hom s'ho passava molt bé.

Entre les danses que hi solia haver, figurava la de "Rosaura de l'Ós", basada en un romanço que narrava les desventures d'una noia, a la qual el seu festejador va dur a un bosc, va lligar-la nua a un arbre després d'haver-ne abusat. Descoberta per un caçador que perseguia un ós, va alliberar-la.

Suposo que la relació de la dansa amb la fira, deu venir del fet de ser goluts i llaminers de mel els óssos. Tant que a vegades robaven dues arnes o bucs, una amb cada pota davantera, se les enduien lluny de les pobres abelles que debades intentaven clavar-los el fibló a través de la seva hirsuta pelussera. Després de cruspir-se la mel d'una arna l'altra la portaven a la cova per la seva parella i els fillets.

Sigui com sigui, potser, també, els óssos han canviat d'escenari.

CUINA

Pastís de fruites fresques

Per al pastís	Per a la crema	Ornament
4 ous	1 llimona	2 kiwis
150 gr. sucre pols	7 cullerades sucre	2 rodanxes pinya
100 gr. farina	1 cullerada maizena	una mica de raïm
1 culleradeta Royal	1 vas d'aigua	unes maduixes
	1 ou	2 mandarines

2 fulles cola de peix. 4 o 5 terrossos de sucre.

Bateu els rovells amb el sucre en pols fins que formi relleu, afegiu la farina a poc a poc i remeneu sempre, després la culleradeta de llevat Royal i les clares batudes a punt de neu forta. Ompliu un motlle rodó untat amb mantega, poseu-hi paper de plata en el fons, untat també, ompliu-lo amb el que heu preparat. Poseu-lo a forn calent però suau, uns 25 minuts forn de baix i 5 o 6 en el gratinador. Quan estigui llest tombeu-lo sobre una graella perquè es refredi.

Prepareu la crema de llimona ratllant la pell i espremeu-ne el suc. Bateu l'ou com per a fer truita afegiu el sucre després un vas escàs d'aigua amb la maizena dissolta, el suc i la pell ratllada de llimona, remeneu-lo sobre foc suau fins que s'espesseixi, després passeu-lo per un colador de tela metàl·lica i deixeu-lo refredar.

Partiu el pastís en dos discs, poseu una capa de crema de llimona i torneu-lo a reconstruir, unteu el caire amb la crema, agafeu-lo amb les dues mans i passeu el caire sobre un plat amb els terrossos picats, després poseu-lo en la plata de servir i cobriu el sobre del pastís amb la crema. Adorneu-lo amb la fruita tallada, posant-ne una mica en el centre i les altres formant cercles, segons el gust de cadascú. Desfeu la gelatina amb molt poca aigua calenta i una cullerada de sucre.

Pinteu totes les fruites amb aquest almívar.

MARIA GLÒRIA MONTAÑOJA

LLANES ARDILLA

Orientació de punt. Jerseys d'encàrrec. Teixits de batista brodada i organdi.

Diputació, 405, entre Nàpols i Sicília.
Tel.: 232 65 15 - 08013 BARCELONA

ENCREUATS

Per ROSA COLLELL

FOTO: FEM. QUE TÉ EL COR DUR.

ADVERTIMENT, AÍS. PRODUCCIÓ.

PRESSAGI. TOT SOL.

ROSTIDOR.

COMPOSICIÓ PER A LLOAR DEU, P. PREFIX QUE VOL DIR DINTRE PREPOSICIÓ.

SENSE RODA ABBREVIATURA DE SANT FAIG SÈR-VIR.

31416 PLANTA PER AMANIDA. FOTO. I COM VA NOCI?

ENTRELLA. AMENT DE L'ORDA GTE. ESTIRAT DEL CAPS.

CONSONANTS LORRELATIVES.

CONSONANTS LORRELATIVES. REFERENT A LA DESENDA.

SEIENTS QUE OCUPEN ELS DIPUTATS LLONGUUA BASCA.

FEM. SENSE RODA. NÚMERO.

SUFIA DONAT ALS ENZIMS. CONSONANTS.

CONSONANTS REPETIDA. MONESTIR.

VOCAL SE GUIT DE SI. GLES D'UN PARTIT NACIÓ. NALISTA.

ACUSATIU DE. TU DE IS PERSONA. DESPULLADET.

CONSONANTS DIFERENTS.

INFANT. FORT NO TOU.

LLETRES DIFERENTS.

ENTREGA.

LLETRES DIFERENTS.

INCERTESA.

LA TEVA.

ELEMENT HOMÈTAL. LIC DEL TER CER GUR.

CONSONANT.

FILATELIA

Per ENRIC GRAUPERA

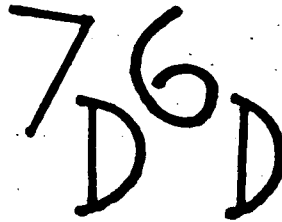

SANT NICOLAU DE MIRA

L'any 1987, el Vaticà commemorà el Nou-cents Aniversari del trasllat de les relíquies de Sant Nicolau de Mira, a Bari (Itàlia). Nasqué a Patara Lícia (Àsia Menor) als voltants del 270. Fill únic de família rica, fou famós per la seva caritat. Morí entre el 345 i el 352, hi fou sepultat a l'església de Mira, on romangué fins el 1087, en què fou traslladat a Bari.

JEROGLÍFIC

DIUEN QUE LES TÉ EL GAT

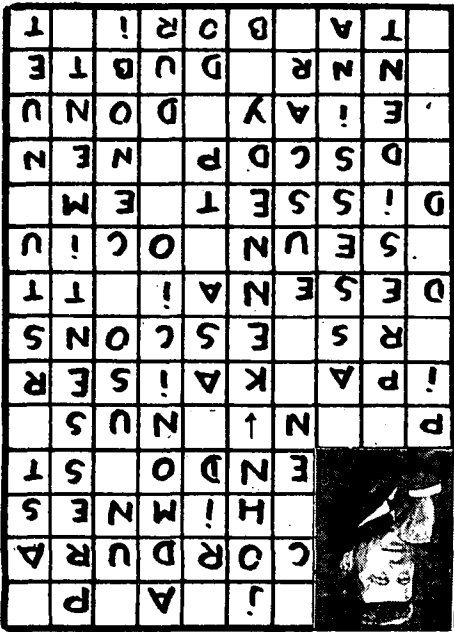

Solució al 490
DES DE DEMÀ
(DD) DES (D)
DE D (M) EMA

CLASIFICACIONS

1.	REAL MADRID	PJ	PTS	20	34+14	
2.	F.C. BARCELONA	PJ	PTS	21	33+13	
3.	AT. MADRID	PJ	PTS	21	25+3	
4.	VALENCIA	PJ	PTS	21	24+2	
5.	CELTA	PJ	PTS	20	24+4	
6.	OSASUNA	PJ	PTS	20	23+3	
7.	GIJON	PJ	PTS	21	23+3	
8.	VALLADOLID	PJ	PTS	21	22+2	
9.	SEVILLA	PJ	PTS	21	22	
10.	ATH. BILBAO	PJ	PTS	21	22	
11.	OVIEDO	PJ	PTS	21	21-1	
12.	LOGROÑES	PJ	PTS	21	21+1	
13.	ZARAGOZA	PJ	PTS	21	20	
14.	REAL SOCIEDAD	PJ	PTS	20	19+1	
15.	MURCIA	PJ	PTS	21	17-3	
16.	MALAGA	PJ	PTS	21	15-7	
17.	CADIZ	PJ	PTS	21	15-7	
18.	BETIS	PJ	PTS	21	14-6	
19.	R.C.D. ESPAÑOL	PJ	PTS	21	12-10	
20.	ELCHE	PJ	PTS	21	10-12	

SOLUCIÓ

SOPA DE LLETRES

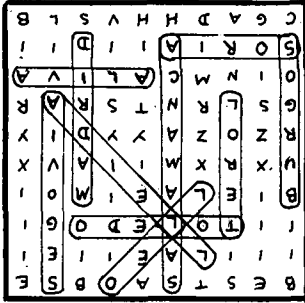
Per SNOOP

CERCAR 10 PROVÍNCIES ESPANYOLES QUE NO TENEN MAR

SOLUCIÓ

DIAG: Lleida, Lleó.
VERT: Burgos, Terol, Salamanca, Madrid, Segovia.
SORIA.
HORIZ: Toledo, Avila (Al rev.).

ESCACS

Per JAUME MORA

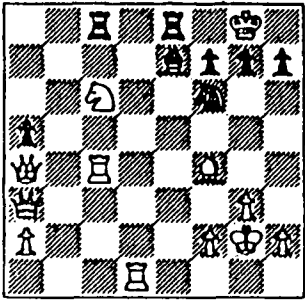
DIAGRAMA 261

Blanques juguen i guanyen.

Es com si la partida fos a punt de guanyar-se, i efectivament una de molt senzilla decideix.

Solució al diagrama 260

1 Ab1-f5 e6xf5, (si...Ac7-e5, Df6xe5 e6xf5, 3 Ta3-e3) 2 Ch6xf5 i mat inevitable o la dama.

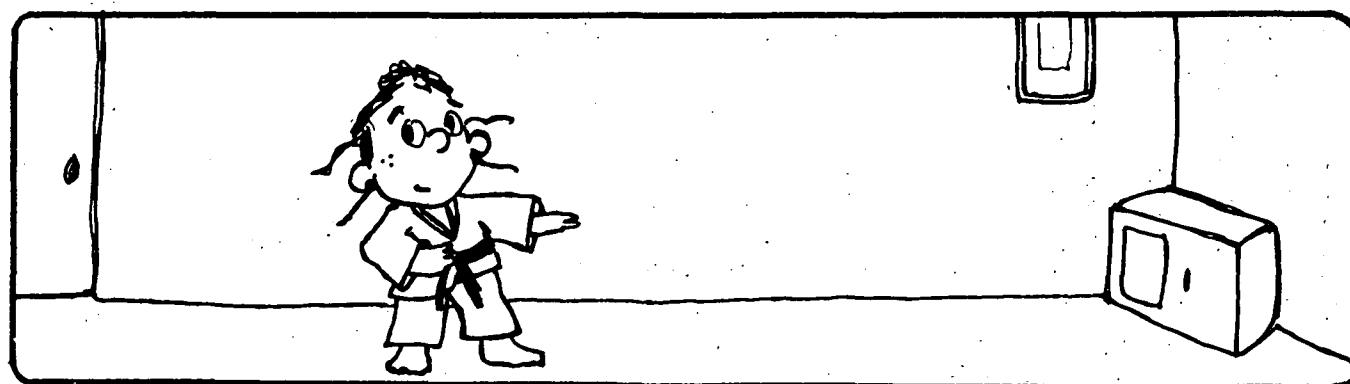
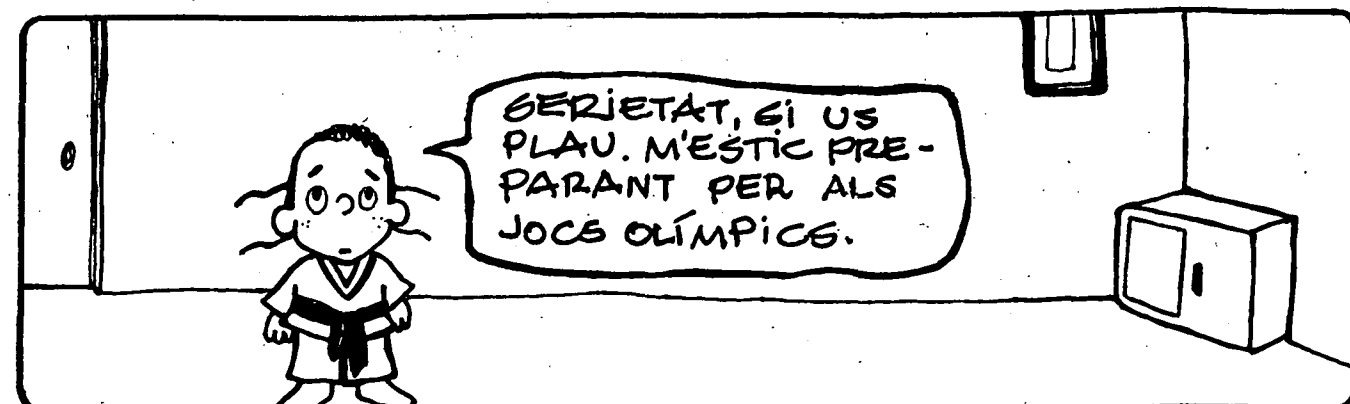

RESULTATS

OVIEDO-SEVILLA	0-0
ATH. BILBAO-AT. MADRID	1-1
LOGROÑES-CADIZ	1-0
CELTA-MALAGA	2-0
MURCIA-ESPAÑOL	1-0
BARCELONA-ELCHE	2-0
VALLADOLID-VALENCIA	1-1
ZARAGOZA-OSASUNA	0-1
R. MADRID-SP. GIJON	5-1
BETIS-R. SOCIEDAD	1-1

LA TRAVESSA

1. Oviedo-Sevilla	X
2. Ath. Bilbao-At. Madrid	X
3. Logroñes-Cádiz	1
4. Celta-Málaga	1
5. Murcia-Español	1
6. Barcelona-Elche	1
7. Valladolid-Valencia	X
8. Zaragoza-Osasuna	2
9. R. Madrid-Gijón	1
10. Betis-R. Sociedad	X
11. Lèrida-Burgos	1
12. Alcira-Figueras	2
13. Castellón-Salamanca	X
14. Santander-Coruña	2
Pleno al 15 (Jerez-Huelva):	2

L'EXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

N.º 446

Històries d'Eixerits

El meu "Bonny"

"Bonny" és el meu gos. És un gos petit i rabassut, però més espavilat que un xínxol. Un dia al vespre, ja fosc, vàrem trobar-lo al portal de casa, grinyolant de gana i de fred. Jo vaig pensar que potser plorava perquè es trobava sol. Al collar portava una xapa que diu: "Bonny"; i Bonny li diem.

A mi les bèsties i les bestioles m'agraden d'allò més. Són com una joguina viva. El "Bonny" quan el crido, ve cuita-corrents, s'aclofa als meus peus, belluga la cua, treu la llengua i em mira amb els ulls oberts com preguntant-me: "Què vols?". Jo li faig una carícia i s'ajeu vora meu.

La mare s'enfada perquè, quan vaig a l'habitació, no triga pas gaire a venir i amb la pota rasca la porta com qui truca per entrar. És clar, malmet la pintura i la fullola. Quan l'obro, entra amb posat de bon minyó i s'ajeu a qualsevol racó on no faci nosa. Si li dic alguna cosa com qui el renya, s'amaga a corre-cuita sota el llit. És com la seva barraqueta. Si m'aixeco treu el cap per veure si me'n vaig o si em quedo. Si em quedo, torna al cau; si surto, m'encalça.

Em sembla que és exagerat dir que el gos és un amic de l'home. Bé, deu ser una manera de parlar. En tot cas, jo sóc molt més amic dels meus amics que no pas del "bonny". L'amistat autèntica és cosa de persones que, tot fent camí plegats, compartim les nostres alegries i les nostres dificultats i ens ajudem els uns als altres a ser feliços.

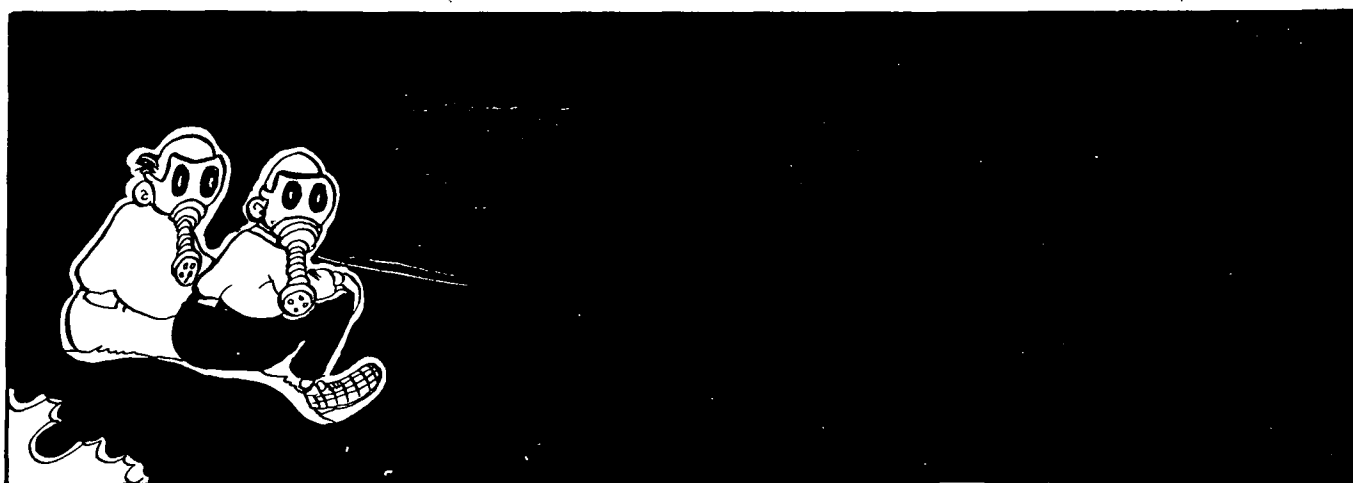
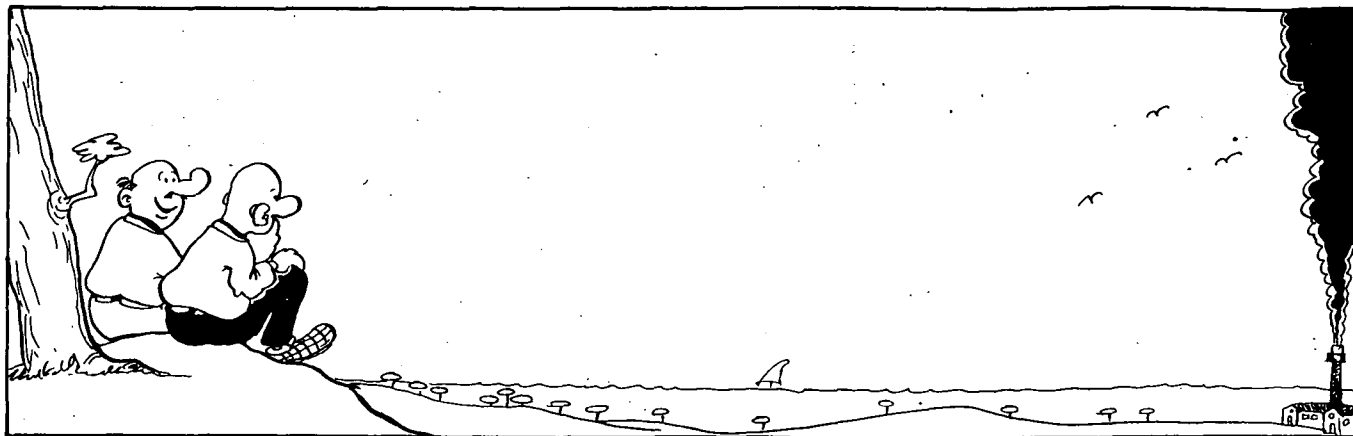
El "Bonny" però, també me l'estimo, eh? Bonny!, vine, anem, anem...

L'Eixerit

SEMPRE EMPASTI FAT DE FANG,
TINC UN NÉT QUE
ÉS MÉS BRUT...!

EN BADOSA I EN BASORA

Jesús ens parla

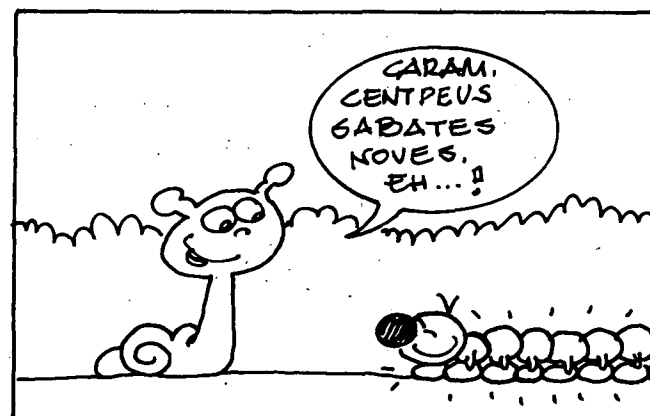
Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons sant Lluc, capítol 9, versets del 28 al 36 (Lc 9:28-36).

Reflexionem: 1. Pere, Joan i Jaume, apòstols i amics íntims de Jesús, foren testimonis d'una nova "manifestació" de la divinitat de Jesús, com a signe i penyora de la seva resurrecció. Confidencialment, com es parla als amics, aquells dies Jesús havia parlat de la seva mort a Jerusalem. Els deixebles no ho acabaven de comprendre, però Jesús, amb la seva transfiguració, refermava la seva fe.

2. La transfiguració de la Humanitat de Jesús (Jesús és vertader home), manifesta la seva Divinitat (Jesús és vertader Fill de Déu). Tota la Història d'Israel (Moisès-Patriarques; Elies-Profetes) mirava cap a aquest moment central de la Salvació (Vida; mort i resurrecció de Jesucrist).

3. Nosaltres, per la fe, pel Baptisme, per la Gràcia, pel do de l'Esperit, hem estat agraciats amb la vida divina de fills de Déu. Aquesta realitat "divina" que és la veritat del cristià, també un dia transfigurarà la nostra existència, i resplendirà plenament en nosaltres la glòria dels fills de Déu.

El mossèn

DIUMENGE - 19

- 11.00 Signes dels temps:
L'espai mensual de diàleg porta un nou tema polèmic a "Signes dels temps" per conèixer el punt de vista de l'Església. En aquesta ocasió es parlarà de l'activitat de l'Església en el camp de la rehabilitació de drogaaddictes amb la presència de Bertomeu Català, Maria Salvat i Joan Sans.
- 11.30 Matinal a TV3.
- 13.00 Matí Esports.
- 14.30 Gol a gol - 1.
- 15.00 Telenotícies.
- 15.25 El temps.
- 15.30 Història de Catalunya - 18.
- 15.45 Les aventures de Guillem Tell, Ballesta - 7.
- 16.10 Tarda d'aventures èpiques: "La guerra de Troia".
- 18.00 Gol a gol - 2.
- 18.15 Basquet.
- 19.45 Gol a gol - 3.
- 20.00 Mediterrània: "Oli daurat".
- 20.30 Telenotícies.
- 20.55 El temps.
- 21.00 30 minuts.
- 21.30 A cor obert. (D): "Eliminàtoria".
- 22.30 Gol a gol - 4.

DILLUNS - 20

- 12.00 Universitat oberta (D).
- 12.30 TV3, segona vegada: "Gol a gol".
- 13.30 Mag-Magazine.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.00 El temps.
- 15.10 Bona cuina.
- 15.15 Els veïns - Cap 13.
- 16.05 Simon i Simon: "L'esquelet que va sortir de l'armari".
- 16.50 Universitat oberta (D): "Rates i super rates. Herbes i super herbes".
- 17.15 Els viatges de Tortillard.
- 17.40 Dibuixos animats.
- 18.00 Ferdinand volador - 3.
- 18.45 L'os yogui.
- 19.10 Judes Xanguet i les maniquins: "Perles bessones".
- 19.45 Filiprim.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.10 Filiprim.
- 21.15 Bona cuina.
- 21.20 L'escurçó negre (D): "El Socarrador Ensumabruixes".
- 22.00 Dilluns, dilluns.
- 23.05 Allo, allo (D) - 2.
- 23.40 Telenotícies.

DIMARTS - 21

- 12.00 Universitat oberta (D).
- 12.30 TV3, segona vegada: "Musical juvenil" - "30 minuts".
- 13.30 Mag-Magazine.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.00 El temps.
- 15.10 Bona cuina.
- 15.15 Els veïns - Cap. 14.
- 16.05 Simon i Simon: "Entre l'espasa i la paret".
- 16.50 Universitat oberta (D): "El procés de Poisson".
- 17.15 Els viatges de Tortillard.
- 17.40 Dibuixos animats.
- 18.00 Exploració i aventures.
- 18.30 Oh! Bongònia.
- 19.10 Luzie, el terror del barri: "Un passeig per la ciutat".
- 19.45 Filiprim.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.10 Filiprim.
- 21.15 Bona cuina.
- 21.20 Dallas (D): "Somnis esmicolats".
- 22.10 Crònica 3.
- 23.15 Telenotícies.

DIMECRES - 22

- 12.00 Universitat oberta (D).
- 12.30 TV3-segona vegada: "Crònica - 3".
- 13.30 Mag-Magazine.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.00 El temps.
- 15.15 Els veïns - Cap 15.
- 16.05 Simon i Simon: "La veritat nua".
- 16.50 Universitat oberta (D): "La termodinàmica en acció".
- 17.15 Els viatges de Tortillard.
- 17.40 Dibuixos animats.
- 18.00 Ferdinand volador - 4.
- 18.50 Història de Catalunya.
- 19.10 Motor a fons.
- 19.45 Filiprim.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.

- 21.10 Sorteig Lotto 6/49.
- 21.20 Bona cuina.
- 21.25 Informatiu cinema.
- 21.55 Cinema 3: "Lolita".

- 00.35 Telenotícies.

- 00.50 Motor a fons.

DIJOUS - 23

- 12.00 Universitat oberta (D).
- 12.30 TV3, segona vegada: Mag-Magazine.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.00 El temps.
- 15.15 Els veïns - Cap 16.
- 16.05 Simon i Simon: Universitat oberta (D):
- 16.50 Universitat oberta (D):
- 17.15 La colla de l'Ovide - 1.
- 17.40 Dibuixos animats.
- 18.00 Musical juvenil.
- 18.30 Cinc i acció.
- 19.45 Filiprim.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.10 Filiprim.
- 21.15 Bona cuina.
- 21.20 3 pics i repicó.
- 22.55 Temps de neu.
- 23.10 Esports flash.
- 00.10 Telenotícies.

DIVENDRES - 24

- 12.00 Universitat oberta (D).
- 12.30 TV3, segona vegada: "Temps de neu/Esports flash".
- 13.30 Mag-Magazine.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.00 El temps.
- 15.10 Bona cuina.
- 15.15 Els veïns - Cap. 17.
- 16.05 Simon i Simon (rep.):
- 16.50 Universitat oberta (D):
- 17.15 La colla de l'Ovide - 2.
- 17.40 Dibuixos animats.
- 18.00 Ferdinand volador - 5.
- 18.45 L'os yogui.
- 19.10 Luzie, el terror del barri: "Luzie, i la nevada de l'estiu".
- 19.45 Filiprim.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.10 Filiprim.
- 21.15 Bona cuina.
- 21.20 La vida en un xip.
- 23.00 A debat: "El futur del sindicalisme".
- 00.00 Telenotícies.
- 00.15 Cinema de mitjanit: "La caixa oblonga".

DISSABTE - 25

- 10.00 Sardanes.
- 10.25 Universitat oberta (D).
- 12.25 El Rei Artur.
- 13.50 TV3, segona vegada:
- 14.15 TV3, segona vegada:
- 15.00 Telenotícies.
- 15.25 El temps.
- 15.30 Bona cuina.
- 15.35 Els Bobobops.
- 16.00 Dit i fet.
- 17.30 Bàsquet NBA.
- 19.05 La gran vall (D): "Una nit en una petita ciutat".
- 20.00 Vida salvatge (D):
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.05 Bona cuina.
- 21.10 Sorteig Lotto 6/49.
- 21.20 Pel·lícula: "Dies de vi i roses".
- 23.30 El retorn de Sherlock Holmes: "Wisteria Lodge".

DIUMENGE - 19

- 04.05 El fugitiu.
- 05.55 Documental
- 06.25 Jazz entre amics.
- 07.25 Llarg-metratge: "Popeye".
- 09.00 Informe setmanal.
- 10.00 El dia del Senyor - Santa Missa.
- 11.00 48 hores.
- 11.05 Concert.
- 11.05 Poble de Déu.
- 12.35 L'altra mirada.
- 13.35 Guanyadors
- 14.30 48 hores.
- 15.30 El temps.
- 15.35 Foofur.
- 16.00 Estrenes TV: "El amuleto del diablo".
- 17.40 La pantera rosa.
- 18.10 Jocs de nens.
- 18.30 Alf.
- 18.55 La Piovra - Cap. 8.
- 20.00 Waku-Waku.
- 20.30 48 hores.
- 21.00 A portada.
- 21.30 El temps és or.
- 22.40 Diumenge cinema: "El vuelo del Fénix".
- 01.05 48 hores.
- 01.10 Clàssics en blanc i negre: "Més dura serà la caiguda".

DILLUNS - 20

- 08.00 Bon Dia.
- 08.30 Telediari Matinal.
- 09.00 Al matí.
- 13.30 3 x 4.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Nanny: "El anillo".
- 16.30 La tarda.
- 17.55 Avanç Telediari.
- 18.00 Els mons de Yupi.
- 18.30 Terry i els pistolers.
- 19.00 Dona-li la volta.
- 19.30 De pel·lícula.
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.00 El temps.
- 21.15 El preu just.
- 23.00 Jutjat de Guàrdia: "La nevada".
- 23.30 Documents TV.
- 00.25 Telediari - 3.
- 00.45 Telesport.
- 01.00 La Nit.
- 02.00 La Comèdia: "El asombro de Brooklyn".

DIMARTS - 21

- 08.00 Bon dia.
- 08.30 Telediari matinal.
- 09.00 Al matí.
- 13.30 3 x 4.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Nanny: "Ceniza a la ceniza".
- 16.30 La tarda.
- 17.55 Avanç telediari.
- 18.00 Els mons de Yupi.
- 18.30 El misteri de la flor màgica.
- 19.00 L'Espanya humida.
- 19.30 Entre línies.
- 20.00 Carrer tranquil.
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.00 El temps.
- 21.15 Tariro, tariro.
- 22.25 Sessió de nit:
- 01.00 Telediari - 3.
- 00.30 Telesport.
- 00.45 Testimoni.
- 00.50 La Nit.
- 02.00 Filmoteca del dimarts: "Memorias de la cárcel".

DIMECRES - 22

- 08.00 Bon dia.
- 08.30 Telediari matinal.
- 09.00 Al matí.
- 13.30 3 x 4.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Nanny:
- 16.30 La tarda.
- 17.55 Avanç telediari.
- 18.00 Els mons de Yupi.
- 18.30 Històries d'aquí i d'allà.
- 19.00 Circ Pop.
- 19.30 Parlant clar.
- 20.00 Vida amb Lucy.
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.00 El temps.
- 21.15 Els imperis perduts.
- 22.15 Cançó trista de Hill Street:
- 23.10 Més estrelles que en el cel.
- 00.05 Telediari - 3.
- 00.25 Telesport.
- 00.40 La nit.
- 02.00 Repeticions TVE: "Ambiciosa".

DIJOUS - 23

- 08.00 Bon dia.
- 08.30 Telediari matinal.
- 09.00 Al matí.
- 13.30 3 x 4.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Nanny:
- 16.30 La tarda.
- 17.55 Avanç telediari.
- 18.00 Els mons de Yupi.
- 18.30 L'aldea de l'Arce.
- 19.00 Sopa d'oca.
- 19.30 Amb les mans a la massa.
- 20.00 Mare i fill.
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.00 El temps.
- 21.15 Llum de lluna:
- 22.15 Dret a discrepar.
- 23.45 A mitja veu.
- 00.15 Telediari - 3.
- 00.35 Telesport.

- 00.50 La Nit.
- 02.00 Producció espanyola:

DIVENDRES - 24

- 08.00 Bon dia.
- 08.30 Telediari matinal.
- 09.00 Al matí.
- 13.30 3 x 4.
- 15.00 Telediari - 1.
- 15.35 Nanny.
- 16.30 La tarda.
- 17.55 Avanç telediari.
- 18.00 Els mons de Yupi.
- 18.30 La llanterna màgica.
- 19.30 Alquibla.
- 20.00 Els problemes creixen.
- 20.30 Telediari - 2.
- 21.00 El temps.
- 21.15 En família.
- 22.20 Divendres cinema:
- 00.10 Telediari - 3.
- 00.30 Telesport.
- 00.45 La Nit.
- 02.00 Llarg-metratge:

DISSABTE - 25

- 03.40 Documents TV.
- 04.40 Arrels:
- 05.30 La bona música.
- 05.30 De pel·lícula.
- 07.35 Llarg-metratge:
- 09.00 Nova Gent.
- 10.00 Calaix desastre.
- 13.15 Loteria.
- 13.30 Suplements - 4.
- 14.30 48 hores.
- 15.30 El temps.
- 15.35 Isidor.
- 16.05 Primera Sessió:
- 18.25 Rockopop.
- 19.30 Els altres pobles.
- 20.30 48 hores.
- 21.05 Informe setmanal.
- 22.15 Dissabte nit.
- 23.15 Juncal - Ep. 2
- 00.15 48 hores.
- 00.20 Filmoteca TV:

DIUMENGE - 19

- 9.30 Santa Missa.
- 10.00 Objetivo 92.
- 12.00 Estudi Estadi.
- 14.50 L'Informatiu Cap de Setmana.
- 15.00 Estudi Estadi.
- 18.00 Sesión de tarde: "La obsesión".
- 19.45 Tria el 2.
- 20.00 L'informatiu cap de setmana.
- 20.30 Monestirs (I).
- 21.00 Estudio Estadio.
- 22.30 Debat-2.
- 23.30 Futbol europeo.
- 01.00 Apuntes biográficos.

DILLUNS - 20

- 13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
- 13.05 Vida Monàstica (I).
- 13.35 Capitoli - 169.
- 14.00 Teledues.
- 14.30 L'Informatiu Migdia.
- 15.00 Bellesa i poder - 197.
- 15.30 Perfiles de la aviación.
- 16.45 Futbol: "Iraq-Espanya".
- 18.40 Avanç de l'Informatiu Vespre.
- 18.45 La palmera.
- 20.00 L'Informatiu Vespre.
- 20.30 Panorama.
- 21.00 Via olímpica.
- 21.05 Cine club.
- 22.45 La luna.
- 00.00 Últimas preguntas.
- 00.30 Jazz entre amigos.

DIMARTS - 21

- 13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
- 13.05 Panorama.
- 13.35 Capitoli - 170.
- 14.00 Teledues.
- 14.30 L'Informatiu Migdia.
- 15.00 Bellesa i poder - 198.
- 15.30 Perfiles de la aviación (4).
- 16.30 De pura sangre.
- 17.30 Plàstic.

- 18.30 Avanç de l'Informatiu Vespre.
- 18.35 La palmera.
- 20.00 L'Informatiu Vespre.
- 20.30 Hammer - Cap. 10.
- 21.00 Via olímpica.
- 21.05 Vuelta ciclista a la Comunidad Valenciana.
- 21.15 El nuevo espectador.
- 22.15 Tendido cero.
- 22.50 Tribunal popular.
- 23.45 Alicia.
- 00.50 La buena música.
- 01.50 Suplementos - 4.

DIMECRES - 22

- 13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
- 13.05 Pyrenees, Pirineos.
- 13.35 Capitoli - 171.
- 14.00 Teledues.
- 14.30 Futbol: "Noruega-Espanya".
- 16.30 De pura sangre.
- 17.30 Plàstic.
- 18.30 Avanç de l'Informatiu Vespre.
- 20.00 L'Informatiu Vespre.
- 20.30 Pyrenees, Pirineos.
- 21.00 Via Olímpica.
- 21.05 Vuelta ciclista a la Comunidad Valenciana.
- 21.15 Especial.
- 23.00 Europa.
- 23.30 Se ha escrito un crimen: "Tiempo de consumición y abatimiento".
- 00.45 Tiempo de creer.
- 01.00 Suplementos - 4.

DIJOUS - 23

- 13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
- 13.05 Europa.
- 13.35 Capitoli - 172.
- 14.00 Teledues.
- 15.00 Bellesa i Poder - Cap 199.
- 15.30 Perfiles de la aviación (5).
- 16.30 De pura sangre.
- 17.30 Primera función.
- 19.00 Avanç de l'Informatiu Vespre.
- 19.05 La palmera.
- 20.00 L'Informatiu Vespre.
- 20.30 Portes de Catalunya.
- 21.00 Via olímpica.
- 21.05 La claror daurada - Cap. 5.
- 21.45 Todo motor.
- 22.15 Jueves cine: "Los días de junio".
- 00.00 Metropolis.
- 00.30 Suplementos - 4.
- 01.00 De toros.

DIVENDRES - 24

- 13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
- 13.05 Hammer - 20.
- 13.35 Capitoli - 173.
- 14.00 Teledues.
- 14.30 L'Informatiu Migdia.
- 15.00 Bellesa i poder - 200.
- 15.30 Perfiles de la aviación (6).
- 16.30 De pura sangre.
- 17.30 Cine español: "Marianela".
- 18.30 Avanç de l'Informatiu Vespre.
- 18.35 La palmera.
- 20.00 L'Informatiu Vespre.
- 20.30 Concierto en directo.
- 22.30 Vuelta ciclista a la Comunidad Valenciana.
- 22.40 Cerca de las estrellas.
- 00.30 Domingueros.

DISSABTE - 25

- 9.30 Sesam Obre't.
- 10.00 Archie i Sabrina.
- 10.30 L'últim koala.
- 11.00 La vida entorn de l'arbre.
- 11.15 Plàstic.
- 12.00 Alicia.
- 13.00 Tribunal popular.
- 14.00 135 escons.
- 14.30 L'Informatiu Cap de Setmana.
- 15.00 Estudio - 2.
- 22.00 Vuelta ciclista a la Comunidad Valenciana.
- 22.10 L'Informatiu Cap de Setmana.
- 22.45 Miss Marple: "L'hotel Bertrand".
- 23.45 La salut de les ciutats.
- 00.45 Diàlegs amb la música.
- 01.00 Estadio - 2.

COMENTARIS TV

TRIBUNAL POPULAR

L'altre dia vaig veure aquest nou programa que s'anomena "Tribunal Popular". De fet l'únic que queda clar és la necessitat que existeix d'ensorrar a aquells personatges que han triomfat per satisfer l'enveja ben negativa d'un bon grup de telespectadors. El "marketing" té aquestes coses: se li ha de donar a la gent allò que més els plau. Si el que els plau és trist, mesquí, pobre, xafarder, tant se val. De seguida hi ha un bon guionista i un bon productor decidits a treure-li suc a aquestes febleses humanes. Si revistes com "Tiempo" o "Panorama" venen molts exemplars ficant-se dins de les intimitats de la forma més grollera, per què no ho pot fer la televisió pública?

De fet Isabel Preysler és un personatge empaitat, amb el seu marit, Miguel Boyer, gairebé per tothom. Com podria ser menys la televisió? D'aquesta forma ens vam trobar amb un espectacle trist i vergonyós on destacava aquest "críticador professional" que és Jimmy Giménez-Arnau. Quina pena! Aquest noi no sap fer altra cosa? Sempre l'inviten per parlar mal dels altres. Deu ser molt desagradable. Tot plegat va ser una bona prova de com la televisió pot arribar a nivells molt baixos de dignitat.

Després de tot això jo em pregunto per què Bill Cosby té tant d'èxit. La direcció sembla ser diferent. D'això haurien de ser conscients els guionistes. És a dir: valors, simpatia, elegància, comicitat familiar tenen resultats immillorables. Aquí és tot el contrari. L'única explicació que trobo és que deu costar molt més fer un programa positiu i divertit que un de negatiu i també divertit. Cal imaginació, treball, esforç, delicadesa, bon gust. Els recursos fàcils tothom els co-neix. Els recursos difícils ja són més escassos.

T.A.C. (Telespectadors Associats de Catalunya) tel. 200 13 39 IGNASI BOFARULL

Mans Unides

C A M P A N Y A C O N T R A L A F A M

Col.labora-hi

Per ajudar de veritat
contra la fam
en el món.

Si vols fer-te Soci Col.laborador o bé vols rebre més informació, omple aquesta butlleta i envia'ns-la.

Vull fer-me soci ☐ Vull rebre més informació ☐

Nom _____ Cognoms _____

Adreça _____

D.P. _____ Població _____ Tel. _____

Mans Unides
CAMPANYA CONTRA LA FAM

Delegacions a Catalunya: Barcelona: Rbla. de Catalunya, 32, 1r., 1.ª - Tel. (93) 318 08 87. **Girona:** carrer Barcelona, 47, 3r. B - Tel. (972) 20 05 25. **La Seu d'Urgell:** Casa del Bisbat - Tel. (973) 35 19 06. **Lleida:** Avinguda Blondel, 11 3.r - Tel. (973) 26 91 04. **Solsona:** Casa del Bisbat. Apt. 35 - Tel. (973) 32 08 76. **Tarragona:** carrer Armanyà, 11 - Tel. (977) 21 09 10. **Tortosa:** carrer Cruera, 5 - Tel. (977) 44 01 73. **Vic:** carrer Sant Just, 1 - Tel. (93) 885 05 00.

FEU TAMBÉ ELS VOSTRES DONATIS A LES NOSTRES DELEGACIONS O A TOTES LES CAIXES D'ESTALVI CATALANES